

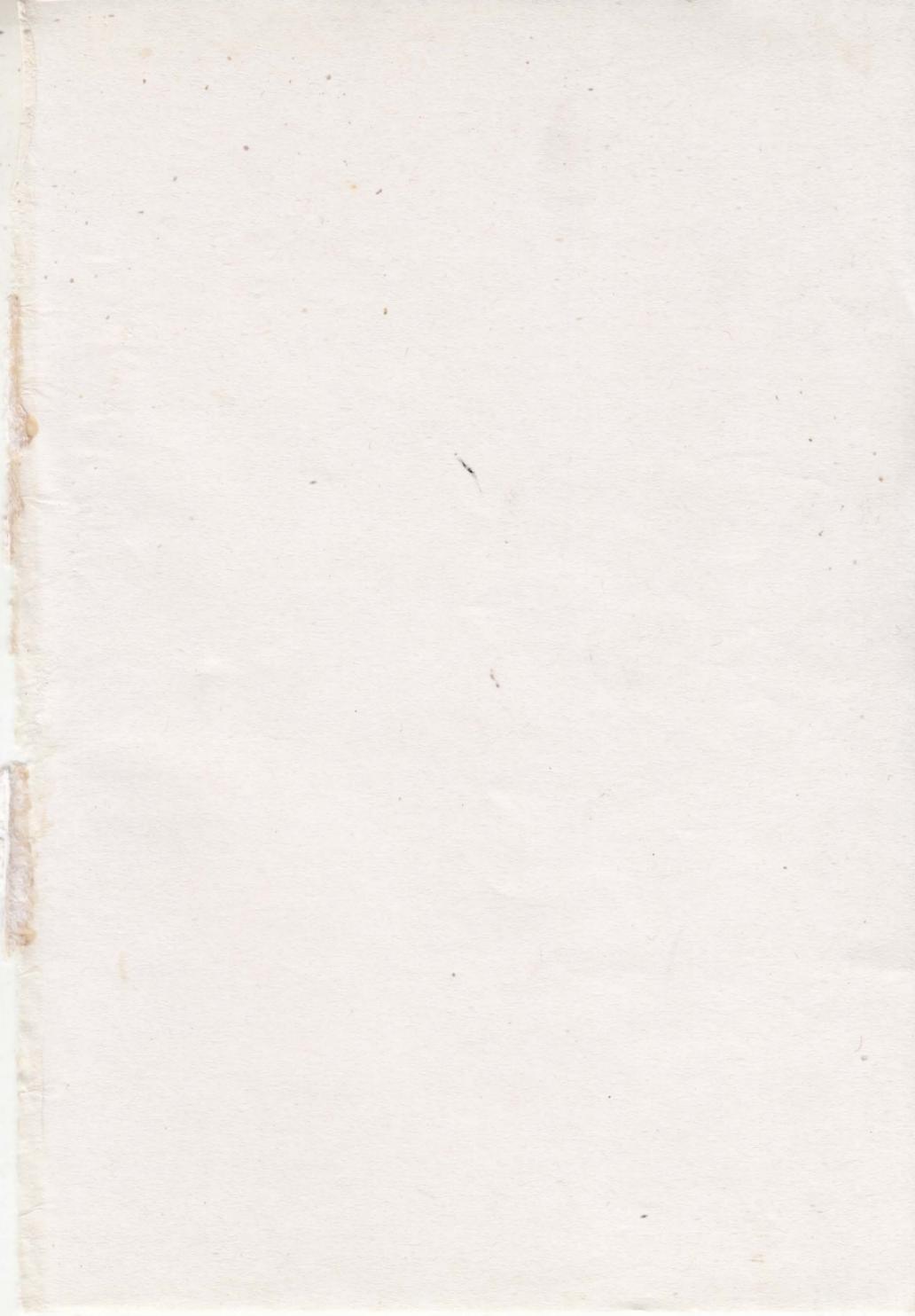
தமிழ் முடிவிற்கும் வேளையிலே...

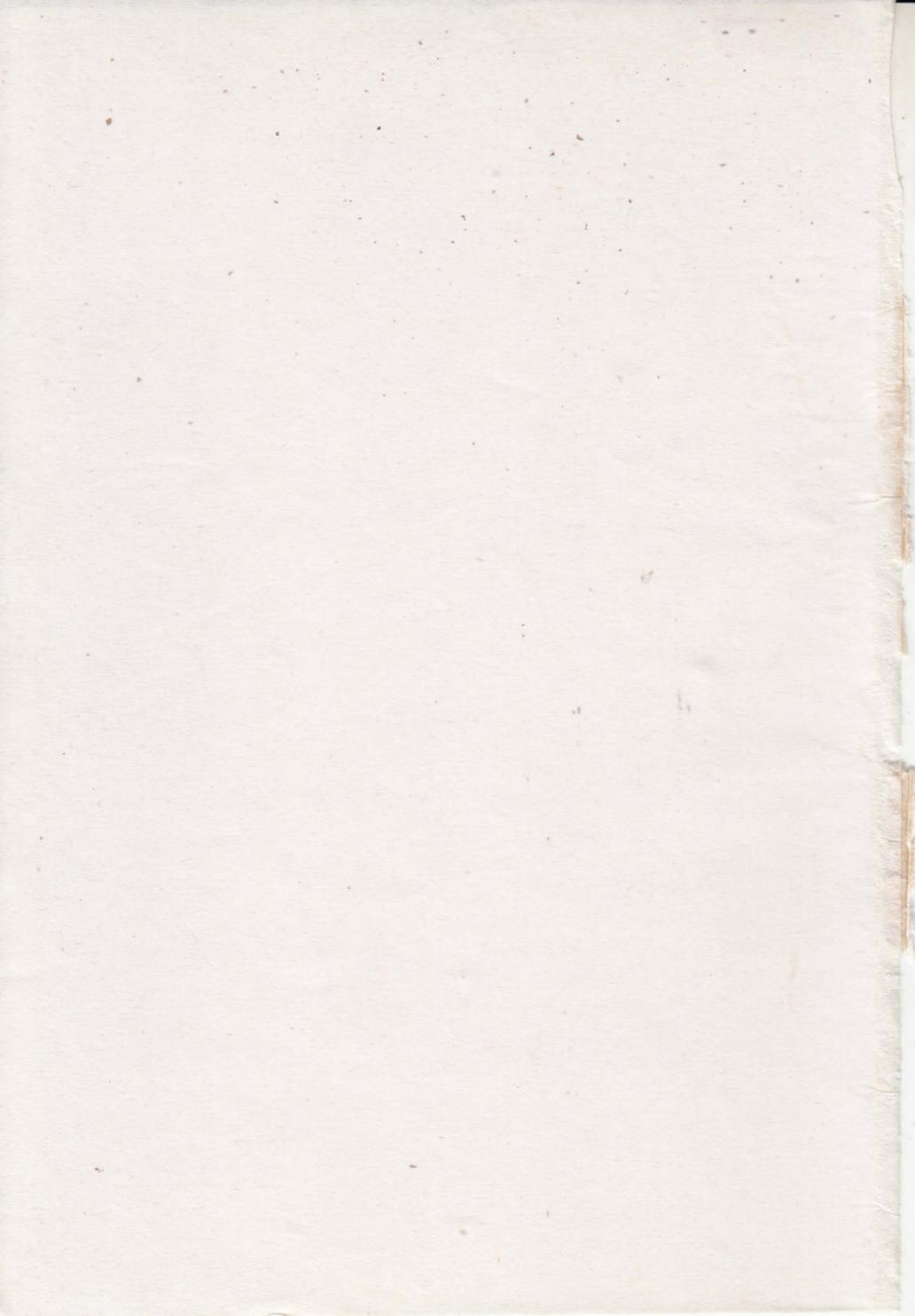
தமிழ் முடிவிற்கும் வேளையிலே

தமிழ் முடிக்கம்

ஆச. சிந்தனா

1807

மீத்ரா கிரேட்டிவ்ஸ்
12871
1978200 90 5

After this my life dealing for the purpose of Private Study Research, Creation or Review as Permitted under the Copyright Act. No part may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by means electronic, mechanical or photocopying, recording or otherwise without prior written permission from the publisher.

தமிழ் முழங்கும் வேளையிலே...

THAMIL MUZHANGUM VELAYILE
A collection of Interviews broadcasted from Australia by

Dr. A.S. KANDARAJA

ஆசி. கந்தராஜா

Made in India by Mithra Book Makers

Mithra Arts and Creations

123 MIRD ROAD
EASTWOOD 3122 AUSTRALIA
Ph: (03) 9488 2367
e-mail: www.mithra.com.au

ARABET ROAD
600 024 THIRA
Ph: (04) 272 3182
www.mithra.com.au
0424-123128

மீத்ரா கிரேட்டிவ்ஸ்

Mithra Arts and Creations

மீத்ரா கிரேட்டிவ்ஸ்
123 மீர்ட் ரோடு
ஸ்டூட் 3122

123 மீர்ட் ரோடு
ஸ்டூட் 3122

மீத்ரா கிரேட்டிவ்ஸ்
123 மீர்ட் ரோடு
ஸ்டூட் 3122

Apart from any fair dealing for the purpose of Private Study, Research, Criticism or Review as Permitted under the Copyright Act, No part may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or any means, electronic, mechanical or photocopying, recording or otherwise without prior written permission from the publishers.

Mithra Publication books are published by

Dr Pon Anura

Production Editor

ESP0

THAMIL MUZHANKUM VELAIYILE
A collection of Interviews broadcasted from Australia by

Dr. A.S. KANDARAJA

First Edition

14th November 2000

Made in India by Mithra Book Makers

Mithra Arts and Creations

1/23 MUNRO STREET
EASTWOOD 2122 AUSTRALIA
Ph: (02) 9868 2567
e-mail: www.anura@matra.com.au

30 VANNIAH STREET
BATTICALOA (EP)
SRI LANKA

375/8-10 ARCOT ROAD
CHENNAI 600 024 INDIA
Ph: (044) 372 3182
e-mail: www.mithra@md4.com.in
Fax: 0091-44-4721336

மித்ரா : 40
விலை : 60

14 நவம்பர் 2000
பக்கங்கள் : 192

என்னுரை

சிட்னியில் இருந்து ஒலிபரப்பாகும் தமிழ் முழக்கம் வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு நான் அவ்வப்போது பொருத்தம் கருதியும், வசதி நோக்கியும் செவ்விகள் பல கண்டுள்ளேன்.

இங்கு வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே தமிழ் நேசிப்பை மட்டுமல்லாமல், தமிழ் உணர்வின் பல கோலங்களையும் அறிமுகஞ் செய்தல் வேண்டும் என்கிற என் ஆசையின் அறுவடையே இச்செவ்விகள். இவை வான் அலைகளில் கலக்க வழி செய்த தமிழ் முழக்கம் நிர்வாகத்தினருக்கு என் நன்றிகள்.

என்னை மிகவும் உற்சாகப்படுத்தி, வழிகாட்டியாய் ஆலோசனைகள் தந்து இந்நூலைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு தூண்டுதலாக இருந்த மதிப்புக்குரிய எழுத்தாளர் எஸ்.பொ அவர்களுக்கும், இச்செவ்விகள் காற்றுடன் கலந்த ஒன்றாக அல்லாமல், புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் தமிழ் ஊழியத்தின் ஓர் ஆவணமாக வருதல் நன்றெனக் கருதி நூல் வடிவில் வெளியிடும் மித்ர வெளியீட்டினருக்கும் என் நன்றிகள் பல.

நான் கேட்டவுடன் மறுப்பேதும் கூறாது குறுகிய கால அவகாசத்தில் அணிந்துரைகளை எழுதித் தந்த என் இனிய நண்பர்கள் தென்கச்சி சுவாமிநாதனுக்கும், இளங்கோ வேந்தனாருக்கும் என நன்றிகள்.

பொதுவாழ்வில் ஈடுபடவும் என் தமிழ் நேசிப்பை முன் எடுத்துச் செல்லவும் சகல ஒத்தாசைகளையும் செய்யும் அன்பு மனைவிக்கும் என் அருமைக் குழந்தைகளுக்கும் என் அன்பு கலந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

ஆசி. கந்தராஜா

தென்காசி கோ. கவாய்நாதன்

சினிந்துரை :

தேவதூதர் சிந்தியலை நோக்கி

தேவதூதர் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் - என்றான் பாரதி.

இன்றைக்கு அதை இயல்பாகவே செய்து கொண்டிருக்கிறார் ஆ.சி.கந்தராஜா.

இவருடைய இனிய தமிழ் முழுக்கம் காதில் விழுகிறது.

காதில் விழுகிற செய்திகள் காற்றோடு போய்விடும் என்பதால், அப்படிப் போகவிடாமல் அவற்றை எல்லாம் பிடித்துக் கொண்டு வந்து நம்மிடம் மறுபடியும் சேர்த்திருக்கிறார் நண்பர்.

இலங்கை வானொலியில் தொடங்கி, இந்திய வானொலியிலும் இன்னும் பிற வானொலிகளிலும் பங்கேற்று இன்றைக்கு ஆஸ்ரேலியாவில் வான் உலா வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

இவர், தமிழைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார். தமிழர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்.

ஒரு வானொலியாளர் என்கிற முறையிலே, அரசியல் தலைவர்களையும், கவின்கு கலைஞர்களையும், இலக்கிய வான்களையும், இசையுலகச் சாதனையாளர்களையும் இன்னும் பலரையும் இவர் கண்டு பேசியிருக்கிறார்.

அவர்களை எல்லாம் தமிழ் பற்றிச் சிந்திக்க வைக்கிறார். தமிழர் பற்றிச் சிந்திக்க வைக்கிறார். இலக்கியம் பற்றியும் இசை பற்றியும் சிந்திக்க வைக்கிறார்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர் நிலையைக் கொஞ்சம் பொறுப்போடு எண்ணிப் பார்க்கவும் வைக்கிறார்.

தமிழ் முழங்கும் வேளையிலே இருள் விலகும் என்கிற நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

இவர் நிகழ்த்தியிருப்பவை எல்லாம் சமூக அக்கறையுடன் கூடிய உரையாடல்கள்.

அவற்றை எல்லாம் முதலில் காற்றிலே பரவ விட்டார். இப்போது கையிலே தவழ விட்டிருக்கிறார்.

பல்வேறு துறைகளிலே முத்திரை பதித்துள்ள பெருமக்கள் இதிலே, தங்களின் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

அக்கறையோடு படிக்க வேண்டிய புத்தகம். ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டிய புத்தகம்.

நூலாசிரியர் கேட்கிறார்:

“ஆஸ்ரேலியா வாழும் தமிழர்களுக்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்?”

தமிழக முதல்வர் கலைஞர் சொல்லுகிறார்:

“அங்கேயாவது ஒற்றுமையாக இருங்கள்!”

இன்றைக்குத் தேவைப்படுவது இதுதான்.

இந்தத் தேவையைத் தீர்த்து வைப்பதில் இந்நூலுக்கும் பங்கிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

அருமைச் சகோதரர் ஆசி.கந்தராஜாவின் இந்த முழக்கம் எல்லாத் திசைகளுக்கும் போய்ச் சேர வேண்டியிருக்கிறது.

போய்ச் சேரும்.

புதிய விடியலும் வந்து சேரும்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் மறுபடியும் நிலம் பெயர்வார்கள்.

நல்வாழ்த்துக்கள்!

G. Swaminathan, L.R.P.L. S.

Asst. Station Director, All India Radio, Chennai - 600 004. Phone : 4965252 Extn. 233

வளம் மிகு வானொலியாளன்

கலாநிதி வேந்தனார் இளங்கோ

முத்தமிழ் இன்று உலகின் பலபாகங்களிலும் ஒலிப்பதை, ஒளிப்பதை எம்மில் பலரும் கேட்டிருக்கிறோம், பார்த்திருக்கிறோம். இவ்வகையில் அவுஸ்திரேலியாவில், சிட்னியில் தமிழ் ஒலிக்க 'தமிழ் முழக்கம்' வானொலி ஆற்றிவரும் பங்கு கலையாயது. 'தமிழ் முழக்கம்' என்றதும் சிட்னியில் அனைவர்க்கும் நினைவில் வருவது நண்பர் கந்தராஜாவும் அவரது கணரென்ற குரலுமே! சிட்னிவாழ் தமிழரின் சிந்தையில் தமிழ் முழக்கம் 'கந்தராஜாவின் வானொலி' என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு அவர் தமிழ் முழக்கத்தில் தன் முத்திரையை பதித்திருக்கின்றார்.

நடந்ததை, நடப்பதை, நடக்கவிருப்பதை, நடக்கக்கூடியதை சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் சமைத்துத் தருவது கந்தராஜா அவர்களின் தனித்துவம். இவர் வானொலியாளன் என்ற முறையில் தன் கருத்தை நேயர்கள்மீதோ அல்லது நிகழ்ச்சியில் பங்குபெறும் மற்றவர்கள்மீதோ திணிப்பவரல்ல. இது அவரின் புறநிலை அணுகுமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

தான் எடுக்கும் செவ்விகளில், செல்வி கொடுப்பவரை மனதிற்கொண்டு வினாக்களைத் தொடுக்காமல், அச்செவ்வியைச் செவிமடுக்கும் நேயர்களைக் கருத்திற்கொண்டு, அவர்களுக்கு தெளிவான நிலையைக் கொடுக்கவேண்டுமென நினைத்து அதற்காக வினாக்களைத் தொடுப்பவர் இவர். இதனால் இச்செவ்விகள் கேட்பதற்கு இனிமையானவையாக மட்டுமல்லாமல் பயனுள்ளவையாகவும் அமைகின்றன.

இன்று கந்தராஜாவின் வானொலி செவ்விகள் நாவலுருப்பெறுவது கண்டு மகிழ்வுறும் நண்பர்களுள், நேயர்களுள் நாணும் ஒருவன். அறிவும், ஆற்றலும் மிக்க கலாநிதி கந்தராஜாவின் வானொலிச் சேவை தொடரவேண்டும். நேயர்களின் உள்ளத்தை வளப்படுத்தும் அவர் பணி வளரட்டும்.

முன்னீடு

முன்னீடு என்பது நூலாசிரியரைப் பற்றி நான்கு முகமன் வார்த்தைகள் சொரியும் சம்பிரதாயமல்ல. வரலாற்று உண்மைகளையும், எழுத்துலகச் சத்தியங்களையும் பதிவு செய்வதற்கான களம் அது. இந்த நம்பிக்கையினால், இது இவ்வாறு அமைகிறது. என் இலக்கிய ஊழியத்தின் மாலைப் பொழுதினை, பாடும் மீன்களின் இசை சகிக்கும் மட்டக்களப்பு வாவிடிலே தவழ்ந்து வரும் காற்று என் மேனி தழுவ, சின்ன உட்போடையில் அமைந்துள்ள என் வீட்டிலே வாழ்ந்து, படைப்பிலக்கிய ஊழியத்திலே தோய்தல் வேண்டும் என்கிற இனிய கனவுகளில் திளைத்த வண்ணம், பொருளீட்டற் செலவினை நைஜீரியாவில் கழித்துக் கொண்டிருந்தேன். நிஜத்துடன் சங்கமிக்காத அந்த அடிவானக் கனவுகள்! இனவிடுதலை வேள்வியிலே, என் இனியன் பார்த்தன் குதித்ததினாலும், அதன் சங்கிலித் தொடரான நிகழ்ச்சிகளினாலும் மட்டுமல்ல, எத்தகைய நிர்ப்பந்தத்திலும் என் படைப்புச் சுயாதீனத்தைச் சோரம் போக்கமாட்டேன் என்கிற சுய ஆணவத்தினாலும், பரதேசியாக அவுஸ்திரேலியா வந்தேன்.

இப்புலம்பெயர்வு என் எழுத்து ஊழியத்திலே புதிய அத்தியாயம். கையறுநிலை பாடுதலை என் படைப்பு ஓர்மம் நிராகரிக்கும். எனவே, கலை-இலக்கியச் சல்லாபத்துக்கான உறவுகளைச் சிட்னியிலே தேடலானேன். புதிய பொருள் வளத்தினைப் பற்றிப் பாவனை பேசும் தமிழர் மத்தியிலே, இலக்கிய நேசர்களை எங்கே தேடுவேன்? விடியல் போல, ஈழத்தில் இலக்கிய உறவினனாய் வாழ்ந்த காசிநாதன் மெல்பேனிலிருந்து சிட்னி வந்திருந்தார். அவர் கூடவே சிட்னியில் வாழும் செல்வராஜாவும், சாந்தகுமாரும் வந்தனர். சாந்தன் அலட்டல் பாராட்டாத கலை-இலக்கிய ஆர்வலர். என் அவுஸ்திரேலிய வாழ்க்கையை நிரந்தரமாக்குவதில் அவர் தீவிர அக்கறை செலுத்தி வெற்றியும் சாதித்தார். அவர் மூலம் என் இனிய கம்யூனிஸ்ட் தோழர் மணியத்தாரின் பண்ணையில் உருவாகிய சந்திர ஹாஸனின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இடையில் பப்புவா நியூகினியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த என் நீண்ட கால தோஸ்தான கவிஞர் அம்பியும், சிட்னியில் வாழும் மகனிடம் வரும் பாவனையிலே, என்னுடனான

நட்பினைப் புதுப்பித்துக் கொண்டார். முருகபூபதியும் மெல்பேனிலிருந்து சிட்னி வந்தார். இதனால் மாத்தளை சோமு, சுந்தரதாஸ் ஆகிய இலக்கியகாரரின் மீள்பழக்கம் வாய்ப்பதாயிற்று. 'மரபு' பத்திரிகையை துவக்குவதற்காக அரவிந்தன் என்னுடைய ஆலோசனைகளை நாடினார். என் செய்தித் தொடர்பாளராகவும் திகழ்ந்த ராஜகோபாலைச் சந்திப்பதற்காக அடிக்கடி ஹோம்புஷ் செல்வேன். அப்பொழுது நாடக ஆர்வலரான மனோகரனின் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவர் என்னை நாடகாசிரியராகவும் அறிவார். சினிமா மசாலாக்களை அல்லாமல், அரங்கக் கலைகளிலே புதிய தடங்கள் பதிக்கவல்ல நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்ற உதவும்படி நச்சரிக்கவும் துவங்கினார். இவற்றின் மத்தியிலே கோவிந்தராஜன் ஹோம்புஷ் வாசியானார். அவர் மு. தளையசிங்கத்தின் உறவினராக எனக்கு அறிமுகமாகியிருந்தார். சமூகப் பிரக்ஞையுள்ள தீவிர கலை - இலக்கிய ஆர்வலர். புதிய யதார்த்தங்களையும், புலம் பெயர்ந்த சூழலிலே முகிழ்ந்துள்ள நவ தேவைகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான ஓர் அமைப்பின் தேவையை இவருடன் பேசினேன். அவருடைய வீட்டிலே கூடிய கலை இலக்கிய நண்பர்கள் மத்தியிலே இதனை வலியுறுத்தினேன். இவ்வாறுதான் சிட்னி தமிழ் அரங்கக் கலைகள் + இலக்கிய பவர் தோன்றிற்று. இது 1990 இல் நிகழ்ந்ததாக நினைவு. அதன் அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுப்பதற்கான கலைஞர்களைத் திரட்டும் பணியிலே ஈடுபட்டிருந்தபொழுது, வென்ற்வெத்வில்லில் நடைபெற்ற தமிழ்ச் சிறார்களுக்கான விளையாட்டுப் போட்டியிலே, கந்தராஜாவின் அறிமுகம் தற்செயலாக நேர்ந்தது. மிடுக்காகவும் சுத்தமாகவும் அவர் தமிழிலே அறவிப்புகள் செய்தார். அவர் குரல் வளம் என்னைக் கவர்ந்தது. அவர் ஆதரவினை வென்றேன். எங்கள் கலை - இலக்கிய உறவு ஒரு தசாப்தம் தாண்டியும் சங்கையுடன் வளருதல் இனிய அநுபவம்.

பவரின் ஆரம்பகால நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுவதிலே என் கருத்துக்கள் முழுமையாக ஏற்கப்பட்டன. ஈடு, வீடு, வெளி என்கிற தலைப்புகளிலே மூன்று நாடகங்களைத் தயாரித்து அரங்கக் கலைகளிலே புதிய தேடல்களை மேற்கொள்ளலாம் என்றும், மேலை நாட்டினரின் உத்திகளை அன்றி, நமது பாரம்பரிய வேர்களைத் தேடி, புதிய அரங்க வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஈழத்தமிழர் பயின்ற அரங்கக் கலை மரபுகளுக்குப் புதிய வடிவங்கள் பொருத்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இவற்றைக் காரியசாதனையாக்குவதற்குப் பல்லாண்டுகள் ஆகலாம்.

ஞானத்தைப் படைத்தல் வேண்டும், பகிர்தல் வேண்டும், பரம் பலை அகலித்தல் வேண்டும் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அமைப்புக்கான Logo வை என் நண்பர் நிக் வில்லியம்ஸைக் கொண்டு வடிவமைப்பித்தேன். பவர் தோன்றுவதற்கு மூலவனாயும் மூப்பனாயும் செயற்பட்ட போதிலும், புதியவர்களுடைய நவ ஆற்றல்களை ஊக்குவிப்பதற்காகவும், அதே சமயம் கலை - இலக்கியம் சம்பந்தமான என் சத்திய அக்கறைகளை தலைமைத்து வத்துக்கான ஆவலாதி என்கிற தவறான வியாக்கி யானத்தைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், பதவிகளை நான் நிராகரித்தேன். இருப்பினும், என் உருபு வாய்ந்த ஆலோசனைகள் தமது பலமாய் அமையுமென விளக்கி, என்னை நிரந்தரமான creative consultant ஆக இருக்க வற்புறுத்தினார்கள். அதனை விதியாய் ஏற்றேன்.

முதல் நாடகமான 'ஈடு' உருவாகியது. பிரதி ஆக்கத்திலும், நெறிப்படுத்துதலிலும் சந்திரஹாசன் முனைப்புடன் ஈடுபட்டார். நாடகக் கலைஞர்கள் பலரும் இணைந்தனர். பல வட்டத்தினரிடமிருந்தும் கிட்டிய ஆதரவு பிரமிக்க வைத்தது. படிப்பு-பதவி என்கிற பந்தாக்கள் காட்டாமல், கந்தராஜாவும் ஒரு பாத்திரத்தில் நடிக்கலானார். அவர் எந்தத் துறையில் ஈடுபட்டாலும், தீவிர முயற்சியுடன் முழுத்துவம் பெறும் இயல்பினர் என்பதை விரைவில் இனங்கண்டேன். ஈடு நாடகத்தின் முன்னோட்டமான பகுதிகள் சில, சிட்னியில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மகாநாட்டிலே, முதல் தடவையாக மேடையேற்றப்பட்டது. வெற்றியும் சாதித்தது. நாடகத்திற்கான ஒப்பனை செய்வதற்கு முன்னர், கந்தராஜா தமிழ் முழக்கம் நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பிய பின்னரே விரைந்தார். அவுஸ்திரேலியாவிலே அவருடைய நாடக வாழ்க்கையும், ஒலிபரப்பு ஊழியமும் ஏக காலத்திற் பிரசித்தமாயின என்பது வரலாறு.

பவருடைய செயற்பாடுகள் திசைமாறியமை அவப்பேறே. 'வீடு', 'வெளி' ஆகிய நாடகங்களைப் படைப்பதிலே 'பஞ்சி' பாராட்டப் பட்டது. தாயக மண்ணிலே வெற்றி சாதித்த நாடகங்களின் மீள் தயாரிப்பிலே காட்டிய சிரத்தையை, நூல் ஆக்கங்களிலே காட்டவில்லை. ஒரு தொய்வு. இந்நிலையில் 1998 இல் கந்தராஜா தலைவராகத் தெரிவானார். புதிய செயலாக்கம் பாய்ச்சினார். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் நாடகக் கலைபற்றிய கருத்தரங்கும் பட்டறையும் ஒழுங்கு படுத்தினார். சிங்கப்பூரிலிருந்து இளங்கோவன் வந்தார். ஈழத்தின் ஆங்கில நாடக அரங்கிலே சாதனை படைத்த மக்கன்டையர் தளையசிங்கம் கலந்துகொண்டார். அருமையான

மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

பவரின் பெயருக்கும் அதன் நோக்கத்திற்கும் பெருமை சேர்க்க கந்தராஜாவே முன்வந்தார். தமிழ் முழக்கம் வானொலிக்காக அவர் கண்ட செவ்விகளை நூலாக்கும் அக்கறையை வெளிப்படுத்தினார். இந்நூலுக்காக அவற்றை ஒழுங்கு செய்து கொண்டிருந்தபொழுது அவருடைய சிறு கதைகளும் பன்னாட்டுப் பத்திரிகைகளிலே வெளிவரலாயின. ஏக காலத்திலே சிறுகதைத் தொகையையும் வெளியிடலாம் என்கிற என் ஆலோசனையை ஏற்றார். இத்தால் 'இலக்கியம்' என்கிற பெயருக்கு முழுப் பொலிவு சேர்க்கும் தலைமை ஊழியக்காரனாய் அவர் தமிழர்த்துள்ளார். அவருடைய வளர்ச்சியிலும், தமிழ்ப் படைப்புச் சாதனையிலும் பூரிப்பும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

'தமிழ் முழக்கம்' நிகழ்ச்சிகளிலும் நான் பங்குபற்றியமை இனிய அநுபவமே. நேர்காணல் என்னுடன் ஆரம்பமாகியது. 'நாமும் நாங்களும்' என்கிற சமூக அக்கறையான பிரச்சினைகளை உரத்துச் சிந்திப்பதற்கான பகுதியையும் ஆரம்பத்தில் என் துணையுடன் வடிவமைத்தார்.

எஸ்.பி.எஸ். வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. வணிக ரீதியான இன்பத் தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சி பரம்பலாயிற்று. இவற்றின் மத்தியிலேயும் தமிழ் முழக்கம் நிகழ்ச்சிக்குத் தனித்துவம் பொருத்துவதிலே கந்தராஜா சலியாது உழைத்தார். அந்த உழைப்புச் சாதனையின் திருட்டாந்தமே இந்த நூல். ஒலிபரப்பிலே, தமிழ் அவுஸ்திரேலியர்களிடையே பரந்துபட்ட அக்கறைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ள நேர்காணல்கள் அமைந்துள்ளன. அறிவு நாகரிகத்தையும், பேச்சுச் சுதந்திரத்திற்கான மேன்மையான ஜனநாயகப் பண்பினையும் அவர் கடைப்பிடிப்பற்கும் இது சான்று.

'தமிழ் முழங்கும் வேளையிலே...'. 'பாவனை பேசலன்றி' ஆகிய இரண்டு நூல்களும் தமிழ் அவுஸ்திரேலியர்களிடையே தமிழ்த் தாகத்திற்கும், படைப்புத் தேடல்களுக்கும் தக்க ஆவணங்களாய் அமைகின்றன. கந்தராஜாவின் தமிழ்த் தேடலும், படைப்பும் மேன்மேலும் வெற்றிகள் சாதிக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

1123 Munro Street
Eastwood 2122
Australia

எஸ் பொ.

என் முயற்சியற்றுத்திருக்குப்

பல வழிகளிலும்

உறுதுணையாக

வாழ்ந்த

கண்டி

திருமதி இராசமணி இலங்கையர்

அவர்களுக்கு

கிந்நால்

படைப்பு

சென்னை: ஸ்ரீராமச்சந்திரன் பதிப்பகம்

01 02 03 04 05 06 07 08 09 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200

புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்
புத்தகங்கள்

புத்தகங்கள்

புத்தகங்கள்

உள்ளே உறவாடுவோர்:

- மாலன் 15 ○ பீர்முகம்மது 25 ○ ஞாநி 37 ○ சுஜாதா 49 ○ ஆதி குமணன் 56
- நவந்தகிருஷ்ணன் 67 ○ கலைஞர் கருணாநிதி 79 ○ வைகோ 89 ○ கமல்ஹாசன் 102
- பிரபஞ்சன் 109 ○ நாகேஷ் 121 ○ மனோரமா 130 ○ காரைக்குடி மணி 140
- இரா. ஜனார்த்தனன் 155 ○ துக்ளக் சோ 162 ○ அம்பை 172 ○ அம்பி 181

இந்த இயக்கத்தின் மூலக்கருவாகிய பொதுநலம், பொதுநலம் என்பது அனைத்து மக்களின் நலம் என்பதாகும். இது ஒரு மனிதனின் நலம் அல்ல, அனைத்து மக்களின் நலம். இது ஒரு மனிதனின் நலம் அல்ல, அனைத்து மக்களின் நலம். இது ஒரு மனிதனின் நலம் அல்ல, அனைத்து மக்களின் நலம். இது ஒரு மனிதனின் நலம் அல்ல, அனைத்து மக்களின் நலம்.

தினமணி, இந்தியாடுடே,
குமுதம், குங்குமம்
ஆகிய பத்திரிகைகளின்
ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றிய
பத்திரிகையாளர்; எழுத்தாளர்;
ஒளிபரப்பாளர்;
சமூகவியல் விமர்சகர்.

த.மு: வணக்கம். இலங்கை இந்தியா மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் அதிகம் விற்பனை ஆகும் சஞ்சிகை குமுதமே. பெருந்தொகையான வாசகர்களை உங்கள் சஞ்சிகை ஈர்த்துள்ளதற்கு விசேட காரணங்கள் ஏதாவது உண்டா?

மா: உலகெங்கிலுமுள்ள தமிழர்கள் எங்களுக்குத் தந்து வரும் ஆதரவுக்கு நான் முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். பத்திரிகையைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வகை. தங்களுடைய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஆசிரியர்கள் நடத்துகின்ற பத்திரிகைகள். வாசகர்களுடைய விருப்பத்தைப் பிரதிபலிக்கிற பத்திரிகைகள். இதில் குமுதம் வாசகர்களின் விருப்பத்தைப் பிரதிபலிக்கிற பத்திரிகை. அதனால்தான் அது உலகெங்கிலுமுள்ள தமிழர் வீடுகளில் நுழைந்து அவர்களின் செல்லப்பிள்ளையாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

த.மு: சிறுகதைகள் வாசகர் மத்தியிலே தம் செல்வாக்கை இழந்து விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பத்திரிகையாசிரியர் என்ற முறையிலே இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மா: சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அதிகம் சொல்வதற்கு இல்லை. சிறுகதைகள் இப்போதும் படிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், ஒரு பத்தாண்டுகளுக்கு / இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாசித்தளவு அதே தீவிரத்துடன், அதே காதலுடன் வாசிக்கப்படுகின்றனவா என்றால், இல்லை. ஆனால், சிறுகதைகளுக்கு பத்திரிகைகளில் இப்போதும் இடமிருக்கிறது. தொடர்கதைகளைப் பொறுத்தவரையில் மிகப்பெரிய மாற்றம் நிகழ்ந்து வருகிறது. முன்பெல்லாம் தொடர்கதைகள் இன்றித் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் நடத்த முடியாது என்ற சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. வெறும் தொடர்கதைகளை எழுதியே பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் இருந்தார்கள். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை.

த.மு: 21ம் நூற்றாண்டுத் தமிழிலக்கியத்துக்கு, புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் தான் தலைமை

இலக்கியத்துக்கான நிகழ்வுகளை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அந்நிலைமைக்குரிய தமிழர்கள் தான் தலைமை

தாங்குவார்கள் என்று ஒரு கோஷம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

மா: புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற மாறுபட்ட வித்தியாசமான அனுபவங்களால் தமிழிலக்கியத்துக்குச் செறிவு சேர்த்து வருகிறார்கள் என்பதற்கு சிறிதும் ஐயமேதும் இல்லை. ஆனால் தலைமை தாங்குவது அல்லது தமிழிலக்கியத்தை அவர்கள்தான் வழிநடத்துவார்கள் அல்லது அவர்கள் இப்போது மேற்கொண்டிருக்கும் சிந்தனைகள்தான் வழிநடத்துமா என்பது ஒரு விவாதத்துக்குரிய கருத்து. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல விஷயங்கள் எங்கிருந்து வந்தாலும் தமிழர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்துக்குச் சொல்வதானால், ஆறுமுகம் அவர்கள் இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்து இங்கிருந்து திரும்பிப் போகும்போது ஆறுமுக நாவலராகத் திரும்பிப் போனார்கள். விபுலாநந்த அடிகளை முதன்முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுக் கொண்டது. இதைப்போல, நல்ல விஷயங்கள் எங்கிருந்து வந்தாலும் அவற்றைத் தங்களுடையதாக ஆக்கிக் கொள்வதிலும் தமிழ்நாட்டுத் தமிழருக்கு ஒரு தனியான ஆர்வமும் அக்கறையும் உண்டு. எனவே புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் எழுதுகிற விஷயங்களை, அனுபவங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் தமிழிலக்கியத்தைச் செழுமைப்படுத்துவார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இலங்கை, இந்தியத் தமிழர்களுக்கிடையே இருக்கக்கூடிய உறவு ஒருவரையொருவர் சார்ந்தது. அது Complimentary என்று சொல்லக் கூடிய தன்மையானது. ஒருவருக்கொருவர் எதிரானது அல்ல.

த.மு: புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலே அடுத்த தலைமுறையில் தொழில் மொழியாக மட்டுமன்றி வீட்டு மொழியாகவும் அந்தந்த நாடுகளின் மொழிகளே ஆட்சி செய்யக்கூடிய கோலங்களைத் தான் தற்போது காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தொடர்ந்தும் தமிழிலக்கியத்துக்கு காத்திரமான ஒரு பங்களிப்பைச் செய்யமுடியும் என்று எண்ணுகிறீர்களா?

மா: இது முக்கியமாக ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்படவேண்டிய ஒரு விஷயம். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வரும் நாட்களில் மிக நல்ல இலக்கியங்களை எழுதுவார்கள்; அதற்கு அவர்கள் வாழ்வில் சந்தித்துவரும் அனுபவங்கள் உறுதுணையாக நிற்கும். ஆனால் அவற்றை அவர்கள் தமிழில் எழுதுவார்களா என்பது முக்கியமான கேள்வி. அந்த நம்பிக்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தூர்ந்துகொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால், நம்மவர்கள் எந்த மொழியில் நல்ல இலக்கியத்தைச் செய்தாலும் அதைக் குறித்து நாம் பெருமைப்பட தகுதியுடையவர்கள்.

த.மு: சமூகப் பொறுப்புள்ள எழுத்தாளர்கள் என்று புதிதாக ஒரு கோஷம் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது எந்த அளவுக்கு இலக்கியத்தை வளப்படுத்தும் என்று பத்திரிகையாளர் என்ற முறையிலே நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மா: சமூகம் சார்ந்து வாழ்கிற எல்லோருக்குமே சமூகப் பொறுப்பு என்று ஒன்று உண்டு. அவர்கள் வியாபாரிகளாக

இருந்தாலும், அவர்கள் எழுத்தாளர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் பத்திரிகையாளர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மருத்துவர்களாக இருந்தாலும் சமூகத்தோடு - சமூகம் இல்லாமல் நாம் வாழ முடியாது என்கின்ற சூழலில் வாழ்கின்ற எல்லோருக்குமே - சமூகத்துக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புக்கள் கடமையென்று சில உண்டு. எழுத்தாளனுக்கு இருக்கக் கூடிய கடமை சற்று அதிகமானது. ஏனென்று கேட்டால் அவன் வருங்கால சமூகத்தின் வழிமுறைகளைத் தீர்மானிப்பவனாக இருக்கிறான். இந்த விஷயத்தில் இந்த கோஷம் தமிழ்நாட்டில் பல காலமாக எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது. இப்போது இந்த கோஷத்துக்கு ஒருவித ஜாதீய வர்ணம் சேர்க்கின்ற முயற்சிகள் நடக்கின்றன. ஆனால், இந்தக் கோஷங்கள் என்றைக்கும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். ஆனால் கோஷங்கள் ஒருபோதும் இலக்கியமாகாது.

த.மு: தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு விமர்சனம் ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையை உருவாக்குமென்பது பொதுவான ஒரு அபிப்பிராயம். அத்தகைய ஆரோக்கியமான விமர்சனத்தை இன்று தமிழில் சொல்பவர்கள் யார், எந்த எழுத்தாளரென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மா: தமிழில் எப்போதும் நல்ல விமர்சகர்கள் இருந்ததில்லை என்பதுதான் கசப்பான ஒரு உண்மை. தமிழில் நாம் அறிந்து வந்திருக்கின்ற விமர்சகர்கள் தங்களுடைய விருப்பு வெறுப்புகளை மற்றவர்களிடத்திலே பிரபலப்படுத்துவதற்காக - பிரச்சாரப்படுத்துவதற்காகவே விமர்சகர்களாக அவதரித்தவர்களாக இருந்தார்கள். இதற்கொரு மிக நல்ல உதாரணம் க. நா. சு. இதற்கொரு நல்ல விதிவிலக்கும்

உண்டு. கைலாசபதி, சிவதம்பி போன்றவர்கள் இதற்கான விதிவிலக்கு. இப்போது விமர்சனம் இல்லையென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது எழுதப்படுவதெல்லாம் வெறும் மதிப்புரைகளும், அபிப்பிராயங்களும், தங்களைப் பிரபலப்படுத்துவதற்காக எழுதப்படுகின்ற வாசகர் கடிதங்களுமேயன்றி அவை விமர்சனங்கள் ஆகாதென்றே நான் நினைக்கிறேன்.

த.மு: தமிழ் இலக்கிய வல்லமையை தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் பணம் சேர்க்கும் வழியாக இப்பொழுது மேற்கொண்டிருப்பதாக நான் உணர்கிறேன். இவ்வாறு பணம் சேர்க்கும் வழியாகக் கொள்வதனால் சோரம் போகிறார்களென்று சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கு உங்கள் பதில் என்ன?

மா: இந்தக் கேள்விக்கான அடிப்படை எப்படி உங்களுக்கு ஏற்பட்டதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், தமிழில் எப்போதுமே முழுநேர எழுத்தாளர்களாக பல தலைமுறைகளாக எழுத்தாளர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் எப்போதுமே துன்பத்தையும் வறுமையையும் சந்திப்பவர்களாகவே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை அண்மைக் காலத்தில்தான் மாறிவருகிறது. பாரதியார் பட்ட கஷ்டங்களை ஜெயகாந்தன் படவில்லை; புதுமைப்பித்தன் பட்ட கஷ்டங்களை பிரபஞ்சன் படவில்லை. எனவே, இந்நிலை மெல்ல மாறிவருகின்றது. எழுத்தை ஒரு தொழிலாக மேற்கொண்டவர்கள் அதற்கான ஊதியத்தை எதிர் கொள்வது என்பதிலே தவறொன்றும் இல்லை. ஆனால் பணத்துக்காக எழுதுவது என்ற நிலை என்று வந்தால், பணத்துக்காக எழுத்தாளர்கள் மட்டுமில்லை, பணத்துக்காக

சினிமாப் பாடலாசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்; பணத்துக்காக வேலைசெய்யும் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே இது எழுத்தாளர்கள் மீது மட்டும் இருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டு என்பது நியாயமாகாது என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

த.மு: எழுத்தை தம் தொழிலாகக் கொள்பவர்களைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. முக்கியமாக ஒரு கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கவோ, பேசவோ, ஒருவரை அழைக்க வேண்டுமாயின் ஒரு தமிழி லக்கிய வாதிக்கோ அல்லது பேச்சாளருக்கோ பணம் கொடுத்துத் தான் அழைக்கவேண்டும் என்கிற தகவல் என் காதுக்கு எட்டியதனால்தான் இந்தக் கேள்வியை உங்களிடம் கேட்க நேரிட்டது.

மா: அதிலேதும் தவறில்லையென்றுதான் நான் சொல்ல வருகிறேன். இதுபோன்ற போக்கு உலகெங்கும் இருக்கக் கூடிய எல்லா மொழிகளிலும் எல்லா எழுத்தாளர்கள் இடத் திலும் இருக்கிறது. இப்போது வந்து... ஆங்கில எழுத்தாளர்களை / அமெரிக்க எழுத்தாளர்களை எடுத்துக் கொண்டோமானால் அவர்கள் புத்தகக் கடைக்குச் சென்று அவர்களுடைய புத்தகத்தை வாங்குபவர்களுக்கு 'ஆட்டோ கிராஃப்' போட்டுக் கொடுப்பதற்கே அவர்கள் பணம் வாங்குகிறார்கள் என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஒரு எழுத்தாளனின் நேரமென்பது மிகவும் முக்கியமானது. இதைப்போன்ற ஒரு கூட்டத்துக்கு வந்து செலவழிக்கிறபோது அதற்கு மாற்றாக - அந்த இழப்புக்கு ஈடுசெய்கிற வகையில் - அவன் பணம் கேட்பது தவறு இல்லையென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

த.மு: நல்லது, அடுத்து நாம் வேறு விடயத்துக்கு

செல்வோம். தமிழ் சினிமா எந்த அளவுக்கு தமிழிலக்கியத்தைப் பாதித்துள்ளது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மா: தமிழ் சினிமா ஒருபோதும் தமிழிலக்கியத்தைப் பாதித்ததில்லை. தமிழிலக்கியம் தான் சினிமாவைப் பாதித்திருக்கிறது என்பதற்கு பல ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்களையும் கொடுக்கமுடியும். கமல்ஹாசனே ஒரு கூட்டத்திலே சொன்ன துண்டு - நான் கலந்துகொண்ட ஒரு கூட்டத்தில் - இலக்கியப் புத்தகங்களைப் படித்து, சிறு கதைகளைப் படித்து அதில் வருகிற பாத்திரங்கள் - அதில் வருகிற பாத்திரத்திற்கு ஒரு உண்மைத் தன்மையை Authenticity ஐ கொடுக்கிறேன் என்று! அதைப்போல பல பல எழுத்தாளர்கள், பல இலக்கிய கர்த்தாக்கள் தங்கள் சிறுகதை திரைப்படத்திலே பிரதிபலிப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் இலக்கியத்திலிருந்து இந்தக் கருத்தை எடுத்தேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மிகச் சமீபத்திய உதாரணமொன்று சொல்ல வேண்டும் என்றால், தமிழ் நாட்டில் வெற்றிகரமாக ஓடிய ஒரு படம் 'காதல் கோட்டை' என்பது. அதனுடைய கருத்தை நான் பிசிராந்தையார் நட்பிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டேனென்று அதை இயக்கியவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதைத் தொடர்ந்து பலர் பல்வேறு நாவல்களில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இதுபோல வந்துள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டி கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனவே இலக்கியம் தான் சினிமாவைப் பாதிக்கிறது; சினிமா ஒருபோதும் இலக்கியத்தைப் பாதிக்கவில்லை.

த.மு: நீங்கள் ஆஸ்ரேலியாவுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறீர்கள். அதுவும் சிட்னி, மெல்பர்ன்

ஆகிய பெரிய நகரங்களுக்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். அதே வேளை ஆஸ்ரேலியாவில் வாழும் தமிழ் மக்கள் விரும்பிப் படிக்கும் குழுதம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் இருக்கிறீர்கள். அந்த வகையிலே ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்கும் எமது நேயர்களுக்கும் என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்?

மா: மற்ற எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அளவுக்கு ஆஸ்ரேலியா வந்தபோது தமிழர்களை ஒருசேரச் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மற்ற நாடுகளில் தனித்தனியாக, உதிரி உதிரியாகக் கூட்டங்களில் சந்திக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்புத்தான் கிடைத்தது. அந்த அளவை வைத்துப் பார்க்கிறபோது ஆஸ்ரேலியாவில் இருக்கிற தமிழர்கள், அவர்களுடைய மொழியின் மீதும் கலாச்சாரத்தின் மீதும் வைத்திருக்கிற அன்பு - ஒரு ஆழ்ந்த பிடிப்பு - அதை நிலை நிறுத்துவதற்காக - அதைக் கற்பிப்பதற்காக - அதை அடுத்த தலைமுறையிடம் எடுத்ததுச் செல்வதற்காக - அவர்கள் மேற் கொள்ளுகிற முயற்சிகள் - அதற்கான போராட்டங்கள் - இவையெல்லாம் என்னை மிகவும் தொட்ட விஷயங்களாக இருக்கின்றன. ஆஸ்ரேலியாவுக்கு வந்த பிறகு - அங்கு நடக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தபிறகு - தமிழ் என்பது இந்தத் தலைமுறையோடு போய்விடக்கூடிய விஷயமில்லை என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய முயற்சிகளில் அவர்கள் வெல்ல வேண்டும் என்ற என்னுடைய வாழ்த்துக்களை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

த.மு: நல்லது, மாலன் அவர்களே! உங்கள் பொன்னான நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பொருட் படுத்தாது எமது நேயர்களுக்காகவும் ஆஸ்ரேலியா

வாழ் தமிழர்களுக்காகவும் இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின் சார்பில் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மா: நன்றி.

மா: நன்றி. □
 வாழ் தமிழர்களுக்காகவும் இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின் சார்பில் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மா: நன்றி.

உலக அரங்கிலே
 தமிழ் இலக்கியத்திற்குக்
 கௌரவம் தேடும்
 தலைமை ஊழியக்காரர்.
 நாவல், சிறுகதை, புதுக் கவிதை,
 பயண அநுபவங்கள்
 எனப் பல துறைகளில்
 ஈடுபாடு உள்ளவர்.

2

பீர் முகம்மது

த.மு: நேயர்கள் சார்பில் அன்பு வணக்கங்கள்!
 மலேசிய வாழ்க்கை முறையில் தமிழ் மொழி
 பெற்றுள்ள இடத்தினை அறியத் தருவீர்களா?

பீர்: 1786-ல் மலேசியாவின் ஒரு வளமான பகுதியான
 பினாங்குத் தீவு ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்த பிறகு
 தென்னாட்டுத் தமிழர்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக குடியேற்றப்
 பட்டார்கள். கரும்பு, ரப்பர் தோட்டங்களில் பணிபுரிவதற்கும் -
 சாலைகள், நீர் விநியோகம், மின்சாரம், ரயில் பாதை
 அமைப்பது போன்ற துறைகளில் தமிழர்கள் ஈடுபடுத்தப்
 பட்டார்கள்.

1921-ம் ஆண்டு நடந்த கணக்கெடுப்பின்படி 387, 509 தமிழர்கள் இங்கே குடியேறி இருந்தார்கள். ரப்பர் தோட்டங்களிலேயே இவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டதால் அங்கே குறைந்த வசதிகள் கொண்ட தமிழ்ப் பள்ளிகள் அமைக்கப்பட்டன. நாடு சுதந்திரம் பெற்ற 1957-ம் ஆண்டு வரையிலும் அதற்குப்பின் 1980களிலும் இந்த தமிழ்ப் பள்ளிகளின் நிலை அவ்வளவு திருப்தியானதாக இருக்கவில்லை. இப்பொழுது ஏறக்குறைய 550 ஆரம்ப தமிழ்ப் பள்ளிகள் நாடு முழுவதும் இயங்கி வருகின்றன.

முன்பு தமிழ் நாட்டுப் பாடப் புத்தகங்களே இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது மலேசிய கல்வித் திட்டங்களுக்கு ஏற்ப மலேசியச் சூழலில் பாடப் புத்தகங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது. தமிழ்ப் பள்ளிகளில் மலாய் மொழியும் ஆங்கிலமும் கற்றுத் தரப்படுகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக ஓராண்டு 'ரிமுவ் கிளாஸ்' என்ற வகுப்பில் இவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் மலாய் மொழியும் பிரதான பாடமாகப் போதிக்கப்படுகின்றன.

பல்கலைக் கழகம் வரையில் தமிழ் படிக்கலாம் என்றாலும் ஆரம்பக் கல்விக்கும் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் இடையில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் ஒரு விருப்பப் பாடமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இங்கே ஒரு தொய்வு நிலை ஏற்படுகிறது. இது கல்வியின் நிலை. மற்ற வகையில் அரசாங்க வானொலியில் தமிழ் 24 மணி நேர ஒளிபரப்பைச் செய்கிறது. தொலைக் காட்சிகளில் தமிழ் ஒளிபரப்பும் இரண்டு கேபிள் டி.வி. ஒளிபரப்பும் இருக்கின்றன. மூன்று தமிழ் தினசரிகளும் இரண்டு வார சஞ்சிகைகளும் பத்துக்கு மேற்பட்ட மாத இதழ்களும் வெளிவருகின்றன.

இவற்றில் மலேசிய நண்பன் பத்திரிகையின் வாரப் பதிப்பு ஒரு லட்சம் பிரதிகள் வெளியாகிறது. 1924ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட தமிழ் நேசன் பத்திரிகை தொடர்ந்து 75 ஆண்டுகளாக வெற்றிநடை போடுகிறது. இன்றைய புதிய சூழ்நிலையில் வாரம் ஒன்று அல்லது இரண்டு தமிழ் நூல்கள் அச்சாகி வெளிவருகின்றன. தமிழ் மொழியையும் தமிழினத்தின் உரிமைகள், பண்பாடுகளைப் பேனவும் நிறைய தமிழ் இயக்கங்கள் செயல்படுகின்றன.

த.மு: மலேசியா வாழ் தமிழர்கள் தாம் மலேசிய சமூக நீரோட்டத்தில் ஓர் அங்கமாக மாற வேண்டுமென்ற விழிப்பு நிலை எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

பீர்: 1957ம் ஆண்டு மலாயா என்ற நாடு சுதந்திரம் பெற்றதும் அதன்பிறகு மலேசியாவான பக்கத்து நாடுகள் ஒன்றாக்கப் பட்டதும் நாடு பல்லின சமூகத்தின் ஆட்சியின் கீழ் வந்த பொழுது அரசியல், பொருளாதார சமூக நிலைகளில் தாங்கள் தனித்து நிற்க முடியாது என்பதனை தமிழர்கள் உணர்ந்தார்கள். மலேசிய நாடு உண்மையில் பார்க்கப் போனால் ஒரு மினி ஆசியா என்று கூடச் சொல்லலாம். இதில் மூன்றாவது பெரிய இனமாக தமிழர்கள் வசிக்கிறார்கள். நாட்டின் வளத்திற்கு ஆங்கிலேயரின் காலந்தொட்டு தங்களது உடலுழைப்பை பெரிய அளவில் வழங்கிய சமூகம் இது. நாட்டின் வளத்தில் தங்களுக்கும் பங்குண்டு என்பதில் இவர்கள் மனநிறைவு கொண்ட காலத்தில் 1969ம் ஆண்டு மலேசியாவில் இனக்கலவரங்கள் மூண்டன. இதில் ஏழு லட்சம் தமிழர்கள் குடியரிமை பெறாத சூழ்நிலையில் தமிழகத் துக்குத் திரும்பி விட்டார்கள். மீதி இருந்த பத்து லட்சம் தமிழர்கள் இங்கேயே வாழவேண்டும் என்ற 'பிடிவாத' சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தமிழர்களுக்கென இருந்த ஒரே

அரசியல் ஆட்சியான 'மலேசியன் இந்திய காங்கிரஸ்' இதில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. தேசிய நீரோட்டத்தில் தாங்கள் கலக்கா விட்டால் 'தனித் தீவாக' வாழும் நிலை உருவாகி விடும் என்ற சூழ்நிலையில், அரசியல், கல்வி, சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் தங்களுக்குரிய பங்கினைப் பெறுவதற்கு ஒன்றிணைந்தார்கள்.

இன்று தங்களின் கல்வி, பொருளாதார நிலைகளில் ஒரு திருப்தியான நிலையில் வாழாவிட்டாலும் அதற்குரிய சூழலுக்காக ஒரு 'மௌனப்புரட்சி' போல அவர்கள் போராட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இன்றில்லா விட்டாலும் எதிர் காலத்தில் வரும் தங்களது சந்ததியினர் நிச்சயமாக ஓர் உயர்ந்த சமூகமாக மாறுமென்ற நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு தொடர் போராட்டம். தேசிய நீரோட்டத்தில் தங்களின் பங்களிப்பு இல்லாத வரையில் எதிர்காலம் சூன்யமாகி விடுமென்ற அடித்தள எண்ணம் இதனால் வேரூன்றி நிற்கிறது.

த.மு: தமிழ்மொழி சட்டரீதியாக அரசியல் அந்தஸ்துப் பெற்று விளங்காத போதிலும் தமிழ் மொழி மலேசிய மண்ணாலே சேமற வாழுமென்று நீங்கள் கருதுவதற்கான காரணமென்ன?

பீர்: சோழர் காலந் தொட்டே இங்கே தமிழர்கள் கால் பதித்த வரலாறு உண்டு. கி.பி.846-முதல் கி.பி.1279வரை. இது பல்வேறு நிலைகளில் நிகழ்ந்துள்ளது இந்தோனேசியாவின் பாலத் தீவில் இன்றும் இந்து கலாச்சாரத்தின் அடையாளங்களாக பழைய கோயில்களும் வணக்க முறைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்து மன்னர்களின் மத அடையாளங்கள் 'அங்கோர்வாட்' போன்ற நாடுகளில் சரித்திர பின்னணியுடன் எழுந்து நிற்கின்றன. இவை அழிக்க முடியாத ஒரு இனத்தின்

ஆத்மீக அடையாளங்கள் - தாங்கள் வென்றெடுத்த நாடுகளைத் தொடர்ந்து ஆட்சியில் வைத்திருக்காத காரணத்தால் இன்று தமிழர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பல நாடுகள் இல்லாமல் போய்விட்டன. தென்கிழக்காசியாவில் அவர்கள் கால் பதித்த இடங்களில் தொடர்ந்து ஆட்சி நடைபெற்றிருந்தால் இன்று ஐ.நா சபையில் குறைந்தது 5 நாடுகளாவது தமிழ் பேசும் நாடுகளாக இருந்திருக்கும். இந்த பின்னடைவை இன்றைய தமிழர்கள் அறிவு பூர்வமாக உணர்ந்துள்ளார்கள். இதன் காரணமாகவே ஈழப் போராட்டத்தில் உலகத் தமிழரின் ஒருமித்த குரவை கூட்டாக உரக்கக் கேட்க முடிகிறது. தங்களின் கடந்த கால இழப்புகளைப் பதிவு செய்ததின் காரணமாக தாங்கள் வாழும் நாட்டில் இருக்கும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப - நாட்டு ஆட்சி மொழியாக தமிழ் இல்லாவிட்டாலும் வீட்டு ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற பிடிவாதம் அவர்களிடம் காண முடிகிறது. மொழியை இழந்த இனம் அழிந்து விடுமென்ற பயமும் அவர்களுக்குக் காலந்தோறும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதன் காரணங்களாக மட்டுமின்றி தங்களின் வணக்க வழிபாட்டு முறைகளும் தமிழ் இல்லாவிட்டால் அழிந்து விடுமென்ற பயமும் அவர்களுக்கு உண்டு. தங்களின் ஒரே அடையாளமான தாய்மொழியை இழக்கக் கூடாது என்பதில் அவர்கள் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள் - இதன் காரணமாகவே தமிழ்ப்பள்ளிகளில் ஆண்டுதோறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுகிறது. தமிழர்கள் அதிகம் வசித்த காலத்தில் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் குறைவாகவே விற்பனையில் இருந்தன. ஏழு லட்சம் தமிழர்கள் 1969ல் நடந்த இனக்கலவரத்தில் தமிழகம் திரும்பிய போதிலும் இன்று தமிழ்ப் பத்திரிகை வாசிப்பு எண்ணிக்கை பெருமளவில் கூடியது மட்டுமின்றி, மாத, வார இதழ்களின்

விற்பனையும் பெருமளவில் பெருகியுள்ளது. தீவிர இலக்கிய முயற்சிகளும் கூடியுள்ளன. Light -Reading அதிகம் என்ற குறை இருந்தாலும் தமிழில் அவற்றைப் படிக்கிறார்கள் என்பதே பெருமை!

த.மு: இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியத்தைப் படிக்கும் மாணவர்கள் தமிழ் நாட்டு இலக்கிய வரலாற்றை மட்டுமின்றி ஈழ வரலாற்றையும் மலேசிய வரலாற்றையும் ஒப்பு நோக்கிக் கற்றல் வேண்டும் என்பதை கொள்கை அளவில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாக அறிகிறேன். இத்தகைய அங்கீகாரம் மலேசிய தமிழ்ப்படைப்பு முயற்சிகளுக்குக் கிடைத்துள்ள எமையை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துவீர்கள்?

பீர்: கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதிவரையிலும் மலேசிய தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஒரு அரியாசனம் கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் எங்களிடம் இருந்தது. இதற்குக் காரணம் நாங்களும் போதிய முயற்சிகள் செய்யவில்லை என்பதையும் அதற்கான ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகள் நடைபெறவில்லை என்பதையும் புறந்தள்ள இயலாது. 1994ம் ஆண்டு தமிழகப் பத்திரிகையான சபமங்களாவில் பேட்டி அளித்த எனது பெருமதிப்பிற்குரிய எழுத்தாளரும் எனது ஞான குருவுமான எஸ்.பொ. அவர்கள் அடுத்த நூற்றாண்டில் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களே தமிழ் நவீன இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் சொல்வார்கள் என்ற உரத்த குரல் எங்களை அதிர வைத்தது. ஈழத்துப் போராட்டத்திற்குப்பிறகு புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் படைப்புகள் புதிய வீச்சோடு உலக நாடுகளில் வெளிவந்த பொழுது மலேசிய தமிழர்களும் ஒரு வகையில் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் தான் என்ற எண்ணம்

எங்களுக்கு வலுத்தது. உலகளாவிய தமிழ்ப் படைப்பு வரலாற்றில் மலேசிய தமிழ் இலக்கியமும் அடையாளப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இப்பொழுது மலேசியப் படைப்புகளை தமிழகத்தில் அச்சேற்றுகிறோம். தமிழகத்தோடும் இலங்கையோடும் போட்டி போட்டு வெற்றி பெற வேண்டுமென்பது அல்ல எங்கள் நோக்கம். உலகத் தமிழ் இலக்கிய நிரோட்டத்தில் எங்களின் பங்கும் உண்டு என்பதை நிரூபணம் செய்ய வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2000 ஆண்டு வரலாறு தமிழக இலக்கியத்துக்கு உள்ளது போலவே ஏழு நூற்றாண்டு வரலாறு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் உண்டு. அது போலவே ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை மலேசியா கொண்டுள்ளது. கடந்த காலங்களில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியவர்களுக்கு மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய சரியான தேடல்கள் இல்லாமல் போனது பெரும் குறை. சரியான தகவல்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் அல்லது அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாத காரணத்தால் மலேசிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய திசைகளில் வெளிச்சம் படவில்லை. இன்றைய நவீன யுகத்தில் கணினி போன்ற வசதிகள் - நிறைந்த அளவில் மலேசிய இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவரும் நேரத்தில் இதுபற்றி பேசாமலோ - பதிவுகள் செய்யாமல் விடுவதோ கேலிக்குரியதாகிவிடும். செம்மையான இலக்கியம் பற்றி மட்டுமே நாம் பேச வேண்டுமென்பதில்லை. தமிழில் எழுதப்படுகிறது என்பதே வரலாறு தான். புத்தாயிரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில மாற்றங்கள் மனதிற்கு மிகுந்த மகிழ்வுகளை எனக்குக் கொண்டு வந்துள்ளன. அதில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம் மலேசிய இலக்கியத்தையும் தங்களது

வரலாற்று ஆய்வில் சேர்ந்திருப்பது ஒன்று. சென்னை தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் உலக தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மலேசியா பற்றிய வரலாற்றையும் இணைப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பது மற்றொன்று. எஸ்.பொவின் அடுத்த நூற்றாண்டில் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களே தமிழ் இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள் என்ற குரலுக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக இதைக் கருதுகிறேன்.

எனது முயற்சியாக 'அரை நூற்றாண்டு மலேசிய சிறுகதைகள்' தொகுப்பு ஓரளவு மலேசியத் தமிழ் படைப்பாளர்களை அறிமுகம் செய்யும். தமிழக நூல் நிலையங்களில் மலேசியப் படைப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதும் இந்த வேளையில் மகிழ்ச்சிக்குரியது. புத்தாயிரத்தில் புதிய வெளிச்சங்கள் தெரிகின்றன. அதில் ஒன்று தான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் சேர்த்திருப்பது. இது ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பம். அண்மையில் மலேசியா வந்திருந்த அப்பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளர் செங்கை ஆழியானை சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இங்கே நேரில் வந்து ஒரு தேடல் நடத்திப் போயுள்ளார். அவரின் ஆர்வமும் முயற்சிகளும் போற்றுதற்குரியது. தமிழ் இலக்கிய உலகில் எஸ்.பொ. போன்றவர்களின் உரத்த குரல் கேட்கும் போது மட்டுமன்றி இது காலந்தோறும் ஒரு கடமை போல அனைத்துத் தரப்பினரும் உணர்ந்து செயல் படவேண்டும் என்பது எனது ஆவல்!

த.மு: மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களில் சிறந்தவற்றைத் தமிழ் நாட்டில் நூல்களாக வெளியிட்டு வருகிறீர்கள்? தமிழ் அச்சுக்கலை ஓர் அளவு வளர்ந்துள்ள மலேசிய நாட்டில் அந் நூல்களை வெளியிடாமல் தமிழ் நாட்டில் பிரசுரிப்

பதற்கு நீங்கள் கருதும் விஷேச காரணங்கள் என்ன?

பீர்: தமிழ் அச்ச வசதிகள் பெருமளவில் மலேசியாவில் இருந்தும் - நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் நூல்கள் இங்கே அச்சேறியும் அவை ஒரு உலகப்பார்வைக்குச் சென்றடைய வில்லை. தமிழில் இவ்வளவு ஆக்க இலக்கியங்கள் வந்தும் எங்களுடைய படைப்புகள் உலகத் தமிழ் இலக்கிய நீரோட்டத்தில் கலக்கவில்லை. என்ன தான் தமிழ் நாடு கோடம்பாக்க கனவு தொழிற்சாலையை நோக்கிப் பயணித் தாலும் இன்னமும் தமிழ் மையமாக தமிழ்நாடே உள்ளது. ஒரு உலகப் பார்வைக்கு மலேசிய இலக்கியம் போக வேண்டுமென்றால் அது தமிழகத்தில் அச்சேறினால் தான் சாத்தியம். எங்களின் முகில் பதிப்பகம் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் வெளியிட்டுள்ள 12 நூல்கள் பரவலான பார்வைக்குச் சென்றுள்ளதைக் கவனிக்கும் பொழுது தமிழகத்தில் நூல்கள் அச்சேற்றுவதே சரியாகப்படுகிறது.

த.மு: தமிழீழம் மலர்வதற்க்காக மலேசிய மண்ணிலும் மற்றும் நீங்கள் செல்லும் நாடுகளிலும் பல கூட்டங்களில் குரல் கொடுத்து வருகிறீர்கள். தமிழீழம் கிடைப்பதில் உங்களைப் போலவே மலேசியத் தமிழர் பலர் ஆதரவாக உள்ளார்கள். இதற்கான காரணங்களை அல்லது நியாயங்களை ஆஸ்திரேலிய தமிழ் மக்களுக்குத் தொகுத்துக் கூறுவீர்களா?

பீர்: தமிழீழம் யாழ்ப்பாணத்து தமிழர்களுடைய பிரச்சினை மட்டுமே என்று நான் நினைக்கவில்லை. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழர்கள் பாதிக்கப் பட்டுள்ளார்கள் என்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும் மனிதர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பததை

நான் அதிகக் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன். உலகத்தில் சிறுபான்மை சமூகம் எங்கெல்லாம் அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் எனது குரலை உயர்த்தியுள்ளேன். இங்கே ஈழத்தில் எனது சொந்தத் தமிழினமே அவதியுறும் பொழுது என்னால் சும்மா இருக்க இயலாது. தமிழனுக்கென்று ஒரு தனிநாடு இல்லாத காரணத்தால் உலக நாடுகளில் தமிழர்களின் பிரச்சினைகளை குரலெடுத்துப் பேச முடிவதில்லை. ஒரு கையளவு நிலத்திலாவது தமிழுக்கென்று தனிக் கொடி பறந்தால் தமிழினின் பாரம்பரியமும் அவனது சிறப்பும் உணரப்படுமென்று நம்புகிறேன். எல்லா காலங்களிலும் வெறும் 'சூலி' களாகக் கருதப்பட்ட சமூகம் இது. அறிவும் வீரமுமுள்ள - ஒற்றுமையில்லாத மிகக் கேவலமான சமூகமாக இந்தத் தமிழினம் கருதப்பட்டது. ஆனால் இன்று உலக அரங்கில் போராட்டம் நடைபெறும் வேளையிலேயே நாம் அடையாளப் படுத்தப் பட்டுள்ளோம். இதற்காக நாம் அதிக விலை கொடுத்துள்ளோம். மனித உயிர்களையே ஆயுதமாகப் பாவித்துள்ள ஒரே போராட்டம் இது தான். வெறும் சேலையுடுத்தி அடுப்பூதுவதற்கு மட்டுமே இருந்த தமிழ்ப் பெண்கள் இன்று துப்பாக்கி ஏந்தி நடத்தும் போராட்டம் சாதாரணமாக கணிக்க வேண்டியது அல்ல! ஒரு சமூகத்தின் எழுச்சி என்பது பல்வேறு நிலைகளில் வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்தப் போராட்டம் இன்று உலக முழுதும் தமிழனை உலுக்கி உள்ளது. இனம், மொழி, பண்பாடு வேர்களை அது ஊடுருவிச் சென்று தமிழர்களை சிந்திக்கும் சமூகமாக மாற்றியுள்ளது. இந்தப் போராட்டத்தின் விளைவுகளால் உலகம் முழுதும் தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நிலை உருவாகியுள்ளது. ஒரு தீமைக்குப் பிறகு விளைந்த நன்மை இதுவென்றும் கூறலாம்.

இன்று மலேசியாவில் அணைத்துத் தமிழர்களின் ஒத்துழைப்பையும் இந்தப் போராட்டம் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு வகைகளில் நிதி திரட்டப்படுகிறது. மலேசியத் தமிழ் சமூகத்தின் கடைசிக் குடிமகனும் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகவே உள்ளான். தமிழீழம் நிச்சயம் பிறக்கும்! இது காலத்தின் கட்டாயம்! இந்தப் போராட்டத்திற்கு எனது கொள்கைகளில் நான் சமரசம் செய்து கொள்ள மாட்டேன்.

த.மு: இறுதியாகத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு கேள்வி. தொழில் நிமித்தம் நீங்கள் ஒரு குத்தகையாளராக, பிரதானமாக நெடுஞ்சாலை அமைப்பில் பணிபுரிந்து கணிசமான வெற்றிகளும் சாதித்துள்ளீர்கள். இத்தொழில் முறை உங்கள் இலக்கிய ஆர்வங்களை சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் பாதித்துள்ள சம்பவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வீர்களா?

பீர்: எனக்கும் என் குடும்பத்தாருக்கும் வயிறு என்ற ஒன்று இருக்கிறது. தமிழ் எழுத்தாளன் எல்லாம் வறுமையால் வாடுபவன் பிறர் கையை எதிர்பார்த்து வாழ்பவன் என்ற நிலை தான் சங்க கர்லம் தொட்டு நமது வரலாறு. அரசர்களைப் புகழ்ந்து பாடியே வாழ்ந்தவர்கள் நமது புலவர்கள். எனக்கென்று கொள்கைகள் உண்டு. யாரையும் அண்டி வாழும் சூழ்நிலை உருவாகும் பொழுது நமது தலை குனிந்தே நிற்கும். ஓர் எழுத்தாளன் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவன் வியாபாரியாக மாறிவிடக் கூடாது. இதனாலேயே நான் தனித்து நிற்பதற்குக் குத்தகைத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளேன். வயிற்றுக்குத் தொழில் - மனதுக்கு எழுத்து! ஓய்வு நேரத்தில் எழுதுகிறேன் என்றாலும் உணர்வு பூர்வமாக எல்லா நேரத்திலும் நான் எழுத்தாளனாகவே வாழ்ந்து வருகிறேன். குத்தகையாளனாக இருப்பதால் எனது

நூல்களை நானே அச்சேற்ற முடிகிறது. எழுத்தை நம்பியே வாழ வேண்டிய சூழ்நிலை இல்லை. சதந்திரமாக இருக்க முடிகிறது.

த.மு: காத்திரமான பல கருத்துக்களை நமது சிந்தனைக்காக வான் அலைகளில் தவழ விட்டுள்ளீர்கள்.

நேயர்கள் சார்பில் நன்றிகள் பல!

பீர்: ஆஸ்திரேலியா வாழ் தமிழ் நெஞ்சங்களுடன் வான் அலைகளுடாக ஒன்றிணைய வைத்த தங்களுக்கும் உங்கள் வானொலி நிர்வாகத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

எழுத்தாளர்,
 பத்திரிகையாளர்,
 நடிகர்,
 டிவி தயாரிப்பாளர்,
 தீவிர நாடக இயக்கத்தை
 முன்னெடுத்த
 நாடகக் கலைஞர்.

3

ஞாநி

த.மு : தமிழ் முழுக்கம் தமிழ் வானொலி நேயர்களுக்கு, தமிழகத்தின் தலைநகரம் சென்னையிலிருந்து என் அன்பு கலந்த வணக்கங்கள்.

தமிழ் நாட்டின் பிரபல பத்திரிகையான தினமணி மற்றும் தினமணிக்கதிர் ஆகியவற்றின் இதழ் ஆசிரியர் திரு. பரிசுஷா ஞாநி அவர்கள் இந்திய விழாவுக்காக எழுத்தாளர் என்ற முறையிலே ஆஸ்ரேலியா வருகை தந்திருந்தார். அந்நேரத்தில் எழுத்தாளர்கள், இலக்கியவாதிகள், மற்றும் தமிழ் அன்பர்கள் அனைவரையும் சந்தித்துப் பேசும்

வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. அந்த முறையில் எமது வானொலி சார்பில் அவரைப் பேட்டி காண்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வணக்கம், திரு. ஞாநி அவர்களே!

ஞானி : வணக்கம், கந்தராஜா.

த.மு : தமிழ்நாட்டில் ஒரு பாரம்பரியத்தை உங்கள் பத்திரிகையான தினமணி நிலைநாட்டியுள்ளது. பெருந்தொகையான வாசகர்களை உங்கள் பத்திரிகை தக்க வைத்துள்ளதுற்கு என்ன காரணம்?

ஞாநி : தினமணிக்கு ஒரு நீண்ட பாரம்பரியம் - மரபு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழ்நாட்டின் பொது வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற இதழாக தினமணி இருந்து வந்திருக்கிறது. எங்களுடைய பழைய ஆசிரியர் திரு. ஏ.என். சிவராமன் அவர்கள் காலம் தொட்டு திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் ஆசிரியராக இருக்கிற இன்றுவரையிலும் தினமணியில் வருகிற செய்திகளுக்கு ஒரு நம்பகத் தன்மையும், தினமணி தெரிவிக்கக் கூடிய கருத்துக்களுக்கு பாரபட்சமற்ற நடுநிலையான கருத்துக்கள் என்ற நம்பிக்கையும் வாசகர் மத்தியில் இருக்கின்றன. இது நீண்ட காலமாக கட்டப்பட்ட ஒரு அத்திவாரம். அதனடிப்படையில் இன்று மேலும் வளர்த்துச் செல்வதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம். இது தான் அடிப்படையில் தமிழக வாசகர் மத்தியில் தினமணிக்கு ஏற்பட்டுள்ள மதிப்புக்குக் காரணம்.

த.மு: வெளிநாடுகளிலே உள்ள தமிழர்களில் அதிக விழுக்காட்டினர் இலங்கைத் தமிழர்களாகவே - அதாவது ஈழத் தமிழர்களாகவே - இருப்பார்கள்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளின் செய்திகள் இந்தியாவின் செய்திப் பத்திரிகைகளில் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு ஈழத்தில், மற்றும் வெளிநாட்டில் வாழும் ஈழத் தமிழர்கள் மத்தியிலே எழுந்துள்ளது. இந்த குற்றச்சாட்டுக்கு பத்திரிகையாளர் என்ற வகையில் என்ன பதில் கூறுகிறீர்கள்?

ஞாநி : இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு நான் பணியாற்றக் கூடிய தினமணி இதழைப் பொறுத்தவரைதான் என்னால் பதில் கூற முடியும். நாங்கள் பணியாற்றக் கூடிய தினமணியைப் பொறுத்தமட்டிலும் செய்திகளை வெளியிடுவதில் எந்த பாரபட்சமும் கிடையாது. பொதுவாக எந்தச் செய்தியையும் தினமணி இருட்டடிப்புச் செய்வதில்லை. விடுதலைப் புலிகளின் செய்திகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் பொதுவாக லண்டன் தலைமையகத்திலிருந்து அவர்கள் அனுப்புகிற செய்திகள் எல்லாம் -செய்திக் குறிப்புக்கள் எங்களுக்கு Fax மூலம் இங்கு அனுப்பப்படுகின்றன - பொதுவாக எங்கள் பத்திரிகையில் இடம் பெறுகின்றன. அதே நேரத்தில் இலங்கை அரசும், விடுதலைப் புலிகளும் ஒருவர் மீது மற்றவர் நடத்தக் கூடிய Propaganda war இருக்கிறதல்லவா, அதில் ஒரு பங்குதாரராக பத்திரிகையாளர்கள் இருக்க விருப்புவதில்லை. ஆனால் இங்குள்ள எங்கள் வாசகர்களுக்கு செய்திகள் என்கிற அடிப்படையில் இருதரப்பிலிருந்தும் அதிகாரப் பூர்வமாக வெளியிடப்படக் கூடிய அறிக்கைகள் எப்போதுமே வெளியிடப்படுகின்றன. அவற்றில் எந்த பாரபட்சமும் இல்லை. இருட்டடிப்பும் இல்லை.

த.மு : தற்போதைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஈழத் தமிழர்கள் விஷயத்தில் எத்தகைய போக்கைக் கடைப்பிடிக்கிறது என்பது பற்றி பத்திரிகையாளர் என்ற வகையில் உங்கள்

நோக்கை எமது நேயர்களுக்கு கூற முடியுமா?

ஞாநி : முந்தைய கால கட்டங்களில் சில குழப்பங்கள் இருந்திருக்கின்றன. புலம் பெயர்ந்து இங்கு வந்து இருக்கக் கூடியவர்களில் அதில் அகதிகளாக இருக்கக் கூடியவர்களையும், அதே நேரத்தில் அரசியல் சார்பில் தீவிரவாதத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கக் கூடியவர்கள் - இங்கேயே வன்முறையில் ஈடுபடக் கூடியவர்கள் - இப்படிப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களையும், ஒன்று சேர்த்து குழப்பிப் பார்க்கக் கூடிய கோளாறுகள் கடந்த காலத்தில் நடந்துள்ளன. ஆனால், இப்போதைய அரசில் - தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு - இவ்வாறு இல்லாமல் ஈழத் தமிழர் எல்லோரையும் வன்முறையாளர்கள் என்றோ, தீவிரவாதிகள் என்றோ, அரசியல் இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்கள் என்றோ பார்க்காமல் - இங்கு பெரும்பான்மையானவர்கள் - புலம் பெயர்ந்து வந்திருக்கக்கூடிய அகதிகள் என்ற அடிப்படையில் அகதிகள் பற்றிய பிரச்சனையை தனியாகவும், அரசியல் பற்றிய பிரச்சனையை தனியாகவும் இந்த அரசு பார்க்கிறது என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

த.மு : இங்குள்ள கல்லூரிகளில், பாடசாலைகளில் தற்போது இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு மீண்டும் இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்பட்டதாக பத்திரிகையில் வாசித்தேன். அது பற்றி சிறிது விளக்கமாக எமது நேயர்களுக்கு சொல்ல முடியுமா?

ஞாநி : நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல முன்னேயிருந்த குழப்பத்தின் காரணமாக கடந்த காலத்தில் இந்த ஒரு இயல்பான வாழ்க்கை இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு மறுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால், அந்த வாப்படி மீண்டும் தற்போதைய அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இது பொதுவாக தமிழர்கள் என்கிற விதத்தில் எல்லாரும் மகிழ்ச்சி கொள்கிற

செய்திதான்.

த.மு : நான் சந்தித்த பல இலக்கியவாதிகள் - எழுத்தாளர்கள் - பத்திரிகையாளர்களிடம் கேட்கப் பட்ட சில முக்கிய கேள்விகள், அடுத்து இடம் பெறுகின்றன. இவை பற்றிய உங்கள் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயத்தை அறிய விரும்புகிறோம்.

21ம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் தான் தலைமை தாங்குவார்கள் என்று ஒரு கோஷம் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது. இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

ஞாநி : நீங்கள் உங்கள் கேள்வியில் அது என்ன என்று வர்ணித்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால் இன்றைக்கு புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களை பொறுத்தமட்டிலும் அவர்கள் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்பதை விட வேரோடு பிடுங்கி வேறிடத்தில் நட்பு வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் என்று தான் நான் பார்க்கிறேன். சொந்த பூமியை விட்டு வேறு இடத்தில் இருக்கிற பொழுது அந்த இலக்கியம் செறிவான இலக்கியமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழி, அதன் இலக்கிய வரலாறு என்பது இந்த ஒரு பத்தாண்டு இருபத்தாண்டு காலத்தோடு மட்டும் தொடர்புடையது மட்டுமல்ல. ஈராயிரமாண்டு மூத்த மொழி என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு மொழி. இலக்கியத்தை இந்த பத்தாண்டுகளில் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் மட்டுமே மாற்றியமைத்து விடுவார்கள் என்றோ, அடுத்த நூற்றாண்டுக்கு அவர்கள்தான் அழைத்து சென்று விடுவார்கள் என்றோ சொல்வது சற்று மிகையான கற்பனை என்று எனக்கு தோன்றுகிறது. இது புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிடுவ தில்லை. அதே நேரத்தில் இதை ஒட்டி Superiority Complex

ஒன்றை வரவழைத்துக் கொண்டால் அது இலக்கியப் பங்களிப்பை குறைத்துவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

த.மு : புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் அடுத்த தலைமுறையில் தொழில் முறையாக மட்டுமின்றி வீட்டு மொழியாகவும் அந்தந்த நாட்டு மொழியே ஆட்சி செய்யக் கூடிய நிலைமைகளைத் தான் தற்போது காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தொடர்ந்தும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஒரு காத்திரமான பங்களிப்பை செய்ய முடியும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

ஞாநி : நீங்கள் சொல்கிற பிரச்சினை புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களிடம் மட்டும் இல்லை. தாயத்திலே வாழக் கூடிய தமிழர்களுக்கும் கூட - எங்களுக்கும் கூட அவரவர்களுடைய வேலை காரணமாக - இந்தியாவுக்குள்ளே மற்ற இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கக் கூடிய தமிழர்களுக்குக் கூட - வீட்டு மொழி தமிழில்லாமல் போகக் கூடிய ஒரு சிக்கல் அண்மைக் காலங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதைப்பற்றி எல்லோரும் விழிப்போடு இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் நமக்கு ஆறுதலான விஷயம். அவ்வாறு ஆகிவிடக் கூடாது. தங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் தமிழ் படிக்க வேண்டும், தமிழ் அறியவேண்டும் என்கிற ஆவல் பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. இந்த ரீதியான ஆவலை நான் ஆஸ்ரேலியாவிலிருந்த போது அங்கிருந்த தமிழர் மத்தியிலும் பார்த்தேன். தங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் தமிழில் பேசுவதில்லையென்பதைப் பற்றிய ஏக்கத்தை பலரிடம் பார்க்க முடிந்தது. இந்த ஏக்கம்தான் இந்தக் குறையைத் தீர்த்து வைக்குமென்று நான் நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி எந்த விதமான கவலையும் இல்லாமல் இருந்தால் இந்தக் குறை

தீர்க்கப்படாது. ஆனால் இதைக் குறையென்று கருதி இதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வு பொதுவாக இந்தப் பெற்றோர்கள் மத்தியில் முன்பைவிட தற்போது கூடுதலாகி வருகின்றது. இதனால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்த்துவிடப்படக் கூடியது என்றே நான் நம்புகிறேன். இதைத் தீர்க்கிற அதே நேரத்தில் வேறொன்றையும் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. நம்முடைய குழந்தைகளிடையே நாம் இரண்டு விஷயங்களை வளர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மிக அடிப்படையான விஷயம் அவர்களுடைய தாய்மொழி மீதான அன்பு.

அதே நேரத்தில் இன்றைய உலகம் சுருங்கிக் கொண்டே போகிற நிலையில் எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று வாழக் கூடிய ஒரு வாழ்க்கையை நாம் பெற்றிருக்கிற நேரத்தில் பிறமொழிகள்மீது எந்த வெறுப்புமின்றி எத்தனை மொழிகள் வேண்டுமானாலும் தங்கள் வசதிக்கேற்ப கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு போக்கை எந்தவிதத்திலும் நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதில்லை. பிறமொழிகளைக் கற்பதென்பது நம் மொழிக்கெதிரானதென்று தவறாக நாம் கருதிவிடக் கூடாது. நம் மொழியை நாம் நேசிப்பது - ஒருமுறை எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள் - அவர் முதன்முறையாக ஒரு திரைப்படம் இயக்கியிருந்தார் அறுபதுகளில். அந்தப் படம் இங்கே குடியரசுத் தலைவர் விருது பெற்றது. அதற்காக - விருது பெறுவதற்காக - அவர் டெல்லி சென்ற போது அவரிடம் கேட்டார்கள் - நீங்கள் எழுத்தாளர்; இத்தனை நாட்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தீர்கள்; இப்போது படம் இயக்க ஆரம்பித்துவிட்டீர்கள். அப்போது அவர் சொன்ன பதிலைத் தான் நான் இங்கேயும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவ்வளவு பொருத்தமாக அது இருக்கிறது.

அவர் சொன்னார்: நாம் சாப்பிடுகிறோம் என்பதற்காக மூச்சு விடுவதை நிறுத்திவிடுகிறோமா என்று கேட்டார். அதே

போல, நாம் பிறமொழியெல்லாம் கற்கிறோம் என்பதற்காக நம் தாய்மொழியான மூச்சு விடுதலை விட்டுவிட முடியாது.

த.மு. ஆஸ்ரேலியாவில் குடியேறி வாழும் பெற்றோர்களிடையே தமிழைத் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும், அவர்கள் தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் காணப்படுவதாக கூறினீர்கள். நியூசவுத் வேல்ஸில் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பு வெளியிட்டுள்ள பாடப்புத்தகங்களையும் நீங்கள் பார்த்தீர்கள். அது பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ஞாநி : இது ஒரு சரியான திசையில் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற முயற்சியென்று நான் கணிக்கிறேன். இந்த முதன் முயற்சி சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் புத்தகங்கள் நன்றாக ஓர் அச்ச நேர்த்தியோடும், ஒரு தொழில் நேர்த்தியோடும் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. இது வளர்ந்து சென்று அடுத்தடுத்த வகுப்புகளுக்கான புத்தகங்களும் வருகிற பொழுது இது ஒரு மிகப் பெரிய பங்களிப்பாக - குறிப்பாக, தங்கள் இடத்தைவிட்டுப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கெல்லாம் இது ஒரு முக்கியமான பங்களிப்பாக - இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

த.மு. : அடுத்த கேள்வி, ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற வகையில் அல்லாமல் ஒரு இலக்கியவாதி என்ற வகையில் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். இலக்கிய வல்லமையை தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்கள் பணம் சேர்க்கும் வழியாகக் கையாளுவதனால் சோரம் போகிறார்கள் என்று சாட்டப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கு உங்கள் பதில் என்ன?

ஞாநி : இது ஒரு பொதுப்படையான குற்றச்சாட்டாக

இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர் இப்படிப் போய்விட்டார், அவர் காசக்காக எழுத ஆரம்பித்துவிட்டார், அவர் தன்னுடைய ஆத்மாவுக்காக எழுதுவது இல்லையென்று குறிப்பிட்ட எழுத்தாளாரைச் சொன்னால், நான் தெளிவாகப் பதில் சொல்ல முடியும். ஒரு பொதுக் குற்றச்சாட்டு என்பது - ஒரு generalization என்பது - சரியானதல்ல.

இரண்டாவதாக, இலக்கியவாதிகள் யார் அப்படி பெரும் பணம் சேர்த்து செல்வந்தர்களாக இருக்கிறார்களென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், எழுத்தில் மோசமான எழுத்து இருக்கிறது - மக்களுக்குத் தேவையில்லாத எழுத்து இருக்கிறது - மக்களைத் திசை திருப்புகிற, மயக்கத்தில் ஆழ்த்தி வைக்கக் கூடிய எழுத்து இருக்கிறது - இது போன்ற வணிக கலாச்சார எழுத்துமுறை என்றுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கென்று அல்ல, எல்லாக் காலத்திலுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படியான எழுத்து நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய எழுத்து என்று சொல்லலாம். ஆனால் நல்ல இலக்கிய ரீதியான எழுத்துக்களை எழுதிய ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் எல்லாக் காலத்திலும் குறைவாகவே இருந்திருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் ஜம்பதுகளிலோ நாற்பது களிலோ புதுமைப்பித்தன் காலங்களிலெல்லாம் வெகு ஜன ஏடுகளில் - main stream media வில் - அப்படிப்பட்ட இலக்கிய வாதிகளுக்கான இடம் குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழிலும் சரி, பிறமொழிகளிலும் சரி main stream media என்பது மாற்றுக் கலாச்சாரத்திலிருந்து வரக் கூடிய பல எழுத்தாளர்களுக்கு இன்றைக்கு இடமளிப்பதாக இருக்கிறது. இது முன்பைவிட நல்ல எழுத்தாளர்களுக்கான வாய்ப்புக்கள் கூடியிருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். எனவே எழுத்தை

மோசமாக்கி காசு சம்பாதிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இன்றைக்கு நல்ல எழுத்தாளர்களுக்கு இல்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.

த.மு : எழுத்தாளர்களையோ பத்திரிகையாளர் என்ற வகையில் உங்களையோ, நீங்கள் ஊதிய மின்றி வேலை செய்யவேண்டும் என்றோ நான் குறிப்பிடவில்லை. நான் இங்கு தமிழ் நாட்டில் தங்கியிருந்த காலத்திலே ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதற்கோ அல்லது ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு அழைப்பு பதற்கோ பணம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேள்விப்பட்டேன். அதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ஞாநி : நீங்கள் சொல்கிற போக்கு எப்போதுமே வெகுஜன இலக்கியத் துறையில் இருக்கின்றது. உதாரணமாக இன்றைக்குக்கூட பட்டிமன்றம், கவியரங்கம் நடத்துகிறவர்களெல்லாம் இந்தப் பட்டிமன்றத்துக்கு இன்னாருடைய குழு என்று அவர்களே ஒரு குழுவாக - யார் எதிரணியில் பேச வேண்டும், யார் ஆதரித்துப் பேசவேண்டும் - எல்லாரையும் தீர்மானித்துக் கொண்டு ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு நாடகக் குழுவை ஒப்பந்தம் செய்கிறமாதிரி பட்டிமன்றப் பேச்சாளர் குழு ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. கவியரங்கக் குழு ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. இவர்களெல்லாம் பல ஆயிரம் ரூபாய்களை வாங்குகிறார்கள். இதை வணிகக் கலாச்சாரப் போக்கின் ஒரு கூறாகத்தான் பார்க்க வேண்டும். இது நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால், இந்தப் போக்குக்கு மிக அடிப்படையாக இருப்பது இலக்கியமல்ல.

இது அரசியலிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்த ஒரு பாங்களிப்பு. அரசியல் துறையென்றால் ஒவ்வொரு கட்சியும் தன் கட்சிப் பேச்சாளருக்கென்று ஊதியத்தை நிர்ணயித்து

அவர் வெளியூரில் சென்று கூட்டங்களில் பேசும்போது அவருக்கு ஒரு தொகையை ஊதியமாகக் கொடுப்பதென்ற பழக்கத்தை வைத்திருக்கின்றன. இதைப் பின்பற்றி - இது இலக்கியத்திலுள் ஊடுருவிக் கொண்டிருக்கிறது. இவர்களை இலக்கியத்தில் அரசியல் செய்கிறவர்கள் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் இதனாலெல்லாம் இலக்கியத்திலுள்ள சாராம் சம்பாதிக்கப்பட்டுவிடுமென்று நினைக்கவில்லை. இவையெல்லாம் இலக்கியத்தைப் பொழுது போக்காக ஆக்குகிற முயற்சிகள் - literature of entertainment. இவையெல்லாம் இலக்கியத்தை show business ஆக மாற்றுகின்ற முயற்சிகள். ஆனால் இவற்றுக்கு அப்பால் இருக்கின்றவர்கள்தான் எப்போதுமே இலக்கியத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்த்திக் கொண்டும் போகிறார்கள்.

த.மு : இறுதியான கேள்வி. நீங்கள் ஆஸ்ரேலியாவில் மெல்பர்ண், பிறின்ஸ்பேன், சிட்னி, பேர்த் ஆகிய நகரங்களுக்குச் சென்று அங்கு தமிழ் எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து இருக்கிறீர்கள். மற்றும் தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று சில பாடசாலைகளில் வகுப்புக் கூட எடுத்து இருக்கிறீர்கள். அந்த வகையிலே ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு நீங்கள் இங்கிருந்து என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

ஞாநி : ஆஸ்ரேலியாவில் நான் அங்கிருந்த தமிழர்களை சந்தித்த அனுபவங்களை இன்று நினைத்தாலும் - இன்னும் இனிமையான நினைவுகளாக இருக்கின்றன. அந்தத் தமிழர்களிடம் - நான் சந்தித்த முக்கியமான பண்பு - ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல நாம் எத்தனை மைல்கள் தாயகத்தைத் தாண்டி இருந்தாலும் நம்முடைய மொழியை நம்முடைய பண்பாட்டை பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும்,

அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்தச் சொத்தை அழியாமல் விட்டுச் செல்லவேண்டுமென்கிற அந்த உற்சாகம் தான் கவர்ந்த விஷயமாக இருந்தது.

அந்த உற்சாகத்தை அவர்கள் ஒருபோதும் விட்டுவிடக் கூடாது என்பதுதான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிற செய்தி. அதே நேரத்தில் ஆஸ்ரேலியா கடந்த காலத்தைவிட இப்போது முற்றிலும் மாறிய நாடாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அது ஒரு பன்முகப் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாடாக - Multi Cultural சமூகமென்று வர்ணிக்கக்கூடிய ஒரு நாடாக இருக்கிறது. தமிழன் எப்போதுமே யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்று வற்புறுத்திய கலாச்சாரத்திலிருந்து வந்தவன். ஆனால் அங்குள்ள தமிழர்கள் ஆஸ்ரேலியாவை இன்னும் ஒரு சிறந்த Multi-Cultural Society ஆக ஆக்குவதில் சிறந்த பங்களிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

த.மு : நல்லது, ஞாநி. உங்கள் தீபாவளி மலர் வெளியீட்டு வேலைகளுக்கு மத்தியிலே இந்த நேரத்தை எனக்கு ஒதுக்கித் தந்து ஆஸ்திரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்காக இந்த பேட்டியைத் தந்தமைக்காக எமது வானொலி நேயர்கள் சார்பிலும் ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழர்கள் சார்பிலும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஞாநி : நீங்கள் எனக்களித்த இந்த வாய்ப்புக்காக கந்தராஜா, உங்களுக்கு என் நன்றி.

உயர்வாக அங்கு நின்றார். நான் கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன். அங்கு
 கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன். அங்கு கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன்.
 கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன். அங்கு கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன்.
 கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன். அங்கு கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன்.
 கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன். அங்கு கிணற்றுக்குள் போய் பார்த்தேன்.

நாவல், சிறுகதை,
 விஞ்ஞானம், கணினி, சினிமா,
 புதுக்கவிதை
 எனக் கலை இலக்கியத்தின்
 பல துறைகளிலும்
 வகைகளிலும்
 தனித்துவமான
 தடம் பதித்தவர்.

4

சுஜாதா

த.மு : வணக்கம்.

சுஜா : வணக்கம். உங்களுக்கும் உங்கள் தமிழ் முழக்கம் நேயர்களுக்கும் என் அன்பார்ந்த வணக்கங்கள்.

த.மு : புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் எதிர்காலம் அவர்களுடைய கலாசாரம், மொழி ஆகியன எதிர்காலத்தில் என்ன உருவம் எடுத்திருக்கும் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

சுஜா : இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. அதற்கு முன் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களை ஒரு விதத்தில் வகைப்படுத்த வேண்டுமென்று நம்புகிறேன். உங்களை நான் கேட்க விரும்புவது - ஆஸ்ரேலியாவிலே எவ்வளவு புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் இருக்கிறீர்கள்? பொதுவாக - ஒரு உத்தேசமாகச் - சொல்லலாம் நீங்கள்.

த.மு : மெல்பர்ன், சிட்னி, பிறிஸ்பேன், கன்பரா, பேர்த், அடலயிட், டார்வின் போன்ற மாநிலத் தலைநகரங்களிலேயே ஈழத் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்கிறார்கள். எல்லா இடங்களையும் கூட்டிப் பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட இருபதாயிரம் பேர் இருப்பார்கள் என்று கொள்ளலாம். இதில் சிட்னி மெல்பர்ன் போன்ற நகரங்களிலேதான் - 75 விழுக்காட்டினர் வாழ்கிறார்கள்.

சுஜா : தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்றவர்கள் - எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள் - எல்லாரும் டாக்டர்கள், என்ஜினியர்கள். அவர்களுடைய சமூக அடிப்படையில் பார்த்தால் அவர்களை ஒருவிதமாக வகைப்படுத்த முடிகிறது. தமிழ்நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்குத் திரும்பி வருவதைப்பற்றியோ, தாய் நாட்டைப் பற்றியோ பிரச்சனை எதுவும் இல்லையென்று நான் சொல்வேன். அவர்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக, நல்ல வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்காக, நல்ல சுகங்களைப் பெறுவதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையெல்லாம் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு என்ன செய்வது, அவர்களுடைய குழந்தைகளெல்லாம் எப்படி வளரப் போகிறார்கள், அவர்களுக்கு தமிழ் கற்றுத் தருவதா, அவர்களுக்கு கல்யாணம் செய்து கொடுப்பது அந்தக் கலாச்சாரத்துக்கும் தமிழ்க் கலாச்சாரத்துக்கும் ஏற்படும் முரண்பாடுகள் பற்றிய

பிரச்சினைகள்.

யாழ்ப்பாணத்து அல்லது ஈழத் தமிழர்கள் பற்றிய பிரச்சனை மிகவும் வேறுப்பட்டது. அவர்களுக்கு தாய்நாட்டின் மேல் அன்பு - பற்று - மிக மிக அதிகம். ஏப்போதும் அவர்களுடைய விருப்பம் திரும்பிச் செல்வதுதான். அவர்கள் அங்கு சென்றதெல்லாம் - இது.... நான் தப்பாகச் சொல்கிறேனென்றால் நீங்கள் திருத்தலாம் - அவர்கள் அங்கு சென்றதுக்கெல்லாம் திரும்பிவந்து நம்முடைய தாய் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு எப்படி உதவுவது - எந்த விதத்தில் உதவுவது என்பதற்காக, எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள் செய்வதற்காக; மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிப்பதற்கு அவர்கள் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள்.

த.மு : தமிழ் ஈழத்தில் அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் தமிழ் உணர்வு அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது.

சுஜா : தமிழ் உணர்வும் இருக்கிறது; அவர்களுக்கு ஒரு விதமான.... suppression அல்லது.... ஒரு விதமான.... தாய் நாட்டுக்குச் செல்லவேண்டுமென்ற ஏக்கம் இவை எல்லாம் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு அந்த ஏக்கம் கிடையாது. அவர்கள் திரும்பிவரும்போது தமிழ்நாட்டைக் குறை கூறுவார்கள். இங்கு டெலிபோன் இல்லை, இங்கு வசதியில்லை, இங்கு டாய்லெட் இல்லை, இங்கு மினரல் வாட்டர் இல்லை என்பன போன்ற குறைகள் கூறுவார்கள். திரும்பிப் போவதற்கே அவர்கள் ஆர்வமாக இருப்பார்கள். ஈழத்தமிழர்களுக்கு திரும்பி வருவதற்கு தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நிச்சயம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளைத் துறந்துவிட்டு வந்துவிடுவார்கள். இதுதான் இந்த இருவருக்குமிடையிலுள்ள வித்தியாசம்.

த.மு : அவர்களுடைய எதிர்காலம், அவர்களுடைய தமிழ் - அதாவது.... புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அவர்கள் தொடர்ந்து வாழ்ந்தால், தமிழ் அங்கே தொடர்ந்து வாழுமென்று கருதுகிறீர்களா? அவர்களது கலாசாரம் நிலைத்திருக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

சுஜா : தமிழ்க் கலாச்சாரம் நிச்சயம் நிலைத்திருக்கும். இருந்தும் அந்த....

த.மு : மன்னிக்க வேண்டும்... மொழி நிலைத்திருப்பதற்கும் கலாசாரம் நிலைத்திருப்பதற்குமிடையில் ஒரு பாரிய இடைவெளி இருக்கிறது. முக்கியமாக தென்னாபிரிக்கா அல்லது பிஜி அல்லது மொரிஷியஸ் போன்ற தமிழர் வாழும் நாடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே சில கலாசாரக் கூறுகள் இருந்தபோதிலும் அங்கே தமிழ்மொழி இல்லை. அந்த நிலை ஆஸ்திரேலியா நாட்டிலும் வந்துவிடுமோ என்ற ஏக்கம் எங்களிடையே பரவிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

சுஜா : அந்த நிலை ஒரு காலத்தில் கட்டாயம் வருமென்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்நிலை தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. உங்கள் குழந்தைகளுக்கு தமிழ் கற்றுத் தராமல் அந்தக் கலாச்சாரத்தில் நீங்கள் வளர்ப்பீர் களேயானால் அங்கிருந்து தமிழ் மெல்ல மெல்ல அழிந்து விடும். உங்களுடைய பிரச்சினையெல்லாம் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் - ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் - அங்கு சென்றிருப்பதனால்தான். அவர்களுடைய பால்ய நினைவுகளின் தொடர்ச்சிதான் இப்போதைய பிரச்சினைகள். அவர்கள் விட்டுவந்த நாடுகளின் பால்ய ஏக்கம் தான்

பிரச்சினைகள். உங்கள் குழந்தைகளுக்கு அந்தப் பிரச்சினை இருக்காது. அந்த விதத்தில்.... தமிழ் அழிவதைத் தவிர்ப்பது - தடுப்பது - இந்தக் கால தமிழர்கள்தான். அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் கற்றுத் தந்தால்தான் அவர்களால் தொடர்ந்து தங்கள் கலாச்சாரத்தை நிலை நிறுத்த முடியும். பிஜி போன்ற இடங்களில் தலைமுறை தலைமுறையாக அவர்கள் மாறிவிட்டதனால்தான் தமிழ் அங்கிருந்து விலகியிருக்கிறது.

த.மு : இந்தத் தலைமுறையிலிருப்பவர்கள் தமது சிறார்கள் தமிழை மறந்துவிடாமலிருப்பதற்காக பல நல்ல காரியங்களைச் அங்கு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மனநிறைவுடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இறுதியாக உங்களிடம் ஒரு வழமையான கேள்வி. சிட்னியில் அதாவது ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழர்களுக்கு பத்திரிகையாளன் / எழுத்தாளன் என்ற வகையில் அல்லது தமிழ் அன்பன் என்ற வகையில் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

சுஜா : அவர்களுக்கு நான் கூற வேண்டியது மிக முக்கியமானது. அங்குள்ள எழுத்தாளர்களின்-புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றைப் படிக்கும்போது...

த.மு : பனியும் பனையும்....

சுஜா : பனியும் பனையும்....

த.மு : எஸ்.பொ.வின் தொகுப்பு...

சுஜா : ஆம். எஸ். பொ.வின் தொகுப்பு. அந்தத் தொகுப்பில் பார்க்கும் போது சில கதைகள் மிகச் சிறந்த கதைகளாக இருந்தன. அந்தச் சிறந்த கதைகளை நோக்கும் போது

அவர்கள் தங்கள் சூழ்நிலைகளை, தங்களுடைய அவலங்களை, தங்களைச் சுற்றிக் காணும் புதிய உலகங்களைப் படைத்தார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் எழுதும் கதைபோல நீங்கள் எழுத முயற்சித்தால் அதற்குப் புலம் பெயர்ந்தோர் திறமை தேவையில்லை. அவ்வகை எழுத்துக்களை தமிழ் நாட்டில் எழுத ஆபிரக்கணக்கான எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். உங்களைப் பற்றி உங்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி உங்களுடைய உண்மையான தேடல்களைப் பற்றி நீங்கள் எழுதும் போதுதான் உங்கள் இலக்கியம் சிறக்கிறது.

அந்தவிதத்தில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் இலக்கியம் என்கிறவகையில் ஒரு தனிப்பட்ட இலக்கியம் அங்கிருந்து பிறக்க முடியுமென்று சொல்லலாம். சில பிரச்சனைகள் தமிழ்நாட்டில் கிடையவே கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் அந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி நாங்கள் சிந்திக்கக் கூட முடியாது. உதாரணமாக ஒரு சிறுகதை ஐரோப்பிய தேசத்திலுள்ள பனி - snow வைப்பற்றிய கதை. Snow என்றால் நாங்கள் விபூதியைத் தான் நினைக்க முடியும்; விபூதி அபிஷேகம் தான் ஞாபகம் வரும். அதோடு ஒப்பிட்டால் தான் snow என்றால் எங்களுக்கு என்ன என்பது தெரியவரும். அந்தவிதத்தில் புதிய புதிய சூழல்கள், புதிய புதிய பிரச்சனைகள்... இவைகளைப் பற்றி உங்களால் நிச்சயம் எழுத முடியும். அந்த விதத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தை உங்களால் சிறக்க வைக்க முடியும்.

அது மட்டுமின்றி, தற்போது பெரும்பாலான நல்ல கவிதைகள் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் எழுதப்படுகின்றன. மிகச் சிறந்த கவிதைகள் எழுதப்படுவதை... ஜெயபாலனின் கவிதைகள் சிலவற்றை நான் படித்த பொழுது தெரிகிறது. அதற்குக் காரணம் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின்... அவர்களது

தாய்நாட்டு ஏக்கம்தான் - அவர்களது பிரச்சினைகளின் உண்மைத்தனம்தான் - காரணமென்று நம்புகிறேன். அதனால் கவிதை எழுதும்போதோ கதைகள் எழுதும் போதோ உண்மையைக் கொஞ்சம் தேடுங்கள். உண்மையைத் தேடும்போது அந்த இலக்கியம் சிறப்பாக அமைகிறது. புலம்பெயர்ந்து சென்றிருப்பவர்களுக்கு மற்றொரு முக்கியமான தேவையென்பது அந்த நாட்டுக் கலாச்சாரத்தையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உங்களுக்கு ஆஸ்ரேலியாபோன்ற நாடுகளில் இந்தப் பிரச்சினை இல்லை. ஐரோப்பா தேசத்துக்குச் செல்பவர்கள் அந்தந்த தேசத்து மொழிகளை அறிந்துகொள்வதும், அந்த மொழிகளுக்குப் பின்னணியை அறிந்து கொள்வதும் மிக முக்கியமென்று நான் நம்புகிறேன். அது உங்களை - உங்களுக்கு - அங்கீகாரம் கிடைப்பதற்கு உதவுமென்று மிகவும் நான் நம்புகிறேன்.

த.மு : நல்லது, திரு. சுஜாதா, அவர்களே. தமிழ் முழக்கம் நேயர்களுக்காகவும், ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழர்களுக்காகவும் இந்த பேட்டியைத் தந்தமைக் காக அவர்கள் சார்பில் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுஜா : நன்றி, வணக்கம்!

மலேசியத்
 தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்
 தலைவர்;
 'மலேசிய நண்பன்'
 என்னும் தினசரியின்
 வெளியீட்டாளர்;
 பிரதம ஆசிரியர்.
 அத்துடன் தமிழ்ப் புரவலரும்.

5

ஆதி குமணன்

த.மு : இன்று எமது நிலையக் கலையகத்துக்கு மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவரும், மலேசிய நண்பன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான திரு. ஆதி குமணன் அவர்கள் வந்திருக்கி றார்கள். அவரிடம் மலேசியத் தமிழர்கள் பற்றிய செவ்வி ஒன்றை உங்களுக்காக பதிவு செய்துள்ளோம்.

த.மு : வணக்கம்! மலேசியாவின் தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் பற்றி எமது நேயர்களுக்குக் கூறமுடியுமா?

ஆதி : உங்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பு வணக்கங்கள். மலேசியாவில் தமிழ் நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வருகிறது; வளர்ந்து வருகிறது. அங்கே ரப்பர் தோட்டத்து தொழிலாளர்களாக பெரும்பகுதித் தமிழர்கள் தமிழகத் திலிருந்து நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெள்ளையர்களால் அழைத்துவரப் பட்டாலும் தங்கள் மொழியை, தங்கள் பண்பாட்டை, இலக்கியத்தை, தமிழுணர்வை, நாகரீகத்தை கைவிட்டு விடாமல் இன்னமும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதற்காக, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இங்கு வந்திருந்த போது சொன்னார்கள், உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆனால், மலேசியாவில்தான் வாழ்கிறார்கள் என்று.

இன்றைக்கும் அங்கே 500 க்கும் மேற்பட்ட ஆரம்பத் தமிழ்ப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே தமிழ் மாணவர்கள் ஐந்து வருடம் படித்துவிட்டு அதன் பிறகு தேசியப் பள்ளிகளிலே சேர்ந்து படிக்க முடியும். ஐந்து வருடத்துக்குப் பின்னர் தமிழை ஒரு மொழியாகப் படிக்க முடியும். எஸ்.பி.என்., எஸ்.ரி.எம். என்று சொல்வார்கள் - எஸ்.எஸ்.சி. போல, அங்கே அந்த நிலையில் கூட தமிழைப் படிக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே கூட அங்கே கடந்த காலங்களிலே சமஸ்கிருதம் தான் இடம்பெறவேண்டும் என்ற நிலையிருந்த பொழுது அதை எதிர்த்து பல பெரியவர்கள் போராடி தமிழை ஆய்வியல் துறையில் ஒரு முக்கிய மொழியாக - பாடமாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தமிழ் பள்ளி மாணவ நிலையிலும் இருக்கிறது. பத்திரிகைகள் அங்கே ஏராளமாக இருக்கின்றன.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்.... அவற்றை வாங்கிப் படித்து வாசகர்களும் பொதுமக்களும் தமிழை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே வானொலியிலே - அரசாங்கம் நடத்துகிற வானொலியிலே - 24 மணி நேர தமிழ் ஒலிபரப்பு

இருக்கிறது. தொலைக்காட்சியிலே செய்தி தமிழிலே இருக்கிறது. மற்றும் சில பகுதிகளும் தமிழில் இருக்கின்றன. இப்படி மலேசியா உலகத்திலே தமிழ் மணக்கும் நாடுகளிலே ஒன்றாகத் திகழ்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

த.மு : தற்போதைய மலேசிய அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை அடிப்படையிலே தமிழ்ப் பாடசாலைகள், தோட்டப் பகுதிகளில், மூடப்பட்டுக் கொண்டு வருவதாகவும் புதிய தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தொடங்குவதற்கு அரசு அனுமதி கிடைப்பதில்லையென்றும் எமக்குக் கிடைத்த செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இது பற்றி உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? இது உண்மைதானா?

ஆதி : தமிழ்ப் பள்ளிகள் கடந்த காலத்திலே 1000 பள்ளிகளாக இருந்து.... பிறகு.... இப்போது ஏறக்குறைய 550 பள்ளிக்காக இருக்கின்றன. குறைந்திருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அரசாங்கம் தமிழ்ப் பள்ளிகளை மூடவில்லை. பொதுவாக, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலே மாணவர்கள் இருக்கும்போது அங்கே தமிழ்ப் பள்ளிகளை நடத்த அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணிக்கை குறையும் பொழுது இரண்டு மூன்று பள்ளிகளை இணைத்து அவர்கள் ஒரே பள்ளியாக ஆக்குகிறார்கள். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, கடந்த காலங்களிலே தமிழர்கள் அங்கே தோட்டப்புறங்களிலே ரப்பர் மரங்களிலே ரப்பர் பால் எடுக்கின்ற தொழிலையே தங்கள் அடிப்படைத் தொழிலாக வைத்திருந்ததால் தோட்டப்புறங்களிலே பெரும்பகுதி வாழ்ந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நகர்ப்புற மயமாக்குதல் என்ற கொள்கைப்படி நிறையத்

தமிழர்கள் நகரங்களுக்குக் குடிபெயர்வதால், அங்கே தோட்டப்புறங்களிலே தமிழ் மாணவர்களின் பெற்றோர் - தமிழ்க் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை - குறைவதனால் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்து மூடப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதே தவிர, அரசாங்கம் எந்த வகையிலும் தமிழ்ப் பள்ளிகளை மூடவில்லை.

த.மு : தமிழ்ப் பிள்ளையொன்று நகரப் பகுதிகளிலே தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்றால் அங்கு தமிழ் கற்பதற்கு வசதி இருக்கிறதென்று நீங்கள் கூறக்கூடும்.

சீனமொழியையும் தமிழ் மொழியையும் மலாய் அல்லாத மொழியென்ற categoryயின் கீழ்தான் மலேசிய அரசு கணக்கில் எடுக்கிறது. சீனமொழி காரணமாகத்தான் அங்கு தமிழுக்கும் வசதிசெய்து கொடுக்கப்படுகிறது. சீனர்கள் அங்கு தமது தாய்மொழியைக் கற்கின்ற அளவுக்கு, நகரப் பகுதிகளிலே தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு தமிழைப் போதிக்கிறார்களா?

ஆதி : நகர்ப்புறங்களிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தமிழ்ப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சிறப்பான பள்ளிகள்கூட இருக்கின்றன. அண்மையில் பத்துமலையில் கூட சிறப்பான முதல் நிலைத் தமிழ்ப் பள்ளி கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்தின் உதவியோடு. ஆனால், எல்லாப் பெற்றோர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்புகிறார்களாவென்றால்... அது கேள்விக் குறிதான்.

த.மு : தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் மட்டுமல்ல, சாதாரண மலாய் பாடசாலையில், உயர்கல்வி படிக்கின்ற ஒரு

தமிழ்ப் பிள்ளை இரண்டாவது மொழியாகத்தானும் தமிழை படிக்கின்ற ஆர்வம் பெற்றோர்களிடத்திலே அல்லது மாணவர்களிடத்திலே இன்று காணப்படுகின்றதா?

ஆதி : தமிழை - அதாவது.... தேசிய மொழிப் பள்ளிகளிலே படிக்கிறவர்கள் தமிழைப் படிப்பதற்கு சனிக்கிழமை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே P.O.L. (Pupils' Own Language) என்ற ஒரு வகுப்பை அங்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். பதினைந்து தமிழ் மாணவர்கள் அல்லது இந்திய மாணவர்கள் விரும்பிக் கேட்டால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்து தர அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

த.மு : அந்த "விரும்பிக் கேட்பு" அங்கே எந்தளவு இருக்கின்றது என்பதுதான் என் கேள்வி. அந்த "விருப்பு," தமிழ் அங்கே functional language ஆக - தொழிற்பாட்டு மொழியாக - இல்லாத நிலையில் நிச்சயம் பெரிய விருப்பாக அங்கு காணப்பட மாட்டாது.

ஆதி : காணப்படமாட்டாது. கட்டாய பாடமாக அது இல்லை. ஆனால், 10 வது 11வது வகுப்புள்ள பள்ளிகளிலே கூட தமிழை ஒரு பாடமாக எடுப்பதற்கு வழிவகுக்கிறார்கள்.

த.மு : மலேசியாவில் வாழுகின்ற இலங்கைத் தமிழர்களை நான் சந்தித்தபோது அவர்களின் எந்தக் குழந்தையும் சரியாகத் தமிழ் பேசத் தெரியாத குழந்தையாகவே இருப்பதைக் கண்டேன். அதைவிடுத்து இன்னொரு கேள்வியை நான் உங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்காக நான் இலங்கைத்

தமிழன் என்ற முறையில் வெட்கப்படுகிறேன். எனக்கு ஒரு மலேசிய நண்பர் கூறினார். சில காலங்களுக்கு முன்பு - 1983ம் ஆண்டு இலங்கை இனக்கலவரத்துக்கு முன்பு - ஓர் இலங்கைத் தமிழன், ஒரு இந்திய நாட்டுத் தமிழனை முகம் பார்த்துக் கதைப்பதற்குக்கூட கூச்சப்பட்ட காலம் இருந்ததாக. அந்தப் பழக்கம் - அந்த நிலை மாறிக் கொண்டு வருவதாக நினைக்கின்றேன். இப்பொழுது அது என்ன நிலையில் அங்கே இருக்கின்றது? பாடகர் சண்முகம் இன்றைய பேச்சில் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது.... " வெள்ளையர்கள் மட்டும் எம்மை அடிமைகளாக வைத்திருக்க வில்லை, இலங்கைத் தமிழர்கள் கூட எம்மை அடிமைப்படுத்தித்தான் வைத்திருந்தார்கள்" என்று கூறினார். அதற்காக நான் இலங்கைத் தமிழன் என்ற முறையிலே மிகவும் மனம் வருந்துகிறேன். அந்த trend இப்போது எப்படி இருக்கிறது? அது மாறிவிட்டதா?

ஆதி : இந்தக் கூற்றுக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழர்களை அழைத்து வந்த வெள்ளையர்கள் கூலிக்காரர்களாக - ரப்பர் தோட்ட தொழிலாளர்களாக - அழைத்து வந்தார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு கூடிய படிப்பறிவோ, மற்றும் கல்வித் தகைமையோ தேவையாக இருக்கவில்லை. அப்படி அவர்கள் வந்தார்கள்.

ஆனால், இலங்கையிலிருந்து தமிழர்களை வெள்ளையர்கள் அழைத்துவந்த போது - அவர்கள் படித்தவர்களாக civil servant வேலைக்காக அழைத்து வந்தார்கள். அரசாங்க நிலையிலே - அதிகாரிகளுக்கு அடுத்த நிலையிலே -

கருமமாற்றக் கூடியவர்களாக அழைத்துவந்தார்கள். அதனால் தாங்கள் படித்தவர்களென்ற ஒரு எண்ணம் இலங்கைத் தமிழர்களிடத்திலே இருந்ததாக நான் அறிய வருகிறேன். அதனால் குரோதமோ விரோதமோ இருந்த தில்லை.

ஆனால் அவர்கள் ஒரு தனிப்பட்ட group ஆக - தனிப்பட்ட அணியாக - இருந்தார்கள். இந்தியாவிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் தாங்கள் ஒரு பேரணியாக இருந்தார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் மேல் நிலையிலே - மேல்தட்டிலே - இருந்தார்கள். நாம் கீழ்த்தட்டிலே நின்றோம். அவர்கள் மேலிருந்து நம்மை கீழே பார்க்கிறார்களோ என்கிற ஒரு எண்ணம் இந்திய தமிழர்கள் இடத்திலே இருந்ததுண்டு. ஆனால், கடந்த 20 ஆண்டுகளிலே இது வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. காரணம், இலங்கையில் நடக்கின்ற ஒரு போராட்டம் - ஒரு இனப் போராட்டம் - தமிழ்ப் போராட்டம் - அந்தப் போராட்டத்திலே தாமும் தமிழர்கள் என்கிற உணர்விலே மலேசியத் தமிழர்கள் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் அங்கே பார்க்கலாம். இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நிவாரண நிதிகள், உதவிகள் செய்வதற்கு புத்தக வெளியீடுகள் கூட்டங்கள் ஆதரவுக் கூட்டங்களெல்லாம் பெரும் பகுதியும் மலேசியத் தமிழர்கள்தான் செய்கிறார்கள். அந்த வகையிலே, இரு தரப்புக்குமிருந்த ஒரு பிளவு - பிரிவு - விலகி, இப்போது ஒரு நெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

த.மு : 21 நூற்றாண்டில் கூட மலேசியாவிலே தமிழ் வாழும், தொடர்ந்து தழைக்கும் என்று நினைக்கிறீர்களா? நான் கேட்பதற்குக் காரணம், அங்கு அரசாங்கத்தினுடைய பூரண ஆதரவு தமிழுக்கு

இல்லையென்று கருதுவதால்தான். இன்றைய நிலைமையில் தமிழ் அங்கு வாழுமா? அல்லது மெல்லச் சாகுமா?

ஆதி : நான் ஒரு பதில் கேள்வி கேட்கலாமா?

த.மு : கேளுங்கள்.

ஆதி : ஆஸ்ரேலியாவில் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவு தமிழுக்கு - தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கு எந்த அளவில் இருக்கிறது?

த.மு : ஆஸ்ரேலியாவைப் பொறுத்தவரை இங்கு பல்லின, பல் கலாச்சாரத்தை அரசு முற்று முழுதாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால், - அரசு உதவியுடன், இத்தலைமுறையினர் தமிழைத் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கப் பாடசாலைகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அடுத்த தலைமுறைக்கும் இதே ஆர்வம் இருக்குமா என்பது எமக்கு முன்னாலுள்ள பெரிய கேள்விக் குறி. தொடர்ந்தும் இலங்கையிலோ/ இந்தியாவிலோ இருந்து புலம்பெயர்ந்து மக்கள் இங்கு வராவிட்டால் நமது சமுதாயம் South Africa வில் இருக்கிற அல்லது மொரிஷியஷிலுள்ள தமிழ்ச் சமூகங்களாக மாறுவதற்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பிருக்கிறது. இதை நான் மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், தமிழ் இங்கு ஒரு functional language ஆக இல்லை - தொழிற்பாட்டு மொழியாக இல்லை. தமிழை ஏன் கற்கவேண்டும் என்கின்ற கேள்வி தமிழ்ப் பிள்ளைகளால் எழுப்பப்படுகிறது. எங்கும் ஆங்கிலம், எதிலும் ஆங்கிலம் என்ற நிலை. பாடசாலைகளில் ஆங்கிலம். டெலிவிஷனில்

ஆங்கிலம். விளையாடினால் ஆங்கிலம். வீட்டில் கூட பல சிறார்கள் தமது பெற்றோருடன் பேசுவதும் ஆங்கிலம். ஆங்கிலத்தில் விளங்கிக் கொள்வதும் பேசுவதும் சுலபமாக இருக்கிற காரணத்தால் தமிழை அவர்கள் பாவனை மொழியாக பயன்படுத்துவது அருகிக்கொண்டு வருகிறது என்பது ஒரு கசப்பான உண்மை.

ஆதி : அரசாங்க ஆதரவு இருந்தும்...?

த.மு : ஆம். ஆதரவு இருந்தும். இருப்பினும் பெற்றோர்கள் பெரு முயற்சியெடுத்து தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். புலம் பெயர்ந்த தமிழ் மாணவர்களுக்காக தமிழ்ப் புஸ்தகம் எழுதுவதற்கும் அரசாங்கம் பண உதவி செய்துகொண்டு வருகிறது. தமிழ்ப் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கும் அரசாங்கம் மான்யம் வழங்குகிறது. ஆனால் 21 நூற்றாண்டில் அடுத்த தலைமுறையோ, அதற்கும் அடுத்த தலைமுறையோ தமிழைத் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்லுமா என்பது கேள்விக்குறியே!

ஆதி : நான் ஒரு இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முதல் பத்திரிகைத் துறையில் நிருபராக இருந்தபோது எங்களது தமிழ்ப் பத்திரிகை - அப்போதிருந்த பத்திரிகை - ஒரு 15,000 பிரதிகள் தினசரி விற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதைவிட ஞாயிற்றுக் கிழமைப் பிரதி 25000/30,000 பிரதிகள் விற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. இன்னொரு இருபது / இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் கழித்து மலேசியாவில் தமிழ் இருக்குமா என்று பலரால் கேட்கப்பட்டது. பத்திரிகைகள்

இருக்குமா என்ற கேள்விகூட வந்தது. ஆனால் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழ்ப் பத்திரிகை வாசகர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்கள் பத்திரிகை தினசரி 40,000 பிரதிகள் போகிறது. ஞாயிற்றுக் கிழமை ஒரு லட்சம் பிரதி போகிறது. ஆகவே, அன்றைக்கு ஏற்பட்ட பயம் நியாயமான காரணத்தினால் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட, அது பொய்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன். இந்த வகையிலே தமிழ் இன்னும் ஒரு 50, 100 ஆண்டுகள் கழித்துக்கூட மலேசியாவில் வாழும் என்பதற்கு உறுதி கூற முடியும்.

அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் மொரிஷியஸிலோ, தென்னாப்பிரிக்காவிலோ அல்லது ஆஸ்ரேலியாவிலோ இருக்கிறவர்களுக்கு இலங்கையுடனோ தமிழ்நாட்டுடனோ இருக்கிற தொடர்புகள் மிகவும் குறைவு. ஆனால் மலேசியாவிலோ சிங்கப்பூரிலோ இருக்கிறவர்களுக்கு மூன்று மணி நேரப் பயணம். எப்போதும் தினசரி விமானம் முழுக்க நிறைந்துதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இலக்கியப் பரிமாற்றம், தமிழர் பரிமாற்றம், கருத்துப் பரிமாற்றம், மொழியுணர்வு ஆகியவையெல்லாம் அங்கே அனைந்து விடாமல் ஊதி ஊதி நாங்கள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இனி வருகின்ற எதிர் காலத்திலும் வளர்ப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கின்றது.

த.மு : உங்கள் பதிலைக் கேட்பதற்கு, மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. தமிழ் அங்கும் வளரவேண்டும். ஆஸ்ரேலியாவிலும் வளரவேண்டும். எங்கும் - தமிழன் புலம்பெயர்ந்த எல்லா நாடுகளிலும் வளரவேண்டும் என்பதுதான் எமது ஆசை.

நல்லது, திரு. ஆதிக்குமணன் அவர்களே! உங்கள் நேரத்தையும் பொருட்படுத்தாது எமது நேயர்களுக்காக இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக தமிழ் முழக்கம் வானொலியின் சார்பிலும், தமிழ் வானொலி நேயர்கள் சார்பிலும் என் அன்பை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆதி : மிக்க மகிழ்ச்சி. ஒன்று சொன்னீர்கள், இங்கு ஆஸ்ரேலியாவில் நாம் ஏன் தமிழ் படிக்கவேண்டுமென்று பிள்ளைகள் நினைப்பதாகச் சொன்னீர்கள்.

நமக்கு வெள்ளைக்காரர்கள்தான் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள்; நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நாம் தமிழ் அம்மாவையே அம்மா என்று அழைக்கிறோம்.

பலன் கருதாமல், தமிழ் நமது மொழி என்ற நினைப்பிலே நாம் அதைப் படிக்க வேண்டும். அதுதான் நம் அடையாளம்.

இதனை இங்கேயிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் எனது வேண்டதலாக கூறிக்கொண்டு இவ்வளவு நேரம் இங்கே பேச, எனது கருத்துக்களை ஆஸ்ரேலியத் தமிழர்களுடன் பகிர்வதற்கு வாய்ப்பளித்த தமிழ் முழக்கம் வானொலிக்கும் உங்களுக்கும் என் நன்றியையும் பெருமகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம். நன்றி.

குடியிருப்பது நாவாழி பகவதானாக நாவாழிக்கு
 உய்யுதல் உய்யுதல் இவை தூய நாவாழி
 குடி நாவாழி பகவதி தூயநாவாழி கருணை
 தூயநாவாழி இவை தூய நாவாழிக்கு
 உய்யுதல் நாவாழிக்கு நாவாழிக்கு
 உய்யுதல் நாவாழிக்கு நாவாழிக்கு
 உய்யுதல் நாவாழிக்கு நாவாழிக்கு

இந்தப் பேராசிரியர்
 தம்பதியர்,
 நாட்டார் கலைகளைச்
 சேர்த்துப் பேணுவதிலும்,
 அவற்றை நிகழ்த்தி
 மக்கள்மயப்படுத்துவதிலும்
 அருஞ்சேவை ஆற்றுவவர்கள்.

6

நவநீத கிருஷ்ணன் தம்பதியர்

த.மு : வணக்கம், பேராசிரியர் நவநீதகிருஷ்ணன்,
 வணக்கம். பேராசிரியை விஜயலட்சுமி நவநீத
 கிருஷ்ணன் அவர்களே!

நவ - விஜய : வணக்கம், டாக்டர் கந்தராஜா!

த.மு : கிராமியக் கலைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம்
 கொடுத்து கிராமியக் கலைகளை நவீன தொழில்
 நடப்பங்களுடன் கலந்து உயிரோட்டமான கிராமிய
 நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் பட்டிதொட்டி எல்லாம்
 நடத்திவருகிறீர்கள். அவற்றில் ஒரு நிகழ்ச்சியை

திருமோசூர் காளமேகப் பெருமாள் குடமுழுக்கு விழாவின் போது கண்டு மகிழும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இதைப் போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை இற்றைவரை நான் கண்டு களித்த தில்லை. எனது பாராட்டுக்கள். ஆஸ்ரேலியா தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி நேயர்களுக்கும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம் நீங்கள் பரிச்சயமானவர்கள்.

கிராமியக் கலைக்கு புத்துயிர் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டதென்று எமது நேயர்களுக்குக் கூற முடியுமா?

நவ : 1976-ல் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள ஆற்றுப்படைக் கலைஞர்கள் என்ற தலைப்பில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே என்னுடைய டாக்டர் பட்ட ஆய்வுக்காக நான் ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கியபோதுதான் இந்த விபத்து ஏற்பட்டது. பழைய காலத்திலே ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றைய ஊருக்குச் செல்லும்போது புலவர்கள், பாணர்கள், பொருநர்கள், விறலியர்கள், கூத்தர்கள் ஆகிய பல கலைஞர்கள் இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கலைஞர்களும் தங்களுடைய கலை நுட்பத்தோடு ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குச் செல்லும்போது கலைகளை எடுத்துக் காட்டி தமிழர்களிடையே ஒரு சுவையுணர்வை ஏற்படுத்தி வந்தார்கள். அவர்களை ஆற்றுப்படைக் கலைஞர்கள் என்று நாங்கள் அழைத்தோம்.

அவர்களுடைய அந்தக் கலைவடிவத்தை வைத்துக் கொண்டு படித்த புலவர்கள் மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடுவதற்காக ஆற்றுப்படை இலக்கியம் என்ற அமைப்பினைச் செய்தார்கள். இந்த இலக்கியத்துக்கு அடிப்படையாக

இருந்தது அந்த பாணர், பொருநர், விறலியர், சுத்தர் ஆகியோருடைய இலக்கியங்கள். அப்படியென்றால் அந்த வாய்மொழி இலக்கியங்கள் எங்கே போயிற்று? என்ற ஒரு பெரிய வினா என் முன் எழுந்தது. அவை எங்கேயும் போயிருக்காது. இந்த மண்ணுக்குள்ளேதான் புதைந்து கிடக்கவேண்டும், எவ்வாறு பழங்காலத்து மரங்களெல்லாம் புதைந்து பிற்காலத்தில் வைரமாகவும் தங்கமாகவும் மாறினவோ, அதுபோல நாம் எங்கேயாவது சென்று தோண்டினால் அந்தப் புதைபல் கிடைக்குமென்று மக்களை நோக்கிப் புறப்படத் தயாரானோம். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் என் மனைவி ஒரு ஆராய்ச்சித் தளத்தை மேற்கொண்டார்கள்.

விஜ : என்னுடைய ஆராய்ச்சித் தலைப்பு ஆழ்வார் பாசுரங்களில் நாயக நாயகி பாவனை என்கிற தலைப்பு. ஆழ்வார்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றபொழுது, அவர்களுடைய பாசுரங்களைப் பாடிக்கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அந்தப் பாடல்களை ஆட்டமாக ஆடி நீங்கள் பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். ஒவ்வொரு வைணவத் திருப்பதியிலும் - 108 வைணவ திருப்பதிகள் உண்டு - அரையர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற கலைஞர்கள் தொன்றுதொட்டு ஆயிரம் வருஷங்களாக அல்லது அதற்கும் மேலாக ஆடி பாடி அபிநயம் பிடித்துக் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள்.

நவ : சிவன் கோவிலிலே ஓதுவா மூர்த்தி என்று குறிப்பிடுகிறோமல்லவா? அவர்கள் தேவாரப் பாசுரங்களைப் பாடுவார்கள். ஆனால் 108 வைணவத் திருப்பதிகளிலே இந்த அரையர்கள் அந்தப் பாசுரங்களைப் பாடி அபிநயத்துடன் ஆடுவார்கள்.

விஜ : அந்த ஆட்டம் ரொம்ப அற்புதமாயிருக்கும். அந்த ஆடல் உண்மையில் இன்று நிகழ்கிறதா என்று நாங்கள் தேடிப் புறப்பட்ட பொழுது, 108 திருப்பதிகளில் நடத்தப்பட்ட

அந்த ஆட்டம் இன்று வெறும் மூன்று திருப்பதிகளில் மட்டும் - ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர், ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய திருப்பதிகளில் - இன்றைக்கு நிகழ்த்தப்படுவதைத் தெரிந்து கொண்டு அந்த ஊர்களில் போய் அந்த அரையர்கள் ஆடுவதை நாங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்து இவ்வளவு அற்புதமான ஆடல்பாடலெல்லாம் காலப் போக்கில் ஏன் மறைந்தன என்று எண்ணத் தொடங்கினோம்.

அப்புறம் நான் பிறந்த ஊர், ராஜபாளையத்துக்குப் பக்கத்திலே சின்ன துரைக்காப்பட்டி என்றொரு சின்னக் கிராமம் - அந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றிலும் காளியம்மன் கோவில், மாரியம்மன் கோவில், முத்தாலம்மன் கோயில், பிடாரியம்மன் கோவில், முப்பிடாரி போன்ற கோயில்கள் எல்லாம் இருக்கும். அங்கே சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் எல்லாம் பொங்கல் காட்டுவார்கள்; முழைப்பாலி வைத்து கும்மி காட்டுவார்கள்; காவடி எடுத்து ஆடுவார்கள். இயற்கையில் ஒரு ஈடுபாடு இருந்ததனால் அந்த ஆடல்கள் பாடல்களிலெல்லாம் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன்.

நவ : நான் பிறந்த ஊர் சிவகிரி என்பது. ராஜபாளையத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள அற்புதமான கிராமம். அது ஒரு வேளாண்மைக் கிராமம். நான் பிறந்தது ஒரு வேளாண்மைக் குடும்பம். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது என் தந்தையார் வேளாண்மைக்குச் செல்லும்போது என்னையும் உடன் அழைத்துச் செல்வார். அப்போது வயலிலெல்லாம் நாற்று நடும்பொழுதும், அதில் துளிக் கலக்கும் பொழுதும் அல்லது அதற்கு நீரிறைக்கும் போதும் அல்லது விளைந்த நெல்லை அறுவடையாக்கும் பொழுதும், பொலி தூற்றும் பொழுதும் அல்லது பொலி தூற்றி வண்டியிலே வைத்து பக்கத்து ஊருக்குச் செல்லும் பொழுதும்.... ஆக, நடவு தொடங்கி அதனுடைய முடிவு வரையிலும் எண்ணற்ற பாடல்களை

இனந்தெரியாத அந்த வயதிலே கேட்ட அனுபவம் எனது ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்பட்டது.

த.மு : நீங்கள் இற்றைவரை எந்தெந்த நாட்டில்... அதாவது வெளிநாடுகளில்... இந்த நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறீர்களென்று நமக்குச் சுருக்கமாகக் கூறமுடியுமா?

நவ : நான் இந்த ஒலிப் பேழைகளை - நானென்று சொல்லக் கூடாது, நாங்களென்று சொல்லவேண்டும் - நானும் என் துணைவியும் இந்தப் பாடல்களை - எப்படி ஒரு தேனீ வந்து ஒவ்வொரு பூவிலும் சென்று அந்த மகரந்த துகள்களிலே இருக்கக்கூடிய தேனை எடுத்து வந்து தேன் கூட்டிலே அடையாகக் கட்டுகிறதோ - அதுபோல ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று அங்கிருக்கிற பாடக்கூடிய அல்லது தொழில் செய்யக் கூடிய அந்த உழைப்பாளிப் பெருமக்களை இனங்கண்டு அவர்களிடம் சேகரித்த ஒலிப் பேழைகளை வீட்டுக்குள் முடக்கிவிடாமல் மீண்டும் மக்களிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

விஜ : அதற்காகத்தான் இந்த மாதிரி கலை நிகழ்ச்சிகளை - அதாவது வயல்களிலே ஏற்றமிறைத்துப் பாடுகிறார்கள் என்றால் இப்போது காலம் போகிற போக்கிலே பத்தாண்டுகள் பதினைந்தாண்டுகள் கழித்து அந்த ஏற்றப் பாட்டுகளை நாம் காண முடியாது....

நவ : இறகொட்டி எடுத்துப் பாடக் கூடிய இறகொட்டிப் பாடல்களைக் கேட்க முடியாது....

விஜ : ஏரெடுத்து உழுகிற காவேரிப் பாட்டை நாம் கேட்க முடியாது. சலவைத் தொழிலாளர்கள் துணி துவைத்துக் கொண்டு பாடுகிற பாடலை நாம் கேட்க முடியாது. ஊரிலே குழந்தையைத் தொட்டிலிலிட்டுத் தாய் பாடுகிற தாலாட்டுப்

பாடலைக் கேட்க முடியாது. ஒரு வயதானவர் இறந்து போனாரென்றால் பெண்கள் பாடுகிற ஒப்பாரிப் பாடலை காலப் போக்கில் கேட்க முடியாது. காலப் போக்கில் அவையெல்லாம் அழிந்துவிடும். எனவே, அவற்றை எல்லாம் மீண்டுமொரு காட்சியாக நிகழ்த்திக் காட்டவேண்டுமென்கிற தணியாத தாகம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது.

நவ : எனவே, 85ம் ஆண்டிலே எழுபத்தொன்பதிலிருந்து ஆறாண்டு காலமாகத் தொகுத்த இந்தப் பாடல்களை எல்லாம் ஏன் மீண்டும் மக்களிடமே கொடுக்கக் கூடாது? இளைஞர்கள் மத்தியிலே ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்தினால் என்ன? இளைஞர்கள் மட்டுமல்ல, மிகப் பெரியவர்கள்கூட நகரத்திலே வாழ்கிறவர்களுக்கு இந்தக் கிராமத்துப் பாடல்கள் தெரியாது....

விஜ : .... என்பதினாலே நிகழ்ச்சியாக்கினோம். அண்மையிலே நாங்கள் சிறீலங்காவுக்குப் போயிருந்தோம். அதைவிட இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சிங்கப்பூர் சென்று இந்த ஆடல்களையும் பாடல்களையும் நிகழ்த்திக் காட்டிவிட்டு வந்திருக்கிறோம்.

த.மு : நல்லது, உங்கள் நேரத்தையும் பெர்ருட்படுத்தாது இருவரும் எங்கள் சிட்னி தமிழ் முழுக்கம் வானொலி நேயர்களுக்கு இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக தமிழ் முழுக்கம் தமிழ் வானொலி நேயர்கள் சார்பில் எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நவ : ஆஸ்ரேலியாவில் இருக்கக் கூடிய சிட்னி தமிழ் முழுக்கம் நேயர்களே, நாங்கள் இப்பொழுது சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்த திரு. கந்தராஜா அவர்கள்.... அதைவிட எனக்கு ஒரு பெரிய வியப்பு...

விஜ : என்ன?

நவ : கந்தராஜா ஒரு வேளாண்மை அறிவியல் அறிஞர். அவருக்கு ஆங்கிலம் நன்றாகத் தெரியும். தமிழ் பேசத் தெரியும். ஆனால், தமிழிலும் ஒரு இலக்கியவாதிபோல அழகாக எழுதி - உச்சரிப்பிலும் பிழையில்லாமல் பேசுகிறார். அன்றால் அவர் உண்மையிலேயே நல்ல தமிழிலும் - நல்ல இலக்கியத் தமிழிலும் - அதேபோல நாட்டார் தமிழிலும் - மிகவும் ஆர்வம் கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் பெரிய மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

விஜ : அத்துடன்... யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்கிற உன்னதமான ஒரு மானுட நேயக் கோட்பாட்டினை தங்களுடைய வாழ்க்கையின் லட்சியமாகக் கொண்ட அந்தத் தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலே பிறந்து, திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்பதோடு தீந்தமிழையும் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிற ஆஸ்ரேலியா சிட்னியிலுள்ள தமிழ் முழக்க நேயர்களுக்கு நம்முடைய கிராமியமான வாழ்த்துக்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நவ : அதற்கென்று ஒரு பாட்டு இருக்கிறதல்லவா? அந்தப் பாட்டை வாழ்த்தாய்ச் சொன்னால்தானே நேயர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்!

நவ, விஜ :

நாடு செழிக்கணும் நல்ல மழை பெய்யணும்
தேசம் செழிக்கணும் செல்ல மழை பெய்யணும்
செல்ல மழை பெய்யணும்
சிட்னி மக்கள் வாழணும்
சிட்னி மக்கள் வாழணும்
செந்தமிழும் வாழணும்!

பாகம் இரண்டு

நவ / விஜ : வணக்கம், தமிழ் முழக்கம் நேயர்களே!

நவ : தமிழகத்துக்கு உங்களை ஒலிவாயிலாக நாங்கள் இப்போது அழைத்துச் செல்லப் போகிறோம்.

கிராமியம் என்றவுடனே உழைப்பு என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். உழைக்கும்போது பாடக்கூடிய பாடல்கள், அந்த உழைப்புக்குத் துணையாக இருக்கக் கூடிய தாய்மார் பாடல்கள், உழைப்பு முடிந்தவுடனே அந்தக் கிராமத்தைக் காத்து நிற்கக் கூடிய தெய்வங்கள்மீது பாடக்கூடிய பாடல்கள் என மூன்று வகையாக இந்தக் கிராமியப் பாடல்களின் சூழல்களும் களங்களும் அமைந்திருக்கின்றன.

விஜ : இது பொதுவான பாகுபாடு. இதற்குள் அடங்காத எண்ணற்ற பாடல்களும், பலவகையான இடைவிளக்கங்களும் கூட தமிழ்நாட்டிலே ஆங்காங்கே பரவிக் கிடக்கின்றன. ஆனால், அந்த நாகரீகத்தின் முகத்தினாலே காலப் போக்கிலே கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அழிந்து போய்விடுமோ என்ற அச்சமும் நம் மனத்திலே ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

நவ : அதை அழியாமல் பாதுகாக்கத்தான் எஞ்சியுள்ள பாடல்களை ஒலிக் கருவி வாயிலாக ஒலிப்பதிவு செய்து இப்போது நாங்கள் ஒலியின் மூலம் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிறோம்.

விஜ : இப்போ உழைப்பாளர் பாடல் என்கிறோம்.

நவ : ஆமா.

விஜ : நாட்டிலே என்னென்ன வகையான உழைப்பெல்லாம் இருக்கிறது!

நவ : முதல் உழைப்பு என்பது, உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வாரென்று வள்ளுவர் சொன்னாரல்லவா, அந்த உழைப்புத்தான் முதல் உழைப்பு.

விஜ : அப்போ நாள் ஏர் பார்த்து காவேரிப் பாட்டுப் பாடி ஏர் எடுத்து உழுகிறாங்களில்லையா, அங்கே தொடங்கி... அப்புறம் நாற்று நடுகிறபோது பாடுகிற பாடல்கள்...

நவ : அதற்கு நீரிறைப்பார்களல்லவா விதை போட்டு...?

விஜ : ஆமா!

நவ : ஒரு அருமையான பாட்டு உண்டு.

விஜ, நவ :

வெள்ளைப் பிள்ளையாரே

ஒரு வெள்ளம் வரவேணும்

நாளை வெள்ளம் வந்தால்

நானுடைப்பேன் தேங்காய்

ஒற்றை மழை பெய்ஞ்சா

உலகம் செழிக்காதோ

ஒரு பதிகா ஒண்ணு

ஒரு பதிகா ரண்டு

விஜ : என்று எண்ணிக்கிட்டே இறைக்கணும்.

நவ : ஏன் எண்ணிக்கிட்டே இறைக்கணும்?

விஜ : எதைச் செய்தாலும் எண்ணிச் செய்ய வேண்டும். ஆற்றிலே போட்டாலும் அளவறிந்து போட வேண்டும் இல்லையா? அதனால் அவனிடம் என்ன எண்ணுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன்.

நவ : அதற்கு அவன் என்ன சொன்னான்?

விஜ : எண்ணியிறைத்தாலும் ஏறுதில்லே தண்ணி

எண்ணிக்கை குறைஞ்சா ஏறாது ஒரு மூலை

நவ : அப்படியென்றால் நீங்கள் ஒன்று இரண்டு மூன்று என்று எண்ணிக்கொண்டே இறைக்க வேண்டியது தானே? ஏன் பாடுகிறீர்கள்?

விஜ : வசனமாக எண்ண வேண்டுமென்கிறீர்களா?

நவ : ஆமாம்.

விஜ : அதையும் ஒரு இடத்தில் கேட்டேன். ஒன்று இரண்டு என்று எண்ண வேண்டியதுதானே! ஏன் பாட்டாகப் பாடுகிறீர்கள் என்று?

நவ : அதற்கு அவர் என்ன சொன்னார்?

விஜ : பாடியிறைச்சாலும் பாயுதில்லே தண்ணி

பாட்டில் ஒண்ணு குறைஞ்சா.....

நவ : இருங்க....

விஜ : தமிழ்ப் பாட்டிலொண்ணு குறைஞ்சா

பாயாது ஒரு மூலை

நவ : பாத்தீங்களா? எவ்வளவு.... அதாவது விடிய விடிய இறை பட்டியை வைத்து இறைக்கிறான். ஒரு ஆறு மணி நேரம் ஏழு மணி நேரம் செய்யக் கூடிய உடலுழைப்பான வேலை. அந்த வேலையிலே தனக்கு வருத்தமும் துன்பமும்.....

விஜ : வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகப் பாடுகிறான். பக்கத்திலே நாற்றுநட்டுக் கொண்டிருக்கிறாளே...

ஒருநாள்.....

நவ : பாஞ்சாலி!

விஜ : ஆமா. அவள் நாற்று நடுகிற பொழுது அந்த நாற்றுகின்ற நேரத்திலே - அந்த நாற்று முடியை - ஒரு குழந்தையைப் போல பாவித்து அதை அந்தக் கரையோரத்தில் வைத்து களிமண் தொட்டி கட்டி தாலாட்டுவது

மட்டுமல்ல, அந்த நாற்று முடியை நடுகின்ற பொழுது.....

ஏ.....தன்னன்ன...

(பாடுகிறாள்)

நவ : நீங்கள் தாலாட்டு என்று சொன்னதும் எனக்கு என் தாயின் நினைவு வந்துவிட்டது. நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது என் தாய் எப்படியெல்லாம் தாலாட்டியிருப்பாள்! நான் மட்டுமல்ல, தமிழ்க் குழந்தைகளெல்லாரையுமே அந்தத் தாய்தானே ரத்த ஓட்டத்தோடு இசையோட்டத்தையும் கற்று தந்தாள்!

விஜ : தாயார்தானே உங்களைத் தாலாட்டினார்?

நவ : ஆமா.

விஜ : என்னைத் தாயார் மட்டுமல்ல, பாட்டியும் தாலாட்டி இருக்கிறாள்.

நவ : உங்களை பாட்டி மட்டும் தானே, என்னை பாட்டியைப் பெற்றெடுத்த பூட்டியும் தாலாட்டினாள்.

விஜ : எங்கள் வீட்டிலே எங்கள் பூட்டிக்கு அம்மா ஓட்டியும் உண்டு. அவளும் என்னைத் தாலாட்டினாள்.

நவ : சரி சரி, ஓட்டிற்குப் பிறகு உறவே இல்லை. ஓட்டி தொடங்கி இன்று இருக்கக் கூடிய அம்மா வரைக்கும் தாலாட்டுக்களில் சும்மாவா இருந்தார்கள்!

விஜ : என்... ஆராரோ ஆரிரரோ

என் ஆராரோ ஆரிரரோ

என் வெட்ட வெளிப் பொட்டலிலே

வேங்கைமரம் ரெண்டு உண்டாம்

தனிமரமா நிக்குதின்னு - முருகன்

தங்க மரம் தந்தானா

ஆடுதாம் தங்கத் தொட்டில்

அசையுதாம் பொன்னூஞ்சல்
 பொன்னூஞ்சல் மேலிருந்து
 பூனைக்கிளியே கண்ணுறங்கு

நவ : உழைப்பு, பாட்டு இவை இரண்டையும் இணைப்பதுதான் ஒரு கோயில். எனவே, உழைப்பையும் பாட்டையும் கோயிலையும் சேர்த்து இந்தக் கிராமியப் பாடல்கள் இன்றும் தமிழகத்தில் உலா வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

□

பொன்னூஞ்சல் மேலிருந்து
 பூனைக்கிளியே கண்ணுறங்கு
 நவ : உழைப்பு, பாட்டு இவை இரண்டையும் இணைப்பதுதான் ஒரு கோயில். எனவே, உழைப்பையும் பாட்டையும் கோயிலையும் சேர்த்து இந்தக் கிராமியப் பாடல்கள் இன்றும் தமிழகத்தில் உலா வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நான்கு முறைகள்
 தமிழ்நாட்டின் முதல்வராய்
 பகுதி ஏற்றவர்;
 சினிமாவிலும், மேடையிலும்,
 புதுத் தமிழ் புத்தகியவர்;
 அரசியல் சாணக்கியர்;
 தமிழ் மொழியின்
 நிக்திய உபாசகர்.

7

கலைஞர் கருணாநிதி

த.மு : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு அன்பு வணக்கங்கள். சிட்னியிலிருந்து ஒலிபரப்பாகும் ரேடியோ 2000 தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின் சார்பில் உங்களைப் பேட்டி காண வந்துள்ளேன். பல்வேறு கழக வேலைகளுக்கு மத்தியில் இப்பேட்டிக்கு நேரமொதுக்கித் தந்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இச்செவ்வியைத் தொடங்குகிறேன்.

கலை : வணக்கம், டாக்டர் கந்தராஜா அவர்களே. சிட்னியில்

வாழ்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கு என்னுடைய இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய வருங்காலம் வளமாக நலமாக அமைதியாக அமைய வேண்டும் என்கிற என்னுடைய தணியாத ஆவலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனி நீங்கள் உங்களுடைய கேள்விகளைத் தொடரலாம்.

த.மு : பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களினால் தமிழர் இன்று புலம் பெயர்ந்து இந்தியா உட்பட உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் என்ற முறையில் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

கலை : குறிப்பாக புலம் பெயர்ந்து வாழக் கூடிய சூழ்நிலை அதிக அளவில் ஈழத் தமிழருக்குத்தான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 83-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அந்த நிலை இலங்கையில் உருவாகி அதன் காரணமாக ஈழத் தமிழர்கள் லட்சக்கணக்கில் இந்தியாவிலும் - குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலும் - புலம் பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தியா விலிருந்து அதிமுக, அதற்குப் பிறகு 85-லிருந்து தி.மு.கவின் ஆட்சி வந்த பிறகும் புலம் பெயர்ந்து வந்த ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆட்சி மூலமாகச் செய்யக்கூடிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து வருகிறோம். எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும் நல்ல முறையிலே உதவி செய்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையில் அரசு உருவான பொழுதும் - கடந்த இரண்டாண்டுகளிலும் - அகதிகள் அதிகளவில் வரத் தொடங்கினர். அவர்களுக்குத் தேவையான வீட்டு வசதி, உணவு வசதி, பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதி போன்ற எல்லாம் குறிப்பாக நானே நேரடியாகச் சென்று ஒவ்வொரு முகாமிலும் பார்வையிட்டு - என்னைப் போலவே மற்ற அமைச்சர்களையும்

முகாங்களுக்கு அனுப்பி அவர்களையும் பார்வையிடச் செய்து - அதற்கென்றே தனி அதிகாரிகளை எல்லாம் நியமித்து, அகதியென்ற உணர்வு அவர்களுடைய உள்ளத்திலே இடம் பெறாமல் நாங்கள் பேணிப் பாதுகாத்திருக்கிறோம்.

ஆனால், இன்றைக்கிருக்கிற சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு அந்தக் காப்பில்லை; அந்தளவுக்குப் பேணுதல் இல்லை என்ற குறை இருக்கின்றது. இதற்கு முதலும் அதற்காக நாங்கள் குறை தீர்க்கவேண்டுமென்று இங்குள்ள ஆட்சியாளர்களை வற்புறுத்தினோம்.

த.மு : பர்துகாப்பு தரப்படாதது மட்டுமல்ல, எங்காவது ஒரு மூலையில் ஒரு சிறிய வன்முறை ஏற்பட்டாலோ வெடிகுண்டு வெடித்தாலோ அதற்கு விடுதலைப் புலிகள்தான் காரணமென்று இந்தியா விலே விசாரணைக்கு முன்பே பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்படுவது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

கலை : நான் அதை முழுமையாக மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் அகதிகள் என்கிற அந்த திரைமறைவில் சில தவறுகளும் நடைபெறக் கூடுமல்லவா? அது உண்மை என்றால் - அந்தத் தவறுகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பார்களென்றால் - அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது சரியென்றே எனக்குப் படுகிறது. ஆனால், உண்மையேது மில்லாமல் நிரபராதியாக இருக்கின்ற அகதிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதை நான் ஏற்பதில்லை. இங்கு தந்தை செல்வாவின் மகன் சந்திரஹாசன் தலைமையிலே ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அந்த அமைப்பின் சார்பிலும், மற்றும் அகதிகள் நல்வாழ்க்கைக்காக இங்கு உருவாக்கியிருக்கிற உலக அமைப்பு சார்பிலும் இந்த முறைப்பாடு அடிக்கடி வருகின்றது. அதாவது, இது க.மு.வே-5

அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு ஆவன செய்யப்படுகிறது.

த.மு : ஈழத் தமிழர்களின் உரிமைகளுக்காக பல வருடங்களாக, ஏன் தசாப்தங்களாக, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போராடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பண்பலம் மற்றும் பல்வேறு நாடுகளின் உதவிகளுடன் இயங்கும் சிறீலங்கா - அரசு படைகளுடன் விடுதலைப் புலிகள் தீர்முடன் போராடிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இருப்பினும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முன்பு கொடுத்து வந்த ஆதரவை இப்போது கொடுப்பதில்லை என்ற அபிப்பிராயம் ஈழத் தமிழர்கள் மத்தியிலே நிலவுகிறது. இந்த நிலையிலே ஈழத் தமிழர் நலனுக்காக போராட்டம் புரியும் விடுதலைப் புலிகள் பற்றி உங்களது - அதாவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் - நிலைப்பாடு என்ன?

கலை : அவர்களுடைய போராட்டம் 1983க்குப் பிறகுதான் தீவிரமடைந்தது. அவர்களில் பல போராளிகள், LTTE என்றும் TELO என்றும் PLOTE என்றும் EPRLF என்றும் அவர்களில் பல போராட்டக் குழுக்கள் தமிழ் நாட்டில் இந்திய அரசின் ஆதரவுடன் இருந்துவந்தார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னதெல்லாம் நீங்கள் தனித் தனிக் குழுக்களாக இருந்து விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்துவது ஏலாத காரியம்; எல்லாரும் ஒன்றுபடுங்கள் என்பதுதான். என்னுடைய வேண்டுகோளாக இருந்தது. ஆனால் அதை அவர்கள் காதில் போட்டுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு போராளிக் குழுவை இன்னொரு போராளிக் குழு ஏற்றுக் கொள்ளாததும், ஒரு

போராளிக் குழுவை இன்னொரு போராளிக் குழு கொலை செய்தே அழித்துவிடுவது என்று எண்ணுவதும் எங்களால் ஏற்க இயலாத காரியங்களாகும்.

தமிழ்நாட்டில் பல அரசியல் கட்சிகள் இருந்தாலும் கூட இப்படிப்பட்ட வெறுப்பை ஒரு கட்சிக்கிடையே இன்னொரு கட்சி கொண்டது கிடையாது. அதனால்தான் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரிவினையாக இல்லாமல் ஒற்றுமையாக இருங்கள் என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னதை அவர்கள் காதிலே போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

அதற்காகவே நான், வீரமணி, இன்னும் மூன்று இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களிருந்து TESO என்ற இயக்கத்தை உருவாக்கி அகில இந்திய அளவில் பிரதிநிதிகளை வரவழைத்து, மதுரைக்கு அழைத்து, காலையிலிருந்து மாலைவரை கருத்தரங்கு நடத்தி போராளிகள் எல்லோரும் நேரில் விவாதித்து வாக்குவாதப்பட்டு - வாஜ்பாயி போன்றவர்கள் அப்போதே கேட்டார்கள், இவர்களுக்கென்னேயே ஒற்றுமை இல்லையே நாங்கள் எப்படி ஆதரிப்பதென்று கேட்டார்கள் - அதை நான் இந்த மூன்று போரட்டக் குழுக்களிடத்தில் - LTTE இடத்திலும் மற்றும் குழுக்களிடத்திலும் - சொன்னேன். இந்த முயற்சியினால் எல்லாக் குழுக்களும் இணைய சம்மதித்தன. சத்தியமாக ஒன்றாக இருப்போமென உத்தரவாதம் தந்தார்கள். மறுநாள் காலை, ஸ்ரீசபாரத்தினம் விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்டார் என்ற செய்தி வந்தது. தொடர்ந்து பத்மநாபா, அமிர்தலிங்கம்... அவர் ஒரு மிதவாதி - ஆனால் தீவிரவாதியாக இருக்கலாம் மிதவாதியாக இருக்கலாம் - இரண்டு பேர் உள்ளத்திலும் இருப்பது விடுதலைக் கனலல்லவா?

த. மு : ஆமா.

கலை : இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காக நடந்த போராட்டங்களில் மிதவாதிகளுமுண்டு, தீவிரவாதிகளுமுண்டு. பகத்சிங் போன்றவர்களுமுண்டு; மகாத்மா காந்தி போன்றவர்களுமுண்டு. அதைப் போல அமிர்தலிங்கமும் ஈழத்தினுடைய விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர்தான். அவர் கொல்லப்பட்டார்.

அதற்குப் பின் தி.மு.க. ஆட்சி இங்கு வந்த அந்த சூழ்நிலையில் பத்மநாபா அவர்களும் சென்னையிலேயே கொல்லப்பட்டார். அதற்கு முன்னர் - அதுவரையிலே - விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதுவித மனக் கஷ்டமும் கிடையாது. நான் என் பிறந்தநாளில் பிறந்தநாள் காணிக்கையாக சேர்ந்த தொகையை எல்லாப் போராளிக் குழுக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பதென்று சொல்லி, அப்படி பிரித்துக் கொடுத்த நேரத்தில் எல்லோரும் வந்து வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் தரப்பிலிருந்து யாரும் வந்து வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. அதற்குக் காரணம் கேட்டதற்கு, வந்தால் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் பகையாகிவிடுவார்கள் என்று பாலசிங்கம் அவர்கள் என்னிடத்திலே கூறினார்கள்... அவர்கள்... யார் வந்தாலும் நான் எம்.ஜி.ஆர் அவர்களைத் தான் அப்போது சென்று பார்க்கச் சொல்வேன். எம்.ஜி.ஆர். அப்படி வாங்க வேண்டாமென்று சொன்னாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்களும் போய்ப் பார்ப்பார்கள். ஆனால், ஒற்றுமை ஏற்படுகிற உணர்வு ஏற்படவில்லை. பிறந்த நாளுக்கு வந்த பணத்தை எத்தனை பேருக்கு பகிர்ந்து கொடுப்பீர்கள்? அதை நாங்கள் எம்.ஜி.ஆரிடமே வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். அதன்பின்னர் - அதன் பின்னரும் - நாங்கள் தமிழீழத்துக்காகக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு தானிருந்தோம். ஆனால், ராஜீவ் காந்தியின் கொலை நடந்த பிறகு தி.மு.க. இனிமேல் தமிழீழத்துக்காகக் குரல் கொடுப்பதில்லை

என்று முடிவெடுத்தது. எடுத்தாலும் கூட அங்குள்ள ஈழத் தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே எந்த வித மாறுபாடும் இல்லை. இன்றளவும் எங்களுடைய கோஷம் - முழக்கம் - என்ன என்றால், தனித் தமிழீழம் கிடைத்தால் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவோம். ஒரு வேளை அவர்களுடன் அங்கு சமரசம் ஏற்பட்டு, மாகாணசபை ஆட்சி எங்களுக்குப் போதுமென்று போராளிகள் திருப்தியடைவார்களானால் அதுவும் எங்களுக்குத் திருப்திதான். எந்தவொரு கருத்தையும் நாங்கள் அவர்கள் மீது திணிக்க விரும்ப வில்லை. அவர்கள் எந்த முடிவை எடுக்கிறார்களோ அதை நாங்கள் ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கிடையில் இந்தப் போராட்டத்தில் தமிழ்மக்கள் மீது குண்டு போட்டு கொல்வதை எதிர்த்து தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட நானூற்று நாற்பது இடங்களில் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். லட்சக் கணக்கான தமிழர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். CPI உட்பட பலர் இதிலே கலந்து கொண்டார்கள்.

ஈழத் தமிழ் மக்களுக்காக பெரும் பேரணியை உலகம் அறியும்வண்ணம் சென்னையிலும் மதுரையிலும் திருச்சியிலும் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறோம். போராட்டம் நடத்தி இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது, உண்ணாவிரதத்திலிருந்த நான் சிறைப்பட்டபோது கிட்டத் தட்ட 20 பேர் தீக்குளித்து செத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஈழத் தமிழர்களுக்காக நானும் பேராசிரியர் அன்பழகனும் சட்டமன்றப் பதவிகளைத் துறந்தோம். மேலும் இந்தப் பிரச்சினையில், விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாக இருந்தது என்று குற்றச்சாட்டின் காரணத்தினால்தான் ஒரு முறை இரண்டு ஆண்டுகளில் தி.மு.க ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவளித்தோம் என்பதுதான் அக்குற்றச் சாட்டாக இருந்தது.

அது மட்டுமல்ல. சி.பி.சிங் அவர்களிடம் ராணுவத்தைத் திரும்பப் பெற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டபோது, ராணுவம் திரும்ப அழைக்கப்பட்டது. அப்படி திரும்ப அழைக்கப்பட்ட ராணுவத்துக்கு துறைமுகத்திலே வரவேற்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் வந்தபோது, என்னை அழைத்தார்கள். வர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டேன். அது தமிழ் மக்களை அழித்துவிட்டு வருகிற ராணுவம், அதை வரவேற்க வரமாட்டேன் என்று சொன்னேன். சட்டசபையிலும் அதைச் சொன்னேன்.

த.மு : தமிழர்களுக்கென ஒரு நாடு - தனித் தமிழ் ஈழம் - கிடைத்தால் அதை ஆதரிப்பேன், அதுபற்றி சந்தோஷமடைவேன் என்று கூறுகிறீர்கள். தமிழீழம் பெறும் லட்சிய நோக்குடன் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை இலட்சியம் தவறாது போராடும் ஒரேயொரு இயக்கம் விடுதலைப் புலிகள்.

கலை : அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

த.மு : அப்படி என்றால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் பகிரங்கமாக ஆதரிப்பதற்கு நீங்கள் ஏன் தயங்குகிறீர்கள்?

கலை : இங்கு அந்த இயக்கம் தடை செய்யப்பட்ட இயக்கம், ராஜீவ் காந்தி கொலைக்குப் பிறகு. அதனால்தான் இதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாதிருக்கிறது. அண்மையில் ஒரு டி.வி.க்கு பேட்டி கொடுத்தேன்..... (திரும்பி) அந்த டி.வியின் பெயரென்ன?

பதில் : ஆசியாநெற்.

கலை : ஆசியாநெற் டி.வி.க்கு பேட்டி கொடுத்தேன். தமிழில் அது வெளிவந்தது. இரண்டு பகுதிகளாக ஒளிபரப்பினார்கள்.

அதில் ஈழத்தைப் பற்றி நிறையச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

த.மு : ஆஸ்ரேலியா வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு - ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தியா மலேசியா சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து வந்து ஆஸ்ரேலியாவில் குடியேறியுள்ள ஆஸ்ரேலியத் தமிழ் மக்களுக்கு - நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

கலை : ஆஸ்ரேலியாவில் மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் பரந்து கிடக்கிற தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு அறிவுரையென்று நான் கூறுவது... வெளி நாட்டிலாவது - அங்கேயாவது - ஒற்றுமையாக இருங்கள் என்பது தான் என் அறிவுரை. இதை அறிவுரையாக நான் சொல்ல மாட்டேன். என்னுடைய வேண்டுகோளாக சொல்வேன்.

த.மு : தமிழர்கள் எங்கிருக்கிறார்களோ அங்கு பல கட்சிகள், பல கூட்டங்கள், சிறுசிறு பிரிவுகள் இருக்குமென்று பலரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அது உண்மை போலத்தான் தென்படுகிறது. சிட்னியில் கூட பல சங்கங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா இடமும் இது போலத்தான் இருக்கிறது. இது வருத்தத்துக்குரிய விஷயம் தான்.

கலை : தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு என்று - நாமக்கல் கவிஞர் பாடியிருக்கிறார். அதை மாற்றி இப்போது பாடவேண்டியிருக்கிறது.

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு - தனித்தனியே அவருக்கொரு குணமுண்டு என்று.

த.மு : நல்லது கலைஞர் அவர்களே! உங்கள்

நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது தமிழ் முழுக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக, ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களின் சார்பிலும், தமிழ் வானொலி நேயர்கள் சார்பிலும் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலை : மீண்டும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் வணக்கத்தையும் உங்களுக்கும், ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக
முன்னணித் தலைவர்களுள்
ஒருவராய்த் திகழ்ந்த இவர்
பின்னர்
மறுமலர்ச்சித் திராவிட
முன்னேற்றக் கழகத்தை
நிறுவியவர்; அதன் தலைவர்.
தீவிரமான தமிழீழ ஆதரவாளர்.

8

வைகோ

த.மு : வணக்கம், மதிப்புக்குரிய மறுமலர்ச்சி
திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் திரு.
வைகோ அவர்களே!

வை : வணக்கம், திரு.கந்தராஜா அவர்களே!

த.மு : ஆஸ்ரேலியாவில் ஒலிபரப்பாகும் ரேடியோ -
2000 தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின்
சார்பில் உங்களை பேட்டி காண வந்திருக்கிறேன்.
ஆஸ்ரேலியாத் தமிழ் மக்கள் தமிழ்நாட்டு

அரசியலை அறிவதில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டுள்ளார்கள். எனவே, தமிழ் நாட்டின் இன்றைய அரசியல் நிலை பற்றியும், உங்கள் கணிப்பின்படி தமிழ்நாட்டின் அரசியல் எதிர்காலம் எப்படி அமையுமென்றும் எமது நேயர்களுக்குக் கூற முடியுமா?

வை : தமிழ்த் தாயின் தலைமகனாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப் புண்ணிய பூமியிலே - தமிழ் நாட்டிலே - தோன்றினார்கள். தந்தை பெரியாரின் தலைமைச் சீடனாக பொது வாழ்விலே நுழைந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 49-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கினார்கள். பகுத்தறிவு, சமூக நீதி, தமிழர் எழுச்சி, தமிழர் மறுமலர்ச்சி இவை வெற்றி பெறுவதற்காக தன்னுடைய பேச்சாலும் எழுத்தாலும் அயராது பணியாலும் அவரது அன்பொழுகும் பண்பாலும் லட்சோப லட்சம் இளைஞர்களைத் தன்பால் ஈர்த்தார்.

ஒரு மாபெரும் சகாப்தமாக வாழ்ந்தார். இயற்கையின் கொடுமை, அண்ணா அவர்கள் முதல்வரான குறைந்த காலத்துக்குள்ளேயே தமிழ் நாட்டு மக்களிடமிருந்து அவரைப் பறித்துக் கொண்டு சென்றது.

அதன் பின்னர் திராவிட இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றவர்களின், சுயநல உணர்வு காரணமாய் எம்.ஜி.ஆர் பிரிய நேரிட்டது. குடும்ப நலனையே பிரதானமாக கலைஞர் அவர்கள் கருதியதால் ம.தி.மு.க உதயமாக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதிலும் மிகவும் வேதனை தரக்கூடிய செய்தி யாதெனில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து என்னை விலக்குவதற்கான பல்வேறு

முயற்சிகள் நடைபெற்ற பொழுது ஓரங்கட்டுதல், ஒதுக்கி வைத்தல், அவமதித்தல் போன்ற அனைத்தையும் நான் சகித்துக் கொண்டேன். இயக்கம் பெரிது, லட்சியம் பெரிதென்று நான் இருந்தேன். ஆனால், விடுதலைப் புலிகளும் நானும் சதி செய்து கலைஞரின் உயிருக்கு உலைவைக்கத் திட்டம் தீட்டியிருப்பதாக சுப்பிரமணிய சுவாமி போன்ற சில அரசியல் புரோக்கர்களை வைத்து புலனாய்வுத் துறை மூலம் ஒரு செய்தியை உருவாக்க ஏற்பாடு செய்து, அந்தச் செய்தியை தங்களுக்கு வரவழைத்து, அதையே காரணம் காட்டி என்னைக் கட்சியிலிருந்து நீக்குவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, எந்தத் தொண்டர்கள் இந்தச் செய்தியை நம்பவில்லையோ, அந்தத் தொண்டர்கள் தங்களைப் போன்ற ஒரு தொண்டன் அழிக்கப்படுவதை விரும்பாமல் தலைமையை எதிர்த்தார்கள். இதுதான் 93ம் ஆண்டிலே திராவிட இயக்கத்திலே வீசிய புயல்.

நான் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டேன். நீதி கேட்டேன். என் பக்கமிருந்த உணர்ச்சியை உணர்த்த 5 இளைஞர்கள் தீக்குளித்து மடிந்தார்கள். மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உதயமாயிற்று. காலத்தின் அருட்கொடையாக இந்த இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது. அண்ணாவினுடைய கனவுகள் நனவாகவும், அண்ணா வினுடைய லட்சியங்களை வென்றெடுக்கவும் உறுதிகொண்ட மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டின் மிகப் பெரிய அரசியல் கட்சியாக வளர்ந்திருக்கிறது.

அண்மையில் நாங்கள் நடத்திய மாநில மாநாடு, கட்சி தொடங்கி ஏறக்குறைய ஓராண்டு காலத்தில் நடத்திய மாநாடு. தமிழ் நாட்டில் - தமிழ் நாட்டிலேயே - இப்படிப்பட்ட ஒரு

மாநாடு நடந்ததில்லையென்று எங்கள் கருத்துக்களை விமர்சனம் செய்யக் கூடிய ஏடுகள் கூட ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன. 20 லட்சம் பேர் ஊர்வலத்திலே கலந்து கொண்டார்கள். மாநாட்டுப் பந்தலில் - இதுவரை தமிழ் நாட்டு அரசியல் வரலாற்றிலேயே இவ்வளவு பெரிய பந்தல் அமைக்கப்பட்டதில்லை என்று சொல்லத் தக்க பிரமாண்டமான பந்தலில் - விடியற்காலை நாலரை மணிவரை பசியோடும் பட்டினியோடும் கிடந்து பல லட்சம் பேர் அந்த மாநாட்டிலே பங்கேற்றார்கள்.

இதையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், தமிழக அரசியலில் அண்ணாவுடைய லட்சியமும் செய்கையும் துருவ நட்சத்திரம் போல வானிலே பிரகாசிக்கின்றதன் விளைவாகும். எனவே, மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் உண்மையான திராவிட இயக்கம் என்கிற சூழல் உருவாகி இருக்கிறது. இளைஞர்கள் பெருமளவில் இவ்வியக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். எனவே தமிழகத்தில் இன்றிருக்கிற இருள் சூழ்ந்த நிலை மாறி ஒளிமயமான எதிர்காலம் உருவாகும். அதற்கு மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நுழைவாயில் அமைத்திருக்கிறது என்பதுதான் நான் ஆஸ்ரேலியாவில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்பும் செய்தியாகும்.

த.மு : நல்லது. அடுத்து ஒரு முக்கியமான கேள்வி. இக் கேள்வியினை நேற்று முன்தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவர் கலைஞர் திரு. கருணாநிதியைப் பேட்டி கண்ட போது அவரிடமும் கேட்டேன். தமிழ்நாட்டில் எங்காவது ஒரு முலையில் சிறிது வன்முறை நடந்தாலும் அதை விடுதலைப்

புலிகளுடன் தொடர்புபடுத்தி அரசியல்வாதிகளும், பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளும் அறிக்கை விடுகிறார்களே, இது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

வைகோ : தமிழீழம் மலரக் கூடாது என்ற வஞ்சக நோக்கம் கொண்ட அக்கறையுள்ள சக்திகள், மற்றும் அச்சக்திகளுக்கு துணைபோகின்ற ஏடுகள் இப்படிப்பட்ட பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்து திட்டமிட்டே செய்து வருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் கொலை கொள்ளை கற்பழிப்பு வன்முறைச் சம்பவங்கள் அன்றாடம் சாதாரண செய்திகளாகி இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் விடுதலைப் புலிகள் காரணமல்லவே. இங்கே ஏதாவது சம்பவம் நடைபெற்றால் புலிகளை இழிவுபடுத்தி - அவர்களோடு தொடர்புபடுத்தி - பேசுவதென்பது மிகப் பெரிய துரோகச் செயலாகும். ஆனால், உண்மை இப்பொழுது மக்கள் மன்றத்துக்குத் தெளிவாக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது.

த.மு : அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை ஈழத் தமிழ் மக்களுக்காக இதய சுத்தியுடன் குரல் கொடுத்தவர் நீங்கள் என்பதை ஈழத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவார்கள். இக் கேள்வி உங்களைக் குறித்தல்ல, எல்லா அரசியல் வாதிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு கேள்வி. ஈழத் தமிழ்ப் பிரச்சனையில் தமிழ்நாட்டு அரசியல் வாதிகளுக்கு உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

வைகோ : நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு போராட்டத்தைத் தொடங்கிய காலையில்

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை குறித்து என்னிடம் வடநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்கள் கேட்டார்கள். அப்போது நான் திட்டவட்டமாகக் கூறினேன், இலங்கைத் தமிழ்த் தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரே தீர்வு தமிழீழம் தான் என்று. தி.மு.க. தன்னுடைய நிலையை மாற்றிக் கொண்டது. தமிழீழத்தை வற்புறுத்தமாட்டோம், தமிழீழத்துக்காகக் குரல் கொடுக்க மாட்டோம்... என்று தங்களுடைய நிலையை மாற்றிக் கொண்டார்கள்.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழலில் ஈழத் தமிழர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதை ராஜத் துரோகம் என்று சொல்லுகிற முயற்சியிலே தொடர்ந்து பல பேர் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஈழத் தமிழர்களுக்கு பேரபாயம் விளைவிக்கக் கூடிய வகையிலே வஞ்சமாகவும், தந்திரமாகவும் அதிபர் சந்திரிகா முப்படைத் தாக்குதலை ஏவிய சூழலை ஆராய்ந்துதான் இந்தக் காலகட்டத்திலே தோள் கொடுப்பது ஆதரிப்பது தலையாய கடமையென்று மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே ஆதரவாகத் தீர்மானம் போட்டோம்.

எங்கள் தோழர்கள் விடுதலைப் புலிகளை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அதற்கும் பின்னர் தைரியமாக இதுபற்றிப் பேசலாம் என்ற சூழலை உருவாக்கியிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்களின் உள்ளத்திலே ஈழத் தமிழர்களுக்குத் தான் ஆதரவு இருக்கிறது. இங்குள்ள இளைஞர்கள் உள்ளத்திலே அந்த எண்ணம்தான் இருக்கிறது. அது இயற்கையானது. ஏனெனில், தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் மோதினால் தமிழர்கள் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றுதான் இங்குள்ள தமிழன் நினைப்பான். அதை - அந்த உணர்வுகளை - யார்

தடுக்க முடியும்?

ஆகவே, இந்த உணர்வுகள் நீறு பூத்த நெருப்பாக - ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவாக - இந்த நாட்டு இளைஞர்களிடையே இருக்கிறது. அதை முடி மறைத்துவிடப் பார்க்கிறார்கள். இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேகங்கள் கலைகின்றன. உண்மைகள் வெளிவரத் துவங்கி இருக்கின்றன. ஈழத் தமிழர்களுக்கு - களத்தில் நிற்கிற விடுதலைப் புலிகளுக்கு - இங்குள்ள இளைஞர்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். யோசிப்பவர்கள் யோசிக்கிறார்கள்; எதிர்ப்பவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால், காலப்போக்கிலே அவர்கள் பக்கம்தான் நியாயமும் நீதியும் இருக்கிறதென்று எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளும் சூழல் வரும். அந்தச் சூழலை ஈழத்திலுள்ள புலிகளும் அங்குள்ள தமிழ் மக்களும் உருவாக்குவார்கள். ஈழம் அமைகிறபோது உலகம் அதை வரவேற்கும். அப்போது தமிழ்நாடும் சேர்ந்து கொண்டு வாழ்த்தும்.

த.மு : மிகுந்த மகிழ்ச்சி. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை தமிழீழம் பெறவேண்டுமென்ற இலட்சிய நோக்குடன் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையில்.... நேரடியாக ஈடுபாடு கொண்டவர் நீங்கள் என்ற முறையில் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். என்றோ ஒரு நாள் எமக்கு ஒரு தனிநாடு - தமிழீழம் - கிடைக்குமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

வைகோ : பிரகடனம் செய்யப்படாத தனித் தமிழீழ நாடு அங்கு அமைந்திருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகள் அதை வைத்து இருக்கிறார்கள். நீதி, நிர்வாகம், காவல் துறை, கல்வி

அனைத்தையும் அவர்கள் பரிபாலித்து வருகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் தனி ஈழநாடு என்று பிரகடனம் செய்கின்ற நிலை வெகு தொலைவில் இல்லையென்று நான் நம்புகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வஞ்சக நோக்கம் கொண்டிருக்கின்ற சிறீலங்கா அரசு இந்தியாவின் உதவியை, வேறு பல நாடுகளின் உதவியைப் பெற சந்திரிகா அரசு முயற்சிக்கக் கூடும். அந்த முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட வேண்டும். இந்தியா எந்த விதத்திலும் அதற்கு உதவக் கூடாது என்று நிச்சயமாக தடுக்கின்ற முயற்சிகளிலே நாங்கள் ஈடுபடுவோம்.

எனவே, தமிழீழம் மலர்வதென்பது காலத்தின் கட்டாயம். அதை யாராலும் தடுக்கமுடியாது. ஏனெனில், பாலத்தீனத்துக்காகப் போராடுகின்றவர்கள் சாதித்ததை விட, ஈழத்தில் தமிழீழத் தமிழர்கள் - விடுதலைப் புலிகள் - சாதித்தது ஏராளம்! ஏராளம்! உலகில் எந்த இனமும் இப்படிப்பட்ட தியாகத்தைச் செய்ததில்லை என்பதை எண்ணி ஒவ்வொரு தமிழனும் ஒவ்வொரு தமிழிச்சியும் பெருமை கொள்ள வேண்டும். உலகில் தமிழர்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கமுடியும். அந்த நிலையை இன்று உருவாக்குகிறவர்கள் ஈழத் தமிழர்கள் என்பது எனது திண்ணமான கருத்து.

த.மு : தமிழ் ஈழம் பல அழிவுகளுக்கு மத்தியில் கிடைக்கக் கூடும். அந்த நேரத்தில் ஈழத்தை - அதன் பொருளாதாரத்தை - நாம் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அப்படியொரு நிலையில் ஈழத்தில் வாழ்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் - நிரந்தரப் பிரஜையாகவோ, கௌரவப் பிரஜையாகவோ வாழ சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் - அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?

வைகோ : மகிழ்ச்சி. இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதிலே நான் மிகுந்த களிப்படைகிறேன். 89ம் ஆண்டு இந்திய முப்படைகளும் இலங்கையில் அமைதிப்படையென்ற பெயரிலே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை அழிக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருந்த அந்தக் காலகட்டத்திலே - சிங்கள கடற்படையும் ராணுவமும் அவர்களுக்குத் துணையாகவிருந்த காலகட்டத்திலே - நான் அங்கு வாழும் தமிழர்களையும் புலிகள் நிலையையும் கண்டறிவதற்கு கடல் வழி சென்றேன்.

த.மு : நீங்கள் வவுனியாவரை சென்றதாக...

வைகோ : வவுனியாவுக்குச் சென்றேன். என்னைப் புலிகள் அழைத்துச் சென்றனர். உயிருக்காபத்தான காலகட்டத்திலே வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தம்பி பிரபாகரன் அவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். அங்கு தங்கியிருந்த நாட்கள் என் வாழ்வில் வசந்தம் நிறைந்த நாட்கள். ஏனெனில், மும்முரமான சண்டையும் பெருந் தாக்குதலுக்கான முஸ்தீபுகளும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்திலே நான் அங்கு இருந்தேன்.

எவ்வளவு வீரம் செறிந்த போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்தி வெற்றிபெற்று வருகிறார்கள் என்பதை நான் கண்கூடாகக் கண்டேன். தம்பி பிரபாகரன் அவர்களோடு மணிக் கணக்கிலே நாள்தோறும் உரையாடுகிற பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அதிகாலை வேளையிலே அவரோடு நான் உரையாடுவேன். அவர் மூன்றரை மணிக்கெல்லாம் கண் விழித்துக் கொள்வார்கள். நான் நாலரை மணியிலிருந்து 6 மணிவரை உரையாடிக் கொண்டிருப்பேன்.

ஒருநாள் என் விருப்பத்தை அவரிடம் சொன்னேன். 'தமிழீழம் மலர்வது உறுதி. எனக்கொரு ஆசையிருக்கிறது'

என்று அவரிடத்திலே சொன்னேன். என்ன ஆசையென்று கேட்டார். அந்த தனி ஈழ நாட்டில் - தமிழீழத்தை உலகம் அங்கீகரித்த பிறகு - ஐ. நா. சபையிலே தமிழீழம் பிரதிநிதித்துவம் பெறுகிறபோது தமிழீழத்தினுடைய பிரதிநிதியாக ஐ. நா. மன்றத்திலே பேசவேண்டுமென்று எனக்கொரு ஆசை இருக்கிறது என்றேன்.

உடனடியாக, சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்: இதிலொரு கஷ்டமும் இல்லையே! உங்களை எங்கள் சிறப்புப் பிரஜையாக்க - சிறப்புக் குடிமகனாக்க - எங்களுக்கு என்ன தயக்கம்? வாழ்க்கையிலே அதை ஒரு பெரும் பேறாகக் கருதி என்னுடைய ஆசையை அன்று வெளியிட்டேன்.

த.மு : அவரும் ஒத்துக் கொண்டார்!

வைகோ : நான் சொல்கிறபோது மகிழ்ச்சியோடு அதை ஏற்றுச் சொன்னார். அப்படி ஒரு நாள் வருமா என்பதைக் காலம்தான் சொல்லவேண்டும். அப்படி ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்குமானால் அதைவிட ஒரு பாக்கியம் என்னுடைய வாழ் நாளில் இருக்க முடியாது.

த.மு : முக்கியமான இன்னொரு கேள்வி. வெளிநாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களில் பலர் ஈழப் பிரச்சினை காரணமாகவே நிரந்தர வதிவிட உரிமை பெற்று வாழ்கிறார்கள். இருப்பினும் வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்களில் சிலர் தமிழீழப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்தியும், விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் காணிகள், வீடுகள் போன்ற உடைமைகளை அபகரித்து விட்டதாக குறை கூறியும் விடுதலைப் போராட்டத் துக்கு ஆதரவு தர மறுக்கிறார்களே, இதுபற்றி

உங்கள் கருத்தென்ன?

வைகோ : எந்த ஒரு இனத்திலும் அந்த இனத்தின் உரிமையைப் பெறப் போராடுகிறவர்களுக்கு மத்தியில் சில புல்லுருவிகள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். யேசு பெருமானுடைய பன்னிரண்டு சீடர்கள் அவருக்கு விசுவாசமாக இல்லையென்பதை, அவர் அப்பத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு கல்வாய்க்குச் செல்வதற்கு முதல் நாள் சீடர்களிடம் பேசுகின்றபோது அவரே குறிப்பிட்டார். ஆகவே, இது உலகெங்கும் சரித்திரம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே நடைபெறக்கூடிய ஒன்றுதான்.

ஆனால், அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்க முடியும். வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழர்கள் ஒன்றை மறந்துவிடக் கூடாது. உலகெங்கும் யூதர்கள் வேட்டையாடப்பட்டபொழுது, யூதர்களுக்கென்று ஒரு நாடு அமைவதற்கு பல நாடுகளிலுமிருந்த யூதர்கள் எவ்வளவு சக்திகளைத் திரட்டி அந்தப் போராட்டத்திலே இஸ்ரேலியர்களுக்கு துணையாக இருந்தார்களென்பதை உலகில் வாழும் தமிழர்கள் ஒருக்காலும் மறக்கக் கூடாது. ஒரு புராதனமான இனம் தங்களுக்கென்று ஒரு நாடமைத்து ஒருமையோடும் மானத்தோடும் கவரவத்தோடும் வாழ்வதற்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த வேளையில் நாடு அமைவது மட்டுமல்ல, தமிழர்களின் பழமையான கலாச்சாரம், பண்பாடு, நெறி, கற்பு, நேர்மை அனைத்தையும் பாதுகாக்கக் கூடிய அளவிலே ஈழத் தமிழர்கள் சிறப்புப் பெறுகிறார்கள். அதற்கு உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்கள் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்க வேண்டும். தமிழர்களின் பழமையான கலாச்சாரம், பண்பாடு இவற்றைக் காப்பதற்காக - இது ஒன்றுக்காகவே -

உலகெங்குமுள்ள தமிழர்கள் ஈழத் தமிழர்களுக்கு நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நான் வேதனைப்படுவது என்னவென்றால் உலகின் பல நாடுகளில் இடமும், அடைக்கலமும், அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு பள்ளியிலே கல்லூரியிலே படிக்க வாய்ப்பும் கிடைக்கிறபோது, ஆறு கோடித் தமிழர்கள் வாழும் தமிழ் நாட்டிலே ஈழத் தமிழர் பிள்ளைகளுக்கு கல்விச்சாலைகளிலே இடம் மறுக்கப்படுவது கொடுமையிலும் கொடுமை. இது வெட்கத்துக்கும் வேதனைக்குமுரியது. தமிழ் நாட்டின் சாபக்கேடாக அமைந்திருக்கிற ஒரு ஆட்சி காரணமாகவே இந்த நிலை. ஆனால், வருங்காலத்தில் இந்தக் கேடு களையப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்

த.மு : நல்லது, திரு. வைகோ அவர்களே! நீங்கள் நடத்தும் சூறாவளிப் பிரச்சார சுற்றுப் பிரயாணத்தின் மத்தியிலும் நான் ஆஸ்ரேலியாவுக்கு இன்று திரும்புகிறேன் என்று கூறியவுடன் நேரம் ஒதுக்கி, இப் பேட்டியை மிகுந்த சிரத்தையுடன் தந்தமைக்கு தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி சார்பிலும், ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழர்களின் சார்பிலும் இதயம் நிறைந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வைகோ : மதிப்புக்குரிய திரு. காந்தராஜா அவர்களே! ஆஸ்ரேலியாவிலிருந்து நீங்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து இருக்கிறீர்கள், என்னோடு தொடர்புகொள்ள தொலை பேசியில் முயன்றீர்கள் என்று நேற்று நடுநிசியில் வீடு வந்து சேர்ந்தபோது அறிந்தேன். அதனால்தான் காலையிலே நீங்கள் இருக்குமிடமறிந்து தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன்.

நாளைக்காலம் மல் குகாநகர்ப்புலி நகர்ப்புலி, மலிநா
 உட்குட, தூபநிபுப்யுநி மல்கு உட்குடா நகர்ப்பு
 குகாநகர்ப்புலி நகர்ப்புலி, க்யாநகர்ப்புலி
 காட்புலி குகாநகர்ப்புலி மலி அநகர்ப்புலி
 மல்குநகர்ப்புலி

தமிழ் சினிமா உலகம்
 சிறந்த நடிகராய்
 ஏற்றுள்ள இவர்,
 தமிழ் சினிமாவை
 உலகத் தரத்திற்கு உயர்த்த
 வேண்டுமென்பதை
 உயிர்ப்பாயும் மூச்சாயும்
 முன்னெடுப்பவர்.

9

கமல்ஹாசன்

த.மு : வணக்கம், திரு. கமல்ஹாசன் சார்.

கமல் : வணக்கம் சார்.

த.மு : ஆஸ்ரேலியாவில் வாழும் உங்கள் அன்புக்குரிய ரசிகர்கள் சார்பிலும், எங்கள் தமிழ் வானொலியின் அபிமான நேயர்களின் சார்பிலும் உங்களைப் பேட்டி காண்பதில் மகிழ்சியடைகிறேன். தற்போது நீங்கள் இந்தியன் படப்பிடிப்பை நடத்து வதற்காக சிட்னிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இந்தப்

படம் பற்றி எமது நேயர்களுக்குச் சிறிது கூறமுடியுமா?

கமல் : இந்தப் படத்தைப் பற்றி நான் அதிகமாகக் கூற முடியாது. இயக்குநர் இதைப் பொத்தி ரொம்ப ரகசியமாகக் காப்பாற்றி வருகிறார். இதைப் பற்றி - இதிலுள்ள கதை பற்றியோ, முக்கியமான கரு பற்றியோ - பேசவேண்டாமென்று எனக்கு அன்புக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள் சங்கர் அவர்கள்.

இந்தியன் வித்தியாசமான படம். ஓரளவுக்கு தேவையான Commercial என்று சொல்வார்களே, அந்த வர்த்தக சமாச்சாரங்கள் நிறைந்திருந்தாலும் ஆழமான கருத்துள்ள படம். இதில் வித்தியாசமான ஒரு வேடம் செய்கிறேன்.

த.மு : உங்களுடன் வேறு யார் நடிக்கிறார்கள்?

கமல் : நடிகர்களென்று பார்த்தால் நெடுமுடிவேணு என்று ஒரு மலையாள நடிகர், திரு.கவுண்டமணி அவர்கள், செந்தில், இன்னும்... நிறைய நல்ல நடிகர்கள் நடிக்கிறார்கள். என் பாத்திரத்துக்கு துணையாக - துணைவியாராக - சுகன்யா அவர்கள் நடிக்கிறார்கள்.

த.மு : சுகன்யாவும் இங்கு வந்திருக்கிறாரா?

கமல் : இந்தக் காட்சி இல்லை அவர்களுக்கு. மற்றும்படி மனிஷா கொய்ராலா, ஊர்மிளா ஆகியோர் நடிக்கிறார்கள்.

த.மு : வெளிநாட்டில் - அதாவது ஆஸ்ரேலியாவில் மட்டும்தான் படப்பிடிப்பினை நடத்துகிறீர்களா? இல்லை, வேறு நாடுகளுக்கும் போகிறீர்களா?

கமல் : இல்லை, ஆஸ்ரேலியாவில் மட்டும்தான். கதைக்காக என்பதைவிட காட்சிக்காகவே இங்கு படமாக்குகிறார்கள்.

த.மு : அதிகப் பணம் செலவு செய்து வெளிநாட்டில் சென்று பட மெடுப்பதால் அதிக நாட்கள் ஓடுமென்று நினைக்கிறீர்களா? அல்லது, இந்தப் படம் வெளிநாட்டில் நடக்கும் ஒரு சம்பவத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறதா?

கமல் : படம் இந்தியன். மூலக் கரு என்பது ஒரு இந்தியனைப் பற்றியும், இந்தியர்களைப் பற்றியும் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். தற்போது இந்தியனின் கனவைப் பிரதிபலிப்பதற்காகவோ என்னவோ - தற்போது இந்தியனின் கனவு எல்லாம் இந்தியாவில் இல்லாமல் வெளிநாடுகளில் இருக்கிறது என்பதைச் சட்டிக் காட்டுவதற்காகவோ என்னவோ, இது என் கருத்து - அபிப்பிராயம் மட்டுமே! - சங்கர் அப்படிச் செய்திருக்கலாமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அவர் கருத்தை அவரிடம்தான் கேட்க வேண்டும்.

த.மு : நீங்கள் இப்பொழுது அதிக படங்களில் நடிப்பதில்லையென்ற குறை பல ரசிகர்களுக்கு - எனக்கும் கூட - இருக்கிறது. இவ்வாறு அதிக படங்களில் நடிக்காததற்கு ஏதாவது முக்கிய காரணம் இருக்கிறதா?

கமல் : அதிக படங்கள் என்பது எண்ணிக்கையை மட்டுமே குறிப்பிடும். அதிக தரம் என்பதில் இப்போது சற்றே கூடுதலான கவனம் செலுத்துவதால் அதிகப்படங்கள் என்பது எனக்கு முக்கியமாகத் தோன்றவில்லை.

குறிப்பாக நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் அபூர்வ சகோதரர்களுக்குப் பின்னால் வந்த படங்கள் தமிழ்த் திரையுலகுக்கு முக்கியமான படங்களாக இருந்து இருக்கின்றன. எனக்கும் - என் வாழ்க்கைக்கும் - முக்கியமான படங்களாக

இருந்திருக்கின்றன. அபூர்வ சகோதரர்கள், தேவர் மகன், நாயகன் எனது தயாரிப்பிலுள்ள மகாநதி... போன்ற படங்களெல்லாம் பல விதங்களில் தமிழர்களையும் தமிழ்ச் சினிமாவையும் பொதுவாக மென் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு நடிகனாக இதில் சந்தோஷப்பட்டுக் கொள்வதா, கவலைப்பட்டுக் கொள்வதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஐந்து முறை என் படங்கள் ஆஸ்காருக்குச் சென்று இருக்கின்றன.

த.மு : இந்த முறையும் உங்களுடைய ஒரு படம்...
குருதிப்புனல் சென்றிருக்கிறது. இரண்டு
வாரங்களுக்கு முன்னால் சிட்னியில் அது
திரையிடப்பட்டது.

கமல் : அதை இப்பக் கூட யாரோ பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். தியேட்டரில் பார்த்தீர்களா என்றேன். இல்லீங்க, திருட்டு வீடியோ வந்தது என்று சொன்னார்கள்.

ரொம்ப வருத்தமாக இருந்தது. ரசிகர்களின் ஆர்வம் புரிகிறது. இருந்தாலும்... இது நல்ல படங்களைக் கொடுக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் நல்ல தயாரிப்பாளர்களுக்கு, இவர்கள் திருட்டு வீடியோவை ஆதரிப்பதால், நஷ்டமும், வியாபார விருத்தியென்பது ஏற்படாமல் போவதற்கும் நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றன.

நல்ல தரமான வீடியோக்களை இவர்களுக்குத் தர முடியும். Release அன்றைக்கே பார்க்க வேண்டுமென்ற உத்வேகமில்லாமல் - இங்கே படக் காட்சி கிட்டத்தட்ட தீபாவளிக்கே பார்த்துவிட்டார்கள் - ஒரு வாரம் தாமதமாக

வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆனால், இவர்கள் - இங்கேயிருக்கும் local distributors மனது வைத்தால் அங்கு release ஆகும் அதே தேதியில் படத்தை இங்கும் பார்க்க முடியும். பார்த்த ஒரு வாரத்துக்குள்ளாக வீடியோவிலும் release செய்து விடுங்களேன் என்று நான் பரிந்துரை செய்திருக்கிறேன்.

அப்படிச் செய்யும் போது - திருட்டு வீடியோவை நம்மவர்கள்தான் செய்கிறார்கள் என்றாலும் - அவர்களிடம் கனிவு காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

த.மு : இங்கு வியாபாரப் போட்டி இருப்பதால் அப்படி கமல் : இல்லை. உலகமெங்கும் திருட்டு வீடியோக்கள் இருக்கின்றன. அமெரிக்காவில் மட்டும் - அவர்களுடைய ஆங்கிலப் படங்களை மட்டும் - தடுத்து நிறுத்த முடிகிறது. இந்த திருட்டு வீடியோ செய்பவர்கள் எங்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய சினிமாவுக்கே துரோகம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்துவிடலாம். தெளிவாய்த் தவிர்க்க முடியும். நல்ல சாராயம் கிடைக்கும் போது, எதற்காக கலக்கல் சாராயத்தைக் குடிக்க வேண்டும்?

த.மு: ஆஸ்ரேலியாவில், தமிழ் நாட்டிலிருந்து மட்டுமில்லை, இலங்கையிலிருந்தும், மற்றும் மலேசியா சிங்கப்பூரிலிருந்தும் உங்கள் ரசிகர்கள் பலர் இங்கு வந்து வாழ்கிறார்கள்.

உங்கள் படங்களென்றவுடன் அதிகமான ரசிகர்கள் விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். அந்த ரசிகர்களுக்கு என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

கமல்: தரமான படத்தை ரசித்துக் கொண்டு வாருங்கள். அந்த தரத்தை நீங்கள் தான் வலியுறுத்த வேண்டும். வெளி நாட்டிலிருந்துதான் பாஷன் எல்லாமே அங்கு வந்து சேர்கிறது. நல்ல படங்களை ரசிக்கும் அந்த பாஷனையும் நீங்கள்தான் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நீங்கள் வலியுறுத்தி - டப்பாப் படங்கள்தான் நடிக்க வேண்டுமென்று என்னை வலியுறுத்தினால் - நான் அதைச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாக்கப்படுவேன். அல்லது, ஓய்வு பெறும் நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளாக்கப்படுவேன். ஆக, என்னுடைய நடிப்புகள் வாழ்க்கை உங்கள் கையிலும் இருக்கிறதென்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்.

த.மு: உங்களிடமிருந்து பாமர மக்கள் உட்பட எல்லோரும் ஒரு தரமான நடிப்பைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் உங்கள் படமென்றதும் அலைமோதி - இங்கு கூட ஹவுஸ் புல்லாக இருக்கின்ற நிலைமை - இருக்கின்றது.

கமல்: நிரம்ப சந்தோஷம். பிற்பாடு இந்தப் பேட்டி முடிந்ததும்.... டிக்கட்டுக்கு என்ன விலை விற்கிறார்கள் - என்ன என்பது பற்றியெல்லாம் தெரிந்து கொண்டால், எனது வியாபாரத்துக்கு அது துணையாக இருக்கும்.

நல்ல தரமான படங்களை வெளிநாட்டு வாணிபத்தின் மூலம் பெருக்க முடியும். முன்பு இருந்ததைவிட தமிழ் நாட்டு வாணிபமென்பது மிகவும் வளர்ந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நடுவில் தரகு செய்தவர்களை மெதுவாக நீக்கி வைத்துவிட்டு நாங்கள் நேரடியாகச் செயல்படத் தொடங்கியிருப்பதால் ஏற்பட்டிருக்கிறது அது.

இப்போதும் நடுவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். நியாயமான முறையில் - அவர்களுடன் சண்டைபோட்டுக் கொள்ளாமல் - செய்தால் வியாபாரம் பெருகும். பெருகிய பின்பும் தரகர்களுக்கு லாபம் பெருகும். தற்காலிக லாபத்துக்காக - அந்தத் தங்க வாத்து முட்டைக் கதையாகி விடக் கூடாது.

த.மு: நல்லது, திரு. கமல்ஹாசன் அவர்களே! உங்கள் ரசிகர்களுக்காகவும், எங்கள் நேயர்களுக்காகவும் இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக உங்கள் ரசிகர்கள் சார்பிலும் எமது நேயர்கள் சார்பிலும் மிக்க நன்றி! வணக்கம்!

கமல்: நன்றி - நான் சொல்ல நினைத்தது.... வர்த்தகத்தைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசிவிட்டோம்.

மற்றபடி தரமான படங்களை நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். இந்தியப் படங்களை உலக அரங்கில் கொண்டுபோய் வைக்க ரசிகர்களால் தான் முடியும். தமிழ் ரசிகர்கள் இன்று இந்திய அளவில் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் சினிமா மேலோங்கித் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ரசனையை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். நானும் வளருவேன்; தமிழ் சினிமாவும் வளரும். நன்றி, வணக்கம்.

அனந்த விகடன், குழகம் ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவர். சிறுகதை - நாவல் ஆகிய துறைகளில் தடம் பதித்தவர். இந்திய அளவில் இலக்கிய விருதுகள் வென்றவர்.

10

பிரபஞ்சன்

த.மு.: வணக்கம், பிரபஞ்சன் சார். பாண்டிச்சேரியில் வசதியுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தவர் நீங்கள். இளமையில் வறுமையிலே வாடியவரல்லர். வழமை போல டாக்டராகவோ என்ஜினியராகவோ சர்க்கார் அதிகாரியாகவோ வராது, முழுநேர எழுத்தாளராக - அதாவது, Free Lance Writer ஆக - வருவதற்கு உங்களைத் தூண்டிய காரணங்கள் எவை என்பதைக் கூற முடியுமா?

பிர: என்னுடைய இளமைப் பருவம் மிகவும் செழிப்பாகவும், வசதியாகவும் இருந்ததென்பது உண்மைதான். அதன் காரணமாகவே என்னுடைய இளமைப் பருவம் வெளியே சுற்றவும், குழந்தைகளோடு அதாவது இதர சிறுவர்களோடு விளையாடுவதற்கு அனுமதியின்றியும் கழிந்தது. பெரும் பாலும் வீட்டிலேயே முடக்கப்பட்டுக் கிடந்த காரணத்தால் எனக்கு படிப்பதைத் தவிர வேறு பொழுதுபோக்குகள் இல்லாமல் ஆயிற்று. ஆகவே படிக்கும் நேரமும், சிந்திக்கும் நேரமும் அதிகமாகக் கிடைத்த காரணத்தால், படிப்பு என் வசமாயிற்று. படித்த படிப்பு கற்பனையைத் தூண்டிற்று. அந்தக் கற்பனை காரணமாக நான் எழுதத் தொடங்கினேன். இந்தச் சூழலில்தான் நான் எழுத்தாளன் ஆவதற்கான கருவும் பிறந்தது.

த.மு: எழுத்தாளனாய் நிறைய பணம் சம்பாதிக்க முடியாதென்பதை நீங்கள் எழுத்தாளன் ஆவதற்கு முன்னால் அறிந்திருந்தீர்களா?

பிர: ஆமாம். தமிழில் எழுதுகின்ற எழுத்தாளன் அந்தக் கதைகளை விற்போ, அவைகளைப் பிரசுரிப்பதற்காக பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுத்தோ மிகப் பெரிய அளவில் பணம் சம்பாதிக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால், எனக்கு முன்னால் பாரதியும், புதுமைப்பித்தனும், ஜெயகாந்தனும் கூட, முழுநேரமாக தங்கள் எழுத்துப் பணியை ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் தெரிந்ததே. அவர்களெல்லாம் சிறப்பாகவும் வசதியாகவும் வாழக் கொடுத்துவைக்கவில்லை. அதன் காரணமாகவே வறுமையும் ஏமாற்றமுமாக வாழ்க்கை கழிந்தது. இந்த அனுபவத்தை நான் பெற்ற பிறகும் கூட, எழுத்து எனக்கு ஆத்ம திருப்தியைத் தருகிறது. அதற்கு

என்ன காரணமென்றால் என்னுடைய 24 மணி நேரமும் என் வசம் இருக்கிறது. நான் படிப்பதும் எழுதுவதும் என் சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாகையால் என்னுடைய மிகத் துடிப்பான ஆர்வம் பொருந்திய தருணங்களை இன்னொரு கம்பெனிக்கோ, நிறுவனத்துக்கோ கொடுத்து அதன்முலம் வருமானம் பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை. 24 மணி நேரமும் என் கைவசம் இருப்பதால் நான் படிப்பதும் எழுதுவதும் இயல்பாகப் போயிற்று. ஆகவே, எத்தனை வறுமைகள் இருந்தாலும், எத்தனை பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் எழுதுவதும் படிப்பதும் என் வாழ்க்கையென்று ஆகி அந்தப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளத் தயாராகிவிட்டேன். இப்போழுது பிரச்சினைகள் என்னை அவ்வளவாக நெருக்குகின்றன என்று சொல்லமுடியாது. என்றாலும்கூட தமிழ்நாட்டில் எழுதிமட்டுமே வாழ்தல் என்பது சாத்தியமில்லை என்பது என் அசைக்க முடியாத கருத்து.

த.மு : நீங்கள் சுய எழுத்தாளராக இருக்கிற இந்த நிலையில் அவ்வப்போது ஒரு கதையை எழுதித்தான் ஆக வேண்டும். இதன் மூலம் தான் நீங்கள் உங்களுக்குத் தேவையான வருமானத்தை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இவ்வாறு அதிகமான கதை எழுதுவதற்கு பெருந்தொகையான கருக்களை எங்கிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறீர்கள்?

பிர : வாழ்க்கையைக் கூர்மையாகப் பார்க்கிற எந்தக் கலைஞனுக்கும் விஷயம் கிடைக்காமல் போவதில்லை. வானத்துக்குக் கீழே எதுவும் எழுதுவதற்குரிய விஷயம்தான். ஆன்டன் செகாவ் என்கிற ரஷ்ய எழுத்தாளர் ஒருமுறை சொன்னார், என்னுடைய மேசைமேல் இருக்கிற சாம்பல் கிண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு கூட என்னால் கதை எழுத

முடியும் என்று கற்பனை வளமும், வாழ்க்கையோடு வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவமும் உடைய எந்த எழுத்தாளனும் மிகச் சிறப்பான கதையை எழுதிவிட முடியும். என் அனுபவத்தால் எனக்குத் தெரிந்த உண்மை அது.

த.மு : உங்கள் ஆக்கங்களை - குறிப்பாக, சிறுகதைகளை - நீங்கள் எழுதும் முறையை எமது எழுத்தாள நேயர்களுக்கு விபரமாகக் கூறமுடியுமா? ஆஸ்ரேலியாவிலும் வேறு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் பல இளம் எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஒரே அமர்வில் எழுதி முடித்துவிடுவீர்களா?

பிர : நான் சிறுகதைக்கான கருக்களை - context - என் வாழ்க்கையிலிருந்து வாழ்ந்து பெற்ற அனுபத்திலிருந்தே பெறுகிறேன். உதாரணத்துக்கு: எங்கள் வீட்டுக்கு எதிரே ஒரு சின்ன முருங்கை மரம் வைக்கப்பட்டது. முருங்கைமரம் வைக்கப்பட்ட அந்த நாள் எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. எனது பாட்டி வேறு கருத்தைச் சொன்னார். ஒரு பசுமாடு வாங்கி வளர்க்கலாம் என்றார்.

இப்படி ஒவ்வொருவராக ஒவ்வொரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு சகோதரி பூச்செடிகள் வளர்க்கலாமென்றார். அந்த இடத்தில் மரம் நடுவதென்பது சிறப்பானதென்று என் தந்தையாருக்குத் தோன்றியது. ஒரு முருங்கையைக் கொண்டுவந்து நட்தார். எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் ஒரு எட்டு முழு வேஷ்டியை விரித்தது மாதிரி ஒரு சின்ன நிலம். துண்டு போன்ற அந்த நிலத்தில் இந்த மரம் வைக்கப்பட்டது. அந்த மரம் வளர வளர அந்த மரத்துடன் எங்கள் வாழ்க்கை பின்னிப் பிணைந்து போயிற்று.

அந்த மரத்தின் கீழே நாங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டோம். நாங்கள் பேசினோம். எங்களுக்கு அந்த மரம்

காய்களைத் தந்தது. கீரைகளைத் தந்தது. கீரைகளையும், காய்களையும் விரும்பியிருந்த உறவுகளையும் தந்தது. காக்கை முதலான பறவையினங்களுக்கு அது இடமாகவும் ஆயிற்று. இப்படியாக எங்கள் வாழ்க்கைச் சூழலை அந்த முருங்கைமரம் மாற்றியமைத்துக் கொண்டது.

ஒரு நாள் என் பணியிடத்திலிருந்து திரும்பி வருகையிலே ஒரு புயற்காற்றின் காரணமாக அந்த மரம் விழுந்துவிட்டது. நான் அது செத்துப்போயிற்றென்று இருந்தேன். சரி, மரம் இருந்தது; இப்போது இல்லை என்ற தெளிவுக்கு நான் வந்தேன். ஆனால், சற்றே காலத்துக்குப் பிறகு ஒரு சின்ன.... பச்சைப் பட்டாணி அளவுக்கு.... ஒரு சின்ன இலையொன்று அந்த மரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டது. ஆக, எதுவும் அழிவதில்லை; மாறுவது என்பதுதான் உண்மை என்ற தத்துவம் எனக்குத் தோன்றியது.

இது வெவ்வேறு காலங்களில் எனக்குள் ஏற்பட்ட மனப்பதிவு. ஒரு மரம் முளைப்பதும், வளர்வதும், பின் சாவதுமான இந்த ஓராண்டு இரண்டாண்டு நிகழ்ச்சி எனக்குள் ஒரு சித்திரப் பதிவை ஏற்படுத்தியிருந்தது. நான் தத்துவம் படிக்கிறபொழுது - உப நிஷத்துக்கள் படிக்கிறபொழுது - அந்தத் தத்துவம் எனக்கு வந்தது. எதுவும் அழிவதில்லை, மாறுவது என்பதே உண்மையென்று உபநிஷதம் சொல்கிறது. ஆக, என் வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே நடந்த அந்த முருங்கை மர நிகழ்ச்சிகளும், இந்த தத்துவமும் சேர்ந்து பிரம்மம் என்ற கதையை எனக்குள் உருவாக்கியது. அதை ஒரு சிறந்த சிறுகதையாக தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் சொல்லும்.

ஆக, வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து பெற்ற அனுபவத்தோடு, நம்முடைய கல்வி ஞானமும், கலை உத்திகளும் மொழியும் சேர்ந்து ஒரு சிறுகதையினை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

இளம் எழுத்தாளர்கள் நிறையப் படிக்கணும். படிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு சிறுகதையைப் படித்துவிட்டு மேற்கொண்டு இன்னொரு சிறுகதையைப் படிக்கக் கூடாது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு சிறுகதையைப் படித்துவிட்டு - அது என்ன சொல்கிறது? என்ன விஷயத்தைச் சொல்ல வருகிறது? அந்த விஷயத்தைச் சொல்வதில் என்ன உத்தியைக் கையாண்டிருக்கிறது. முதல்வரி எவ்வாறு தொடங்குகிறது? நடுவில் எவ்வாறு வளர்கிறது? எவ்வாறு முடிகிறது? எந்த மாதிரி மொழியை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்? - என்றெல்லாம் கூர்மையாக 1,2,3 என்று போட்டுக்கொண்டு அந்தக் கதையை அணுக வேண்டும். முதலில் உள்ளடக்கம், இரண்டாவது என்ன சொல்ல வருகிறார், மூன்றாவது எப்படி ஆரம்பிக்கிறார், நான்காவது சம்பாஷணை எப்படிப் போகிறது, ஐந்தாவது கரு என்ன, ஆறாவது அது எவ்வாறு வளர்கிறது, ஏழாவது அது எவ்வாறு முடிகிறது, எட்டாவது அந்தக் கதை என்ன சொல்கிறது, ஒன்பதாவது அதன் கலை நேர்த்தி எப்படி? இத்தனை நிகழ்ச்சிகளையும் மிகக் கூர்ந்து கவனித்து தங்கள் மனப் பதிவை ஏற்படுத்திக் கொள்வார்களேயானால் இளம் எழுத்தாளர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர்களாக வரமுடியும்.

த.மு : தமிழ் எழுத்தாளனாக சமூகத்திலே வாழ்வது கஷ்டமென்பது பலருடைய எண்ணம். பின்னாலிருந்து குத்துதல், கழுத்தறுப்புகள், அவமானங்கள் தமிழ் எழுத்தாளர் உலகத்திலே சர்வ சாதாரணமானவை. இது உங்களுக்கும் தெரியும். எமக்கும் தெரியும். இத்தகைய அனுபவத்தை நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையிலே பெற்றிருக்கிறீர்களா?

பிர : பொதுவாக கயமைகள் - கீழ்த்தரமான குணங்கள்

என்பவை - மானுட குலத்துக்கே உரியவை. தமிழன் மட்டும் இதில் விதிவிலக்கல்ல. தமிழ் எழுத்தாளனும் விதிவிலக்கல்ல. சராசரி மனிதனிடம் என்னென்ன கீழ்க் குணங்கள் - கயமைக் குணங்கள் - எல்லாம் இருக்கின்றதோ, அதே குணங்கள் எழுத்தாளர்களிடமும் இருக்கும். ஆனால், சமூகம் எழுத்தாளனை ஒரு ஞானியாகவும், ஒரு யோகியாகவும், ஒரு பெரிய மனிதனாகவும் பார்க்கிறது. குறைந்த பட்சம் எழுத்துக்கு நாணயமாக தன்னுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதென்பது ஒரு எழுத்தாளன் தன்னுடைய சமூகத்துக்கு செய்கிற கடமையாகும். அவமானங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அது ஏனென்றால் நாம் சமூகத்திலே வாழ்கிறோம். ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒரு மூளை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, புகழ்பெற்றவனைப் பார்த்து பெறாத வன் வயிற்றெரிச்சல்படுவான். மரியாதை கிடைத்தவனைப் பார்த்து, கிடைக்காதவன் பின்னாலே பேசுவான். இதெல்லாம் ரொம்ப இயல்பான விஷயம்தான். மனித குலத்தில் எல்லாம் சின்ன விஷயம்தான்.

நாம் இந்தச் சமூகத்துக்கு என்ன கொடுத்துவிட்டுப் போகிறோம், என்ன இந்தச் சமூகத்துக்கு நம்முடைய பங்களிப்பாக இருக்கிறது? என்று சிந்தித்து அதை மட்டும் நினைவிலே கொண்டு தொடர்ந்து இயங்குவார்களேயானால் எழுத்தாளனுக்குக் கிடைக்கிற - ஒரு மனிதனென்ற முறையில் அவனுடைய அவமானமும் மானமும் கௌரவமும் எல்லாம் ஒன்றாகிப் போய்விடும். அது எல்லாம் பெரிய விஷயமாக இல்லை என்பதான மனப்பக்குவத்தை நாம் பெற்றுவிட முடியும்.

த.மு : ஆனந்தவிகடன், குமுதம் போன்ற பிரபல்ய
மான பத்திரிகைகளிலே நீங்கள் பணியாற்றி

இருக்கிறீர்கள். அந்தக் கால கட்டங்களிலே உங்காளஸ் மறக்க முடியாத சம்பவங்கள் அல்லது முன்னைய கேள்வியில் நான் கூறிய விஷயங்கள் அங்கு அனுபவமாகியிருக்கின்றனவா?

பிர : தமிழகத்திலே இருக்கிற மிக முக்கியமான பத்திரிகைகளிலெல்லாம் நான் துணையாசிரியனாக வேலை பார்த்தேன். அதிலே எனக்குக் கிடைத்த பெரிய நன்மை என்னவென்றால் - தமிழகத்தில் மிக முக்கியமான எழுத்தாளர்கள் - அறியப்பட்ட எழுத்தாளர்கள், அறியப்படாத எழுத்தாளர்கள் - எல்லாரும் கதைகளை எங்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அந்தக் கதைகளையெல்லாம் படித்து தீர்மானிக்கிற பொறுப்பில்தான் நான் இருந்தேன். இந்தக் கதைகளெல்லாம் எங்களிடம் வந்து சேர்கிறபொழுது பச்சையாக ஈரம் காயாத நிலையிலே - மைசூட காயாத நிலையிலே வந்து சேரும்

இப்படி ஒரு நாளைக்கு ஐம்பது கதைகள் நூறு கதைகள் என்று படித்துப் படித்து கதைகளைப் பற்றிய தத்துவத்தை என்னால் உணர்ந்துக் கொள்ள முடிந்தது. அது எனக்குப் பத்திரிகைத் துறைப் பணியிலே கிடைத்த மறக்க முடியாத அனுபவம். இவைகளைவிட்டு நான் வெளியேறியதற்கு என்ன காரணம் என்றால், இப்படியே கதைகளை நாள் முழுக்கப் படித்துப் படித்து என் மனசுக்குள்ளே அக் கதைகள் சென்று சுயமாக என்னால் படைக்க முடிவதென்பது முடிந்து போயிற்று. சுயமாகப் படைக்க முடியாமலிருப்பதென்பது மரணத்துக்குச் சமம், என்னைப் பொறுத்தவரையில். ஆகவே செளகரியமாக மாதச் சம்பளம் பெறுகிற அந்த வேலைகளை விட்டுவிட்டு முழுநேரமாக எழுதுவது என்ற முடிவுக்கு வந்து அவைகளை விட்டு வெளியேறினேன். இப்பொழுது நான் முழுநேர எழுத்தாளனாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

த.மு : இப்பொழுது உங்களுக்கு இருக்கின்ற அல்லது தரப்படுகின்ற மரியாதை வேறொரு பத்திரிகையாசிரியனுக்குக் கீழ் வேலை செய்து கொண்டிருந்த பொழுது கிடைத்ததா என்பதே என் கேள்வி.

பிர : நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. எந்த ஸ்தாபனத்திலும் நான் முதலாவதாக இருக்க முடியாது. பணம் போட்டவர்களும், அதிகாரம் மிக்க சீனியர்களும் அதாவது பெரியவர்களும் தான் இருப்பார்களே தவிர - என்னைப்போன்ற இளைஞர்களோ அல்லது தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு இருக்கிற பத்திரிகையாளர்களோ அந்த மரியாதையைப் பெற முடியாது.

ஆகவே, இப்பொழுது எனக்கு நிறைந்த மரியாதையும், நிறைந்த கவரவமும் தமிழிலக்கியச் சூழலில் இருக்கிறது. எந்தத் தொழிலும் முழு ஈடுபாட்டோடு தொடர்ந்து பணியாற்றினால் சிறப்பான இடத்தைப் பெறமுடியும்.

த.மு : இலக்கியம் சம்பந்தமான இன்னுமொரு கேள்வி.

20ம் நூற்றாண்டின் சிறந்த சிறுகதைகள் என நீங்கள் கருதுபவைகள் எவை?

பிர : சிறுகதைகளைக் குறிப்பிடுவதைக் காட்டிலும் சிறுகதை எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிடுவது நன்றாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

புதுமைப்பித்தன், உலகத் தரத்துக்கு தமிழைக் கொண்டு சென்றவர். அடுத்ததாக கு.ப. ராஜகோபாலன். மன உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர் எழுதியவை எல்லாம் துல்லியமான சிறந்த கதைகள். அடுத்தபடியாக

மௌனி. மௌனி வார்த்தைகளில் சிக்க மறுக்கிற மன உணர்வுகளை தமிழிலே கொண்டுவந்தவர் என்று புதுமைப்பித்தனே பாராட்டியிருக்கிறார். அடுத்தபடியாக ந.பிச்சமூர்த்தி. மிக அழகிய கவிதா ரசம் பொருந்திய கதைகளை இவர் எழுதியிருக்கிறார். அதன் பிறகு கு. அழகிரிசாமி ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக நமக்குத் தெரிய வருகிறார். சுந்தரராமசாமி, அசோகமித்திரன், ஜெயகாந்தன் போன்றவர்கள் எல்லாம் மிகவும் அருமையான எழுத்தாளர்களாக நம் தலைமுறையில் வாழ்பவர்கள். 20ம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இவர்கள்தான்.

த.மு : ஈழத்திலிருக்கின்ற எழுத்தாளர்கள் என்று பட்டியலிடும் போது யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

பிர : ஈழத்தைப் பற்றிய இலக்கிய அறிவென்பது எனக்குக் குறைவு. கிடைத்தவரை சி.வைத்தியலிங்கம், எஸ்.பொன்னுதுரை, வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் போன்றவர்களை எனக்கு ஓரளவு தெரியும்.

த.மு : புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுடைய இலக்கியப் பாங்களிப்பு பற்றிய உங்கள் கணிப்பு என்னவென்று கூற முடியுமா?

பிர : புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் - எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சென்று சேர்ந்த நாட்டில் அவர்கள் ஏற்கனவே பிறந்த மண்ணுக்கு நிகராக சென்று சேர்ந்த - தனக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த மண்ணைக் கருதமுடியாது. இழப்பு என்கிற மிகப் பெரிய நெருப்பு அவர்கள் மனத்திலிருந்து எப்போதும் அணையாது. அந்த அணையாத நெருப்பு அவர்களைக் கலைஞர்களாக்கும். அந்தக் கலைஞர்கள் மிகச் சிறந்த படைப்பைத் தர முடியும். எப்பொழுதும் கொந்தளிப்பான காலகட்டத்தில் மிகச் சிறந்த

இலக்கியம் தோன்றுவது உலக இயல்பு. சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் மிகச் சிறந்த இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. அதுபோல் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களும் சிறந்த பங்களிப்பை தாய் மொழிக்கு ஆற்றுவார்கள் - ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - என்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

த.மு : நல்லது, பிரபஞ்சன் அவர்களே! நீங்கள் தரமான ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையிலே ஆஸ்ரேலியா வாழ் புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கோ, அல்லது மற்றைய நாடுகளிலுள்ள புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கோ, அல்லது மலேசியா சிங்கப்பூர் இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழும் மக்களுக்கோ எழுத்தாளர்களுக்கோ என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

பிர : தமிழ் மொழியை மறவாது, தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை மேலும் செழிப்பாக்குகிற மனிதர்களாக இருக்கவேண்டும். எந்தச் சூழ்நிலையில் வாழ்கின்றார்களோ, எந்த மொழியைச் சார்ந்து அங்கங்கே இருக்கிறார்களோ அந்த மொழியின் அடிப்படையான நல்ல குணாம்சத்தை நமது தாய் மொழியில் அவர்கள் ஏற்ற வேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கை. இலங்கையில் வாழ்பவர்கள் சிங்களம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சிங்கப்பூரில் வாழ்பவர்கள் சீனமும் மலாயும் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். எந்தெந்த தேசத்தில் தமிழர்கள் சென்று சேர்ந்து வாழ்கிறார்களோ அந்ததந்த நாட்டு மொழியைப் பயின்று, அந்த மொழியின் மூலரசத்தை - செழுமையான பகுதியை - நமது தாய்மொழிக்கு ஏற்றுவார்களானால் அது தான் பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் ஒரு கூறாக - முக்கிய கூறாக - இருக்குமென்று நான் எண்ணுகிறேன்.

உலகம் அமைதியில் போரின்றி மனிதாபிமானத்தோடு மானுட நேயத்தோடு மலர வேண்டும். 21ம் நூற்றாண்டு போரும்,

நாடு

வழிபாட்டு நூல்களில் கிண்டி கிண்டி கிண்டி நாய பட்டி : நாய
வழிபாட்டு நாய
கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி கிண்டி
நாடு நாய நாய நாய நாய நாய நாய நாய நாய நாய நாய

**தமிழ் சினிமாவிலே
என்.எஸ்.கே., சந்திரபாபு
ஆகியோருக்குப் பிறகு
நகைச்சுவை நடப்புக்கு
ஆழமும் கௌரவமும்
சேர்த்தவர்.
குணசித்திர நடிகராகவும்
உயர்ந்தவர்.**

நாகேஷ்

த.மு : வணக்கம், நாகேஷ் சார்.

நா : வணக்கம் சார்.

த.மு : உங்களிடம் இப்பொழுது என்னென்ன படங்கள் கைவசம் இருக்கின்றன?

நா : எங்கிட்ட இப்போ கைவசம் இருக்கிற படம் முருகன் படம், ராமர் படம், ஆஞ்சநேயர் படம், திருவள்ளுவர்... இதுமாதிரி நிறையப் படங்கள் இருக்கு.

த.மு : நடத்துக் கொண்டிருக்கிற படங்களைக்

கேட்டேன்.

நா : இப்ப யார் நடிக்கவேங்கிறீங்க? ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் அம்மா, பையன், பேத்தி, மாமன், மச்சான் எல்லோரும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் நடிச்சுக்கிட்டுத்தான் இருக்கிறாங்க.

த.மு : இல்லை, எத்தனை படங்கள்னு கேட்டேன்.

நா : ரசிக்கும் படியான படங்கள் ரொம்ப..... கம்மி. ரசிக்க முடியாத படங்கள் நிறைய.

த.மு : உங்க எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

நா : இன்னிக்கே சொல்லணும்; இல்லையா? நான் உங்களைக் கேக்கிறேன், சார்.

உங்களுக்கு மொத்தம் எத்தனை பல்லு? அப்படின்னு நான் கேட்டா, 32 ன்னு சொல்லுவீங்க. சொல்லிக் கேட்டீங்களே தவிர என்னிக்காவது எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறீங்களா?

த.மு : உங்கள் திருமணத்துக்குப் பிறகுதான் நீங்கள் பெரிய நிலையை அடைந்தீர்களென்று கேள்விப்பட்டேன், உண்மைதானா அது?

நா : நீங்க கேள்விப்பட்டது அப்படி. நான் கேள்விப்பட்டது என்ன தெரியுமா? Marriage is a romance in which the hero dies in the first chapter.

த.மு : நியாயமாக உங்களுக்கு வரவேண்டிய நல்ல பெயர் மற்றவர்களுக்குச் செல்லும் போது உங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்?

நா : நான் கவலையே படமாட்டேன், சார். ஒரு கட்டடம் கட்டும்போது, சவுக்கு மரத்தை முக்கியமா வைச்ச சாரம் கட்டி, குறுக்குப் பலகைகள் போட்டு, அதன் மேல பல சித்தாளர்கள் நின்னு, கைக்குக் கை கல் மாறி கட்டடம் உயர்ந்துகொண்டே போய் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது

முடிந்த பிறகு, அந்த கட்டிடத்துக்கு வர்ண ஜால வித்தைகள் எல்லாம் அடிச்ச, கீழ இறங்கும்போது ஒவ்வொரு சவுக்கு மரமாக அவிழ்த்துக்கொண்டே வருவார்கள். கட்டிடம் முடிந்து கிருகப் பிரவேசத்தன்று எந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்ததோ அந்தச் சவுக்கு மரத்தை யார் கண்ணிலும் படாமல் பின்னால் எங்கயோ மறைத்து வைத்துவிட்டு, வேறெங்கேயோ வளர்ந்த வாழை மரத்தை முன்னால் நட்டு கிருகப்பிரவேசம் நடத்தி அனைவரையும் வரவேற்பார்கள்.

அத்தனை பெருமையும் வாழை மரத்துக்குப் போய்விடும். இதில் உள்ள உண்மை என்ன தெரியுமா? அந்த வாழை மரம் மூன்று நாள் வாழ்க்கைதான் வாழும். ஆடுமாடுகள் மேயும். குழந்தைகள் பிய்த்தெடுப்பார்கள். பிறகு குப்பை வண்டியிலே போய்ச் சேரும். மறைந்து கிடக்கிறதே அந்தச் சவுக்கு மரம் கண்ணீர் விடுவதில்லை. அடுத்த கட்டிடம் கட்டுவதற்கு தயார் நிலையில் என்றைக்கும் சிரித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

த.மு : நீங்கள் நடித்த முதல் படம்?

நா : இரண்டாவது படத்துக்கு முந்திய படம்.

த.மு : உங்களால் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி?

நா : நினைவில் வைச்சிருக்கிற அளவுக்கு எந்த நிகழ்ச்சியுமே இல்லை, என்னைப் பொறுத்தவரையிலும். ஆனால், ஒண்ணு, மறக்க முடியாம இருக்கிறதுக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கு. ஒலிம்பிக்கிலே நடக்குதே அந்த ஓட்டப் பந்தயத்திலே இந்தியா வர்றது ரொம்ப கஷ்டமாயிருக்கு. தமிழன் வர்றது ரொம்பக் கஷ்டம். லிஸ்டிலயே வரமாட்டேங்கிறாங்க. ஆனா, என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் அது 100 மீட்டராயிருந்தாலும் சரி, 400 மீட்டர்ஸ் தடையோட்டமாயிருந்தாலும் சரி, ஒரு தமிழனுக்குப் பின்னால் ஒரு வெறி நாயை விட்டாப்போதும்,

World best record அவன்தான். உயிருக்குப் பயந்து அப்படி ஓடுவான்னா அப்படி ஓடுவான், சார்.

இந்த ஒரு சான்ஸ் இருக்கு, ஒரு வேளை அவங்க ஒரு வெறி நாயும் கூட ஓடலாமனு பர்மிஷன் குடுத்தாங்கன்னா.

த.மு : முந்திய நகைச்சுவைக்கும் இன்றைய நகைச்சுவைக்கும் ஏனிந்த தேய்மானம்?

நா : நிலவு அதாவது நிலா..... I mean moon ..... என்னிக்குமே ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கும். ஆனா, நாம பாக்கும்போது தேய்பிறையா வந்து ஒருநாள் இருட்டடிச்சுப் போய் அமாவாசை ஆகி, அதுக்கப்பறம் வளர்பிறை வரத்தான் செய்யும். அந்த வளர்பிறை வருவதற்கு அதிக நாட்கள் ஆகாதுன்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமா இருக்கிறது, சார்.

த. மு : ஜாதிப் பிரிவினைகளைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன?

நா : பலபேர் பலவிதமான காரணங்கள் சொல்லுவாங்க. என் வீட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் நான் ஓர் அந்தணன், பிறப்பால். நான் ஒரு கிறித்தவப் பெண்ணை மணந்துகொண்டேன். மூன்று பையன்கள். கிறித்துவ மதத்தைச் சாந்தவர்கள். முதல் மகன் ஒரு கிறித்தவப் பெண்ணை கல்யாணம் செய்து கொண்டான். இரண்டாம் மகன் ஒரு முசல்மான் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டான். மூன்றாம் மகன் ஒரு ஐயர்ப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான்.

எங்கள் குடும்பத்தில் எதுவிதமான குழப்பமும் இல்லை. காரணம் எல்லாக் கல்யாணத்துக்குமே மறுப்பே சொல்லாமல் நான் நடத்தி வைத்ததுதான். ஏனென்றால், என் மனதுக்குள் இந்த ஜாதி மதம் என்பதெல்லாம் கிடையாது. எவ்வளவு பேர் எத்தனைவிதமான காரணங்கள் சொன்னாலும் கடைசியில் என் முடிவுக்குத்தான் வந்து தீர் வேண்டும். அதை நான்

செய்துகாட்டவும் முடியும்.

ஜாதி மதமென்பது எப்படி வருகிறதென்றால் உன் வெளித் தோற்றம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை, அதனால் உனக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை. இது No:1.

No: 2. உனக்கு ஒன்று பிடித்தது. அது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் எனக்கு உன்னைப் பிடிக்கவில்லை. இதுதான் சார், ஜாதி மதம்.

No: 3 உனக்கு ஒன்று பிடித்தது. அதுவே எனக்கும் பிடித்தது. அதனால் உனக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லை. இது தான் சார், ஜாதி மதம்.

த.மு : அடுத்ததாக, உங்களிடம் ஒரு அரசியல் கேள்வி, பிற்கால இந்தியா எப்படி இருக்கும்?

நா : அது ஒரு டைப்பாத்தான் இருக்கும். இப்ப உங்க ஆஸ்ரேலியா இருக்கே, அங்க வந்து கிரிக்கெட், விஞ்ஞானம், கங்காரு, புல்வெளிகள், பால், விவசாயம் இதெல்லாம் முன்னேறிகிட்டே இருக்கு. அங்கிருக்கும் தமிழர்கள்..... நீங்க தயவுசெய்து எனக்காக இல்லை மைக்கு.... ஒண்ணு கண்டு பிடியுங்க. அந்த மைக் முன்னால நின்று யாராவது பேசுறாங்கன்னா.... அவங்க பேசும்போது ஒரு சின்ன பொய் சொன்னாக்கூட அந்த மைக் டைம் பாம் மாதிரி வெடிச்சு பேசுறவனுடைய தலை சுக்கு நூறாகி..... செத்துடனும்..... on the spot.

ஏன்னு கேட்டா..... இவன் எடுக்கும்போதே... அன்பார்ந்த சகோதரிகளே தாய்மார்களேன்னுதான் ஆரம்பிக்கிறான். இதில அன்பு இருக்கா? சகோதரி மாதிரிப் பார்க்கிறானா? அப்படின்னு ஆரம்பிக்கும்போதே... டமால்... அப்படி ஒரு வெடிவெடிக்கும். இவன் இருக்கமாட்டான். அனேகமாக மைக் முன்னால பேசுறதுக்கு எவனுமே வரமாட்டான்.

மைக் முன்னால பேசுறத நிறுத்த முடிஞ்சா, சத்தியமா எந்த Country யும் முன்னுக்கு வரும், சார்.

த.மு : உங்க குறிக்கோள் என்ன?

நா : குறிக்கோள்தான் கேட்டா..... ஒருத்தருக்கொருத்தர் பேசாம..... யார் வம்புக்கும் போகாம..... சும்மா உட்கார்ந்திடம்தான் சொன்னாக்கா.... ஏதோ ஒரு சுவ வீட்டிலே உட்கார்ந்த மாதிரி இருக்கும்.

அதாவது, ஒரு இழவு வீட்டிலே உட்கார்ந்த மாதிரி இருக்கும்.

அதனால், கொஞ்சம், சுறுசுறுப்பா இருக்கணும்னா சண்டை வரணும், சார். சண்டை வரணும். ஆனா, சமாதானமா முடியணும். அப்புறம் வந்து..... சமூக வழக்கெல்லாம் இருக்கணும். அது வந்து..... சுவாரஸ்யமா முடியணும். பணக்காரன் ஏழையெல்லாம் இருக்கணும். ஆனா ஏழைதான் பணக்காரனுக்கே ஐடியா குடுக்கணும். இதெல்லாம் இல்லன்னா வாழ்க்கை ரொம்ப சப்ஸை போயிடும்.

இப்ப.... ஏறி ஏறி இறங்கினாத்தான்... அதுக்குப் பேரே ட்ரெயின். கைகழுவி கைகழுவி சாப்பிட்டு முடிஞ்சவுடன் பந்திக்குப் பந்தி மாத்தி மாத்தி வேற பந்தி போட்டாத்தான் அது கல்யாண வீடே.

அது மாதிரி செத்துச் செத்துப் பிழைச்சாத்தான் உலகமே.

எதையுமே லேட் பண்ணுற தைரியம் வேணும், சார். அதான் சார் தமிழனுடைய குறிக்கோளா இருக்கணும்.

த.மு : வாழ்க்கை சவுக்கியமா, சங்கீதமா I mean Muscial ஆக இருக்கணும்னா என்ன பண்ணணும், சார்?

நா: நான் ஒரு கச்சேரிக்குப் போயிருந்தன், சார். சிமிண்டுத் தரை போட்ட ஒரு அற்புதமான ஆடிட்டோரியம். ராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் தோடி ராகத்தில் மிகச் சிறப்பான வித்துவான். அப்பேர்ப்பட்ட மேதை, தோடி ராகத்தை வாசிச்சுக்கிட்டிருக்கும் போது உச்சகட்டத்தைத் தொடப் போறாரு. எல்லாரும் சீட் நுனியில் வந்து உட்கார்ந்து கிட்டிருக்காங்க. கை தட்டுறதுக்கு ரெண்டு கையும் விரிச்ச வைச்சிருக்கிறாங்க. ஒண்ணு சேரணும். அந்த நேரத்தில பின் வரிசையில யாரோ ஒருத்தரு ஒரு ரூபா நாணயத்தை எடுத்து டங்...னு ஒரு சத்தத்தோட கீழ் போட்டாரு. தன்னுடைய தில்லேன்னு தெரிஞ்ச முதல் வரிசையில உட்கார்ந்திருக்கிறவன் கூட எல்லாரும் யார்ரது காசன்னு பார்க்கிறான். இப்போ எந்த நாதம் பெரிசுங்கீறீங்க? காசுடைய நாதமா, இல்லை சங்கீதத்தினுடைய நாதமா?

We all people especially வெளிநாட்டுல இருக்கிற வங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். They live only on Dollars.

த.மு : சார், திருவிளையாடல் படத்தில சிவாஜி அவர்களை நடிப்பிலே முந்திட்டீங்களே!

நா : அது உங்க அபிப்பிராயம். அவரை அடிக்கிறதற்கு யாராலயும் முடியாது. நடிப்புக்குன்னே பிறந்த ஒரு பெரிய மேதைன்னு சொன்னாக்க அது சிவாஜி கணேசன் அவர்கள்தான்.

ஏன்னா படம் முடிஞ்சதுக்கப்புறம் அதை டப் பண்ணுறதுக்காக - டப்பிங் பேசறதுக்காக - திரையிட்டு காட் டப்பட்டது, டைரக்கடர் ஏ. பி. நாகராஜன் அவர்களால். அப்ப என்னுடைய பாத்திரத்தைப் பார்த்தவுடன் சிவாஜி சார் முகமே கொஞ்சம் மாறினமாதிரி இருந்திருக்கு டைரக்டருக்கு. ஏதாவது சொல்லிடப் போறார், இதை எடுத்திடுங்க... நான்

இருக்கிற இடமே தெரியல.... அப்படிங்கிறமாதிரி நினைச்சுடப் போறார்னு பயந்துகிட்டு இருக்கிறபோது... ஏ.பி.என் இன்னொருதரம் அந்த சீனை போடுன்னார். அப்ப இன்னும் பயம் ஜாஸ்தியாப் போச்சு. அப்பயப்பிட்டு நாமருக்கி மறுபடியும் போட்டாங்க. போட்டவடன் 'ஏ.பி.என். நான் இருக்கிறதே தெரியலியே, நாகேஷ்தானே இருக்காப்பல இந்த சீன்ல' அப்படின்னவடன்... எனக்கு உயிரே இல்லை. அப்புறம் சிவாஜி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள்.... 'இந்தப் படம் ஓடும்னா தயவுசெய்து இந்தப் படத்தில தருமி வேஷத்துல நாகேஷ் நடச்சதில ஒரு Foot கூட - ஒரு அடி கூட - நீ கட்ட பண்ணாம அப்படியே வைக்கணும்; அப்பத்தான் இந்தப் படம் ஓடும்'னு சொன்னதுக்கப்புறம்தான் அவர் நடிகர் மாத்திரமல்ல அவர் பெரிய ரசிகர்னு சொல்ல ஆசைப் படறேன்.

அதே போர்ஷனை இன்னிக்கு வந்த ஹீரோ யார் கூடவாவது நான் நடச்சிருந்தேன்னா சத்தியமா தமிழ் மக்கள் யாருமே என்னை தருமி வேஷத்தில பார்த்திருக்க முடியாது. ஆகையினால, அவர் நடிகர் மட்டுமல்ல, பெரிய ரசிகர்; அவருடைய சீன்னு வரும்போது அது யாராயிருந்தாலும் சரி, அவர் மிதிச்சத் தள்ளுவாரு. அதே சமயத்தில் அவரைவிட நல்லா யாராவது பண்ணினாங்கன்னா அதை மதிக்கத் தெரிஞ்ச ஓரே ஆள், என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் சிவாஜி கணேசன் அவர்கள்தான்.

த.மு : இறுதியான கேள்வி சார். ஆஸ்ரேலியா தமிழ் மக்களுக்கு நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

நா: நண்பரே! ஆஸ்ரேலியாத் தமிழர்களுக்காக நீங்கள் கேட்கிற கேள்விக்கு நான் பதில் சொன்னேன் தவிர எனக்கு இதெல்லாம் தெரியும், இதெல்லாம் என்னுடைய அனுபவம்,

தமிழ் சினிமாவிலே
நகைச் சுவை நடிக்கையாக
அறிமுகமாகி ஒப்பற்ற
குணசித்திர நடிக்கையாய்
உயர்ந்தவர்,
அதிகமான படங்களில்
நடித்து உலக சாதனை
படைத்தவர்,
எல்லோருக்கும் ஆச்சி.

12

மனோரமா

த.மு: வணக்கம். உங்களை ரேடியோ - 2000 தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்பின் சார்பில் உங்களைப் பேட்டிக்காண இப்பொழுது வந்துள்ளேன். நடிப்பின் சிகரம் நீங்கள்! அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை சினிமா உலகில் நிலைத்து நிற்கும் நடிக்கை என்ற வகையிலே உங்கள் நினைவில் நிறைந்த சம்பவங்களை எமது நேயர்களுக்குச் சுருக்கமாகக் கூற முடியுமா?

மனோ: 1958 வது வருஷம் மாலையிட்ட மங்கை என்ற படத்தின் மூலம் கண்ணதாசன் அவர்களால் அறிமுகப்

படுத்தப்பட்டு ஏறத்தாழ 35 வருஷங்களைத் தாண்டி இந்த கலையுலகத்திலே நான் இருந்துகிட்டிருக்கேன். இதுக்கு என்ன காரணம் அப்படின்னா... என் தாய் தமிழ் நாட்டின்... தமிழ் பேசும் மக்களின்... ஆதரவினால் தான் நின்னுக்கிட்டிருக்கேன்னு நான் நினைக்கிறேன்.

த.மு: தமிழ்நாட்டு மக்கள்மட்டும் அல்ல, புலம் பெயர்ந்து சென்று வெளிநாட்டில் வாழும் மக்கள் கூட உங்களுக்கு ஆதரவாக உங்கள் ரசிகர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மனோ: ஆமா. அதுதான் சொல்கிறேன். தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் எந்த நாட்டில் - எந்த உலகத்தின் மூலையில் இருந்தாலும் - அவங்களெல்லாம் வரவேற்பு குடுக்கிறாங்க. அதனாலதான் நான் இன்றளவும் நின்னுக்கிட்டிருக்கேன்.

த.மு: சிட்னியில் வாழும் உங்கள் ரசிகர்களில் அதிகமானவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள். நீங்கள் சில படங்களில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் பேசி நடித்திருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய யாழ்ப்பாண ரசிகர்களை மகிழ்விக்க ஒரு கதை வசனத்தை யாழ்ப்பாணத் தமிழிலும், அதே கதை வசனத்தை இந்தியத் தமிழ்நாட்டு ரசிகர்களை மகிழ்விப்பதற்கு சென்னை - மற்றும் செட்டிநாட்டுத் தமிழிலும் பேசி எமது நேயர்களையும் உங்கள் அபிமான ரசிகர்களையும் மகிழ்விப்பீர்களா?

மனோ: நான் முதல்ல பேசிப் பார்க்கிறேன். கரெக்டா இருக்கானனு பாருங்க.

த.மு: என்ன தமிழ்?

மனோ: யாழ்ப்பாணத் தமிழ்.

வெளிநாட்டிலை வாழும் தமிழர்கள் முதலில் தமிழ்க் கலாசாரத்தை மதிக்க வேண்டும். என்ன விளங்குதே? நீங்கள்

எந்த நாட்டுலை இருக்கிறியளோ, அதை உங்கடை சொந்த நாடாக நினையுங்கோ. விளங்குதே? ஓ... நான் ஒண்டை மறந்துபோனன்... வீட்டிலை பிள்ளையளோட தமிழிலை கதையுங்கோ. அப்பதானே தமிழ் வாழும்!

த.மு: நன்றாக இருக்கிறது. அடுத்ததாக என்ன பேசப் போகிறீர்கள்?

மனோ: மெட்ராஸ் தமிழ்ல பேசிப் பார்க்கலாமா?

த.மு: சரி.

மனோ: தா... இன்னா... கண்டுகினிங்களா! இது உங்க மெட்ராசில பேசிக்கினுவாங்க. நீங்க வெளிநாட்டில வாள்ள தமிழங்க ளெல்லாம் இருக்கிறீங்களா, ந்ஆ... நீங்க எல்லாம் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை மதிக்கணும், பிரியுதா? நீங்க எந்த நாட்ல இருக்கிறீங்களோ அத்த உங்க சொந்த நாடா நினைச்சிக்குங்க... பிரியுதா? ந்ஆ... நான் ஒண்ணு மறந்துட்டேன்... மறந்துட்டம்பா... வீட்ல புள்ளைங்களோட தமிழ்லயே பேசுங்க. அப்பதான் தமிழ் வாளும்...

த.மு: அடுத்ததாக என்ன பேசப்போறீங்க?

மனோ: அடுத்ததா என்ன பேசலாம்....? செட்டிநாட்டுத் தமிழ்ல பேசறேன், கேளுங்க.

என்னா.... வெளிநாட்டில இருக்கீகளா.... நல்ல சொகமா இருக்கீகளா? நீங்க சொகமாத்தான் இருப்பீக.... நல்ல குளுகுளுன்ன நாட்ல இருக்கீகளல்லே.... அதனால் நீங்க சொகமாத்தான் இருப்பீக.... ஒண்ணுமட்டும் மறந்துடாதீக.... அதை நல்லா மதிக்கணும்.... என்ன வெளங்குதா? நீங்க எந்த நாட்ல இருக்கீகளோ, அத ஒங்க சொந்த நாடா நெனையுங்க. நான் ஒண்ணு சொல்ல மறந்துபோனேன். வீட்ல புள்ளைங்க களோட தமிழ்லயே பேசுங்க.... அப்பதான் தமிழ் வாழும்.

த.மு: அடுத்து எந்த டயலாக் பேசப் போறீங்க?

மனோ: பேசுறேன் பாருங்க.

என்ன.... எல்லாரும் நன்னா இருக்கேளா? நன்னாத்தான் இருப்பேள். உங்களுக்கு என்ன குறைச்சல்? ஆஸ்ரேலியாவிலே இருந்துண்டிருக்கேள்.... தமிழ் முழக்கத்தைக் கேட்டுண்டிருக்கேள்.... உங்களுக்கு ஒரு குறையிருக்காது.... நன்னாத்தான் இருப்பேள்.... இத பாருங்கோ... நீங்க எந்த நாட்டிலிருந்தாலும் அதை உங்க சொந்த நாடா நினையுங்கோ, புரியிறதோ.... ம்ஆ... ஒண்ணை மறந்துட்டனே... வீட்டில குழந்தைங்களோட தமிழ்லயே பேசுங்கோ.... அப்பதான் தமிழ் வாழும்!

த.மு : நன்றாக இருக்கின்றது. நிச்சயம் எமது நேயர்கள் இதை ரசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மனோ : ரொம்ப சந்தோஷம்.

த.மு: பழைய திரைப்படங்களிலுள்ள நகைச்சுவைத் தரம் இப்போதுள்ள படங்களில் இல்லை என்ற அபிப்பிராயம் பலருக்குண்டு. அதாவது, தற் போதைய comedy யில் body language க்கு அதிக இடம் கொடுப்பதாக நினைக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

மனோ: காலத்துக்குத் தகுந்த மாதிரி மாறிக்கிட்டிருக்கிறது தானுங்க. முதல்ல... தமிழ்ப்பட ஆரம்பமே பெரிய பாட்டுக்கள் இருக்கும்.... நிறைய பாடினாத்தான்... ஒரு நூறு பாட்டு படத்துல இருக்குதுன்னு கூட அப்ப எனவுன்ஸ் பண்ணு வாங்களாம், அந்தக் காலத்தில.

த.மு: அப்படியா?

மனோ: ஆமா. அப்புறம் வந்து டயலாக் நல்லாப் பேசுணும்னு ஒரு காலம் வந்துது. சிவாஜி, எம்ஜியார் அவர்கள் எல்லாம். பாட்டுப் பாடினவங்க - தியாகராஜபாகவதர், பி.யு.சின்னப்பா.

எம்ஜியார், சிவாஜியெல்லாம் நல்ல வசனம் பேசினாங்க.

த.மு: நீங்க கூட, பல பாட்டுகள் பாடியிருக்கீங்க. இல்லையா?

மனோ: நான் பாடித்தான் வந்தேன். நாடகத்தில் முதல் பாடிக்கிட்டிருந்தேன். படத்திலும் பாடியிருக்கேன்.

த.மு: அடுத்தாத்து அம்புஜத்தை...

மனோ: அத நான் பாடல. வதாயியார் வீட்டாண்டே... பாடினேன். இப்ப சொல்ல வந்ததென்ன...? அந்தக் காலத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி மாறிக் கிட்டிருக்குன்னு நினைக்கிறேன். தமிழ் - நீங்க எந்த languageனு எடுத்துக்கிட்டீங்கன்னாலும் தமிழ் நாட்டில உள்ள காமெடிதான் நல்ல காமடின்னு நான் சொல்லுவேன். அது... ஜனங்களுக்குத் தக்கமாதிரி நடிச்சுக் கிட்டிருக்காங்க... அதில மாற்றம் என்ன இருக்கு, இல்லைன்னு நாங்க சொல்ல முடியாது; இல்லையா?

த.மு: ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு நீங்கள் ஏதாவது கூற விரும்புகிறீர்களா?

மனோ: நான்தான் முதல் சொன்னேனில்லையா? நாங்க எந்த நாட்டில இருக்கிறோமோ அந்த நாட்டை சொந்த நாடா நினைச்ச வாழணும். அதுதான் நான் சொல்லக்கூடிய ஒரு விளக்கம்தான் நினைக்கிறேன்.

த.மு: ஆஸ்ரேலியாவில் தமிழ் வாழ்கிறது. அங்கு பல தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்க் கலாசாரம் அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் ரேடியோக்கள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அரங்கேற்றங்கள், பரத நாட்டியங்கள், மற்றும் பல சங்கங்கள் தமிழை வளர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

மனோ: இதைக் கேட்க எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு. அதை நேரில வந்து பார்க்கணும்னு எனக்கு ரொம்ப ஆசை

யாயிருக்கு.

த.மு: நிச்சயம் அந்தக் காலம் வருமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

மனோ: வரணும். நானும் ஆண்டவனை வேண்டிக்கிறேன்.

த.மு: நல்லது, புகழின் உச்சத்திலும் நடிப்பின் சிகரத்திலும் இருக்கும் நீங்கள், எங்கள் வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்து பல படப் பிடிப்புகளுக்கு மத்தியிலும் எமது நேயர்களுக்காகவும், உங்கள் அபிமான ரசிகர்களுக்காகவும் இந்தப் பேட்டியைத் தந்தமைக்காக உங்கள் ரசிகர்கள் சார்பிலும் தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி நேயர்கள் சார்பிலும் நன்றிகள் பல.

பாகம் இரண்டு

த.மு : நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனுக்கு அடுத்து, நடிப்பின் சிகரமாக திகழ்பவர், 'பொம்பிளை சிவாஜி' என அழைக்கப்படும் பிரபல குணசித்திர ஹாஷ்ய நடிகை, ஸ்ரீமதி மனோரமா.

கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலமாக தமிழ்த் திரை உலகில் தனக்கென தனியானதொரு இடத்தை தக்க வைத்துக் கொண்ட இவர், தனது சொந்த வாழ்வில் பல்வேறு இன்னல்களைச் சந்தித்தவர். இளவயதிலேயே தனது கணவனைப் பிரிந்த இவர், சென்னையில் நீலகண்ட மேத்தா தெருவில் தனது ஒரே மகன் 'பூபதி' யுடனும், பேரக்குழந்தைகளுடனும் வாழ்ந்து வருகிறார்.

பிரபல நடிகர் நடிகைகளின் வீடுகளுக்கே உரித்தான எந்த வித 'பந்தா'வும் இல்லாமல்

காட்சியளித்தது அவரது வீடு. வீதியோர, இரட்டை இரும்புக் கேற்றில் ஒன்று திறந்தே இருந்தது. உள்ளே செல்வோரைத் தடுத்து நிறுத்த வாசலில் 'சூர்க்கா' என்று யாரும் இல்லை. பழங்காலத்து 'நாற்சார்' வீடு. முன்புறம் நீண்ட விறாந்தை. மத்தியவர்க்கத்தினர் பாவிக்கும் சாதாரண தள பாடங்கள் மாத்திரம் அங்கே போடப்பட்டிருந்தன. விறாந்தையின் ஒரு சுவரில் இயற்கைக் காட்சியை சித்தரிக்கும் வர்ண 'போஸ்டர்' ஒட்டப்பட்டிருந்தது. விறாந்தைச் சுவர்களிலும், மரத்தால் செய்யப்பட்ட அலுவலரிக்குள்ளும், ஆரம்பகாலத்தில் நாடகத்தில் நடித்த காலம் தொட்டு அண்ணாமலை திரைப்படம் வரை மனோரமா நடித்த பல்வேறு பாத்திரங்களின் படங்களும் விருதுகளும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டு இருந்தன. எம். ஜி. ஆருடன் மனோரமா சேர்ந்து காணப்படும் படங்களும், ஜெயலலிதா கட்டிப்பிடித்து முத்தம் கொடுக்கும் படமும் பாதுகாப்பாக சட்டம் போட்டு சுவரில் மாட்டப் பட்டிருந்தன. என்னதான் இருந்தாலும், இருநூறு படங்களுக்கு மேல் இதுவரை நடித்து இன்னும் பல்வேறு படங்களில் நடித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரபல நடிகை ஒருவரின் வீடு இவ்வாறு எளிமையாக இருப்பது இந்தியாவில் அசாதாரணம்தான்! ஆச்சியின் வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது தோன்றிய சிக்கல்களும், பிரச்சினைகளும் தான் அவரை இவ்வளவுக்கு எளிமையாக்கியதோ...?

மதுவுக்கு அடிமையான முன்னாள் கணவன்... பல்வேறு சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொண்டார் மகன் பூபதி... என இந்தியப் பத்திரிகைகள் இவரைப்பற்றி பல கிசு கிசுக்களை எழுதித் தள்ளின. தமிழ்நாடு,

தமிழ்த்திரைப்பட படைப்பாளிகள் சங்கத்துக்கும், 'பெப்சி' என அழைக்கப்படும் தென்இந்திய திரைப்பட உழைப்பாளிகள் சங்கத்துக்கும் இடையே நடைபெற்ற பனிப்போரிலும் இவர் சிக்காமல் இல்லை. சென்னையில் உள்ள மனோரமாவின் தியேட்டர் ஒன்றில் இயங்கும் இயக்குனர் பாரதிராஜாவின் தலைமையிலான, படைப்பாளிகள் சங்க கலாட்டாவில், 'பெப்சி' அமைப்பினரால் இவரது தியேட்டர் அடித்து நொறுக்கப்பட்டது ஒரு தனிக்கதை. இருப்பினும் இவை எல்லாவற்றையும் தூக்கியடிக்கும் விதத்தில் இவர் மாட்டிக்கொண்டது தமிழ்நாடு அரசியலிலா-கும்.

சென்னையில் மனோரமாவை அவரது வீட்டில் சந்தித்த போது என் மனதில் நெடுங்காலமாக உறைந்திருந்த இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தேன்.

முன்னாள் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா மற்றும் அவர் தோழி சசிகலா மீது இப்பொழுது பல ஊழல் குற்றச் சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நேர்மையான ஆட்சியைக் கூட தரவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் பலமாக மக்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. இருந்தபோதிலும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக தீவிரமாக தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டீர்கள். இதற்குரிய காரணம் என்னவென்று கூறமுடியுமா?

மனோ: கண்டிப்பாய்..., நீங்கள் இப்ப கேட்ட கேள்வியில், தவறான ஆட்சி, ஊழல் எல்லாம் இருந்தது என்றெல்லாம் சொல்றீங்க. அதுவந்து, அவங்க இப்ப ஆட்சியிலை இல்லாத

நேரத்திலை, இப்ப பத்திரிகையிலை எழுதுறாங்க... சொல்றாங்க! இதுஎல்லாம் ஒருபக்கத்திலை இருந்தாலும், நான் வந்து... அவரை (ஜெயலலிதாவை) ஒரு சகோதரியாக நினைக்கிறேன். அவங்களை எனக்கு சின்ன வயதிலை இருந்தே தெரியும். இவங்க ஒரு நாறு படம் நடிச்சிருந்தா அதிலை குறைந்தது 50 படங்களிலையாவது நான் நடிச்சிருப்பேன். அவங்களும் அவங்க அம்மா சந்தியாவும் எங்கிட்ட ரொம்பப் பிரியமாய் இருப்பாங்க. மனோரமா... என்று வாய் நிறைய என்னைக் கூப்பிடுவாங்க. நானும் அவங்களை அக்கா... என்று வாய் நிறைய கூப்பிடுவேன். அந்தவகையில் நான் அவங்க கிட்ட ரொம்ப அன்பாய் இருந்தேன். இதே சமயம் அவர் (ஜெயலலிதா) தமிழக முதல்வராய் இருக்கும் போது என்னைக் கூப்பிட்டு மனோரம்மா; நிறைய நடிகர்கள் எல்லாம் மற்ற கட்சிகளுக்கெல்லாம் பிரச்சாரம் பண்ணிறாங்க... எனக்கு நீங்க வந்து பிரச்சாரம் பண்ணினா நல்லாய் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன், என்று நேரடியாகவே என்னைக் கேட்கும் போது, அவங்களுக்கு மறுத்துச் சொல்ல முடியாத காரணத்தினாலே நான் வந்து... அவங்களுக்கா ஒரு பத்து நாள் தான்... என்னுடைய 'சூட்டிங்' எல்லாத்தையும் ஒதுக்கி வைச்சிட்டு பிரச்சாரம் பண்ணினேன்.

அது வந்து... என்னுடைய தோழமைக்காகத்தான் அதுமாதிரி செஞ்சனையொழிய எந்தவிதமான லாபநஷ்டங்களையும் நான் கருதி, அதிலை தலையிடலை.

பல பத்திரிகைகள் நிறைய தாறுமாறாக எழுதியிருந்தாங்க. என்னுடைய மகன் வந்து... செய்யக் கூடாத குற்றங்களைச் செய்திட்டார், அதிலை அவர் மாட்டிக்கிட்ட பொழுது பொலிசிலை இருந்து என்னைக் காப்பாத்தினதற்காக அவருக்கு தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்து கைம்மாறு பண்ணினேன் என்று பத்திரிகையிலை எல்லாம் எழுதியிருந்தாங்க. நிச்சயமாக அப்படி எல்லாம், எந்தவிதமான

'இது'வும் கிடையாது - அதெல்லாம் பத்திரிகைகள் வேண்டுமென்றே எழுதிட்டாங்க. என்னுடைய அன்பு... நான் எல்லார்கிட்டேயும் அன்பாய் பழகுவேன். நிறைய மேடைகளில் கூட அவர் (ஜெயலலிதா) என்னைக் கட்டிப்பிடிச்ச நிறைய முத்தமெல்லாம் கொடுப்பாங்க. இதனால்... நான் வந்து... எந்தவிதமான காரியத்தையும் எதிர்பார்க்காமல், அவங்களுடைய அன்புக்காக அந்த மேடையிலபோய் பிரச்சாரம் செய்தேனேயொழிய வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் இல்லை. இதை நான் எந்தக் கடவுள் மேலை வேண்டுமா எனாலும் சத்தியம் பண்ணிச் சொல்வேன்... இதுதான் என்னுடைய நிலைமை!

த.மு: மழைபோல பொழிந்து தள்ளினார் மனோரமா. எல்லோருடனும் அன்பாக பழகும் தன்மை, அவரது இளகிய மனம் இவைதான் அடிக்கடி இவரை சிக்கலில் மாட்டுவிக்கிறதோ?...

நககணிதீர்ப்பு வாசகருவெத - தூயபகை யும்திதி
 னாது புங்க யபகருணை களபுதிதூர றுதிவெடுகண்டி
 சரிசகபகவெ யறுசதி கலவிஞ்சுபுப் பாயங்க யபபிபிகாரகண்ட
 யறுசதி கலவிஞ்சுபுப் பாயங்க (கலவிசயது) நகக பக
 ...குங்க னாது ...கலவிதி களபுபுடுகவி வாசகருவெதீர்ப்பு
 களிசக கலவககர்நாபரீர யபகருவெயிராக கலவகருகர்
 கர்நாபுப் பாயிசயபகவெ துங்க கலகப்பங்க யபகரு
 யுமகாகருதிதூராக கலவிஞ்சுபுப் பாயிசயபகவெ
 கலவிஞ்சுபுப் பாயிசயபகவெ கலவிஞ்சுபுப் பாயிசயபகவெ
 கலவிஞ்சுபுப் பாயிசயபகவெ கலவிஞ்சுபுப் பாயிசயபகவெ

கலை நேசியுக்காக
 வாழும் வித்தகர்.
 கர்நாடக சங்கீதத்தினர்
 தாளவாத்தியத் துறையில்,
 மிருதங்கத்திலே
 முடி சூடா மன்னர்; அதற்குத்
 தனி மரியாதை சம்பாதித்துத்
 தந்துள்ள மா கலைஞர்.

13

காரைக்குடி மணி

த.மு: வணக்கம். ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தின் வரவால் கர்நாடக சங்கீதத்தின் முக்கியத்துவம் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்?

மணி: என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தால் கர்நாடக சங்கீதம் பாதிக்கப்படுகிறதென்பது என்னால ஒப்புக் கொள்ள முடியாத சமாசாரம். ஒண்ணு சொல்லலாம்.... கர்நாடக சங்கீதத்த விட இந்துஸ்தானி இசை

பெருவாரியாகப் பரவியிருக்குன்னு சொல்லலாமே தவிர, அது மதிப்பு குறைஞ்சதுன்னு என்னால ஒத்துக்க முடியாது. ஏனென்னா, கர்நாடக இசையை ஒருத்தர் முழுமையாக் கத்துண்டா - முழுமையா எந்த சங்கீதமும் கத்துண்ட முடியாது - ஒரு நல்ல வித்வத்தோட கத்துண்டா - அவா எந்தக் கலையிலயும் எந்த ஒரு வித்தியாசமான சங்கீதத்தையும் அவாளால கையாள முடியும்கறது நிதர் சனமாயிருக்கு.

எப்படின்னா, கர்நாடக சங்கீதம் பாடினவங்கெல்லாம் கர்நாடக சங்கீத்தில தேர்ச்சியுள்ளவங்க எல்லாம் ஹிந்துஸ் தானி இசையை கையாண்டிருக்கிறாங்க. ஆனா, ஹிந்துஸ் தானி இசையை கையாண்டவங்க எல்லாம் கர்நாடக சங்கீதத்துல பாடினதா இதுவரைக்கும் தெரியல.

அதனால் கர்நாடக சங்கீதம்கிறது.... அதுக்கு ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கு. அது தெரிஞ்சா உலகத்திலயுள்ள அத்தனை சங்கீதமெல்லாத்தயும் அவனால் குறைஞ்ச ஒரு பயிற்சியில கையாள முடியும்கிறதுக்கு பல உதாரணங்கள நாம சொல்லலாம். அதனால் இந்தக் கூற்றை என்னால ஒத்துக்க முடியாது.

அதுக்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. இந்தியாவிலயே உங்களுக்கு வந்து.... வடநாட்டு சங்கீதம்னா.... அந்த influence வந்து ஜாஸ்தி இருக்கு. இந்திய mapஐ பார்த்தாலே முந்தியெல்லாம் சொல்லுவாங்க.... கீழ வரும்போது தமிழ்நாடோ அல்லது ஆந்திராவோ அல்லாட்டி கேரளாவோ.... இதையெல்லாத்தையும் தான் நாம தென்னிந்தியானு சொல்றோம் - அதில வந்து ஹிந்துஸ்தானி இசையை கேட்கக்கூடியவங்களுமில்லை; ஆதரிக்கிறவங்களுமில்லை. ஆனா, அந்த ஜனங்கள் - North Indians என்று சொல்லக்கூடிய

அத்தனை ஜனங்களும் உலகம்பூரா பரவியிருக்கிறாங்க- அவங்களுடைய ஆதரவு அதிகமாயிருக்கு. அவங்களுடைய Contribution ரொம்ப ஜாஸ்தியா இருக்கு. அதனால் அவங்கட சங்கீதம் அதிக popular ஆக இருக்கு. அதுதான் ஒரு காரணமாய் சொல்லலாம்.

த.மு: அண்மைக் காலத்தில் இந்திய சங்கீதத்தில் மிருதங்கத்தினுடைய முக்கியத்துவம் குறைந்தும், தபேலாவின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியும் வருவதாகத் தோன்றுகிறது. இது தோற்றமா அல்லது உண்மையா?

மணி: இந்தக் கூற்றையும் என்னால ஒத்துக்க முடியாது. சமீபகாலத்தில் மிருதங்கத்துக்கு இன்னும் அதிகமான ஸ்தானம் வந்திருக்கு. பாலகாடு மணி அய்யர், பழனி சுப்பிரமணியபிள்ளை காலங்களில் அதுக்கொரு பெரிய மதிப்பிருந்தது. ஏன்னா அவர்கள் தொழில கையாண்ட தினுசு.... சின்ன ஒரு உதாரணம் சொல்றேன்.... தஞ்சாவூர் சைட்ல இம்பீரியல் சவுத்தில குடியிருக்கிறபோது அவர் மட்ராஸுக்கு வந்தார் அப்படின்னு சொன்னாக்க இந்த சபாக்களெல்லாம் முதல்ல மிருதங்கம் வாசிக்கக் கூடிய பாலக்காடு மணி அய்யரை ஆறுமாதத்துக்கு புக் பண்ணி யிடுவாங்க. அவருடைய மிருதங்கத்தை முதல்ல புக் பண்ணி யிட்டுத்தான் பாட்டையே புக் பண்ணுவாங்க. அப்புறம் ஜி.என்.பி., ஆர். ராமானுஜமய்யங்காரு, மதுரை மணி அய்யரையோ கச்சேரிக்கு fix பண்ணுவாங்க.

இதெல்லாம் நடந்திருக்குது. ஏன் அப்படின்னா.... அவங்க வாசிப்பினால மாத்திரமில்லை, அவங்களுடைய தொழிலை கையாண்ட அந்த தினுசால அந்த கௌரவத்த அவங்க கொடுத்து செஞ்சிருக்கிறாங்க. பின்னால.... அந்தக் கால

கட்டத்தில ரொம்ப commercial ஆகப் போய்.... அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் குறைய ஆரம்பிச்சது.

இப்ப மறுபடியும் ஒரு உத்வேகம் கிளம்பியிருக்கு. இது எப்பிண்ணாக்க.... தனிப்பட்ட முறைகள்ல மிருதங்கம் கறத தனிக் கச்சேரிகள்ல வாசிக்கிற முறை இப்ப உருவா கியிருக்கு. இப்ப என்னைப் பொறுத்தவரையுமே.... நான் வந்து.... சுதி லயா என்றொரு programme எல்லா musicians மத்தியிலயும் - தாள வாத்தியம் வாசிக்கிற அத்தனைபேர் மத்தியிலயும் பண்ணினேன். அதுக்கப்புறம் தான் அவா எல்லாரும் தனித்தனியா தாள வாத்தியத்துக்குன்னு காசெட் வெயியீடு - அத ஜனங்க அதிகமாகக் கேக்கிறது.... தனிக் கச்சேரிகள் நடத்தறது.... வட நாட்டில வந்து தபோலாவுக்குனு solo எல்லாம் நடந்துண்டிருக்கு. இப்ப சமீப காலமா மிருதங்கத்துக்குனு solo வருது. நான் வந்து.... 1993ல ஆரம்பிச்சேன் இந்தியாவில. அதிலயிருந்து எல்லா வித்வான்களும் இப்ப வாசிக்கறா. வாசிக்கிறது மட்டுமில்ல.... ஜனங்க கிட்டயும் இப்ப அதுக்கொரு ஆதரவு வந்துட் டிருக்கு....

இன்னொண்ணு என்னான்னா தபோலாவில இப்ப wide range இருக்கு வாசிக்கிறதுக்கு. அந்த அளவுக்கு மிருதங்கத்தில limitation தான். குறிப்பிட்ட ஒரு அளவுக்குத் தான் - அந்த instrument ஓட range அந்த மாதிரி. உங்களுக்கு அதை விளக்கமாச் செல்லுணும்னா... மிருதங்கத்தில சுதி சேர்க்கும் போது இந்த சமசுதின்னு... 'ச' அப்படின்னு.... சொல்ற இடத்தில நாம சேர்த்துக்கிறோம். அதையே தபோலா வாசிக்கும்போது 'சா' ன்னு அப்படிங்கிற மாதிரி அந்த டாப்.... அந்த டபிள் ஆக்டிவையும் அதில சேர்த்துக்கணும். அப்படி வரும்போது அந்த leftல வந்து நமக்கு ஒரு rangeலதான் travel

பண்ண முடியும். தபோலாலில் அப்பிடியில்ல. ஏன்னா தபோலா diametre லெவலே பெரிசு. அதை நல்ல range வரைக்கும் கொண்டுபோய் வாசிக்கலாம். அதே அளவுக்கு இந்த instrumentசில் வாசிக்க முடியாது, நமக்கு tallent இருந்தாலும். இப்ப அதே தபலிஸ்ட் மிருதங்கத்த கையில் குடுத்து நீ அதை வாசிச்சாய்தானே இதை வாசின்னா அவனால வாசிக்க முடியாது. ஏன்னா அவனுக்கு யோக்யதை இருந்தாலும் - tallent இருந்தாலும் - அந்த instrument அவனுக்கு help பண்ணாது.

இரண்டாவது Top சதி. At the same time base left அப்படி ரண்டும் சேர்ந்து வாசிக்கும் போது ... அதில வந்து travel பண்றதுக்கு - அதாவது Sound produce பண்றதுக்கு - உங்களுக்கு அதிகமான வாய்ப்பு இருக்கிறதினால ஜனங்களை அதிகமாய் ஈர்க்க முடியும். அவ்வளவுதான் காரணம்ங்கறத தவிர வேற இல்லை. மிருதங்கம்கிறது King of perfection அப்படிங்கிறது எல்லாராலயும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அப்புறம்தான் மற்ற எதுவுமே.

த.மு : தகுந்த வித்வயின்றிக் கற்பிக்கும் ஒரு நசிவுப் போக்கு இப்பொழுது புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே தோன்றுகிறது. இது சங்கீத உலகத்திலே எத்தகைய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

மணி : இப்ப இந்தக் கேள்விக்குக்கூட, தகுந்த ஆட்கள் இல்லைன்னு சொல்லமுடியல. ஏன்னா... இப்ப எல்லாரும் அடிக்கடி வெளியில போய் teach பண்ற அளவுக்கு இருக்கு. அடிக்கடி வெளியில போறாங்க. இப்ப அமெரிக்காவில பாத்தீங்கன்னா..... ஒரு Institution Speilberg போல எல்லாம் பல இடங்களில் இங்கயிருந்து ஆர்டிஸ்டை இம்போர்ட் பண்றாங்க. நல்ல ஆர்டிஸ்டையெல்லாம் கூப்பிட்டு சொல்லிக் குடுக்க

வைக்கிறாங்க. வந்து..... மேலை நாடுகளில் இப்ப நிறைய ஆதரவும் இருக்கிறதுங்கிறதுக்கு என்னுடைய Institution கூட ஒரு உதாரணம்.

இப்ப லண்டன்ல என்னுடைய way of playing-ஐ கத்துக்கிறதுக்காக நூற்றுக்கணக்கான பையங்க வர்றாங்க. இப்ப நீங்க ஆஸ்ரேலியாவிலயே பார்க்கலாம். நீங்க மொத்தமா கணக்கெடுத்தீங்கன்னா... மிருதங்கத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் என்னுடைய style ல வாசிக்கிறவங்க நிறையப் பேர் இருக்கா. அதால..... கத்துக்குடுக்கிறவங்க வாய்ப்பு அங்க எல்லாருக்கும் இருக்கு. இப்ப நாங்களே வரும்போது நிறையப் பேர் கத்துக்கணும்னு வர்றா. இதனால எனக்கும் பெரிய பாதிப்பில்லை. சங்கீதத்தை பொறுத்த வரைக்கும் இது ஒண்ணும் அதிகமான பாதிப் பில்லை.

த.மு : சினிமாவிலே புகுத்தப்படும் computerized இசையால், மிருதங்கம் போன்ற - இசைக் கருவிகளின் உபயோகம் காலப்போக்கில் மறைந்து விடுமென்று பலர் கூறுகிறார்கள். இது உண்மையா?

மணி: என்னதான் நீங்க Computerized பண்ணி குடுத்தாக்கூட அது கொஞ்ச நாள்ல திகட்டிப் போயிடும். ஏன்னா.... உயிரோட குடுக்கக்கூடிய ஒரு நாதத்துக்கும் அதுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கு. அது நமக்கே தெரியுது. இப்ப உதாரணத்துக்கு.... ரொம்ப Computerized ஆக வந்து செய்யிறதுக்கு ரகுமானும், இஹாயராஜாவும் இருக்காங்க. இவங்களுக்கு கூட ஒரு நடுவுநிலையில ஒரு instrument வேணும், ஒரு வீணை வேணும்; அந்த வீணையினுடைய உண்மையான Tone ஐ Computer ஆல கொடுக்க முடியாது. மிருதங்கத்தின்ட உண்மையான tone ஐ definite ஆக கொடுக்க முடியாது. அதாவது உங்களுக்கு drum set guitar அந்த மாதிரியான....

bell sound மாதிரியான .... நூற்றுக்கணக்கான சவுண்டுகள் குடுக்கலாமே தவிர இந்த மாதிரி குழைவு Sound அதாவது வளைவு நெளிவுகளை எல்லாம் குடுக்கிறம் பாருங்க.... அதெல்லாம் Computer ல பண்ண முடியாது.

அப்படியே நீங்க குடுத்தாலும் இந்த உயிர்த்துடிப்பு அதில இருக்காது. அதனால் கொஞ்ச நாளைக்கு .... எல்லாம் ஒரு சைக்கிள் மாதிரித்தானே... ஒரு மாறுதல்... ஜனங்களுக்கு இப்ப ஒரு மாறுதல் தேவைப்படுகிறது. ஒரு சினிமா டைரக்டர் வந்து ரொம்ப நாளா ஆதிக்கம் செலுத்திக்கிட்டிருந்தார்னா... ஒரு சின்ன மாறுதலை யாராவது தொடுத்தாங்கன்னா அதைப் பிடிச்சுக்கிறாங்க. நம்ம history லயே பார்க்கிறோம். எல்லாம் ஒரு சைக்கிள். மிருதங்கத்தையோ வீணையையோ அந்த Computer music கோட சேர்த்து இன்னொரு சானலைப் போட்டு Use பண்ணிக்கிட்டிருக்காங்க. இதை இல்லைன்னு சொல்ல முடியாது.

ஆனா அந்த அளவுக்கு... முந்தி.... ஒரு நூறு பேரை வைச்சுக் கொண்டு செய்த காரியத்தை Computer செய்யிறதினால் Key Board மாதிரி அந்தந்தத் துறையில இருக்கிறவங்களுக்கு சில வேளை பாதிப்பு ஏற்படத்தான் செய்யுது.

த.மு : சங்கீத உலகத்திலே தனியான ஒரு இடம் பிடித்த ஒரு மகாவித்துவான் நீங்கள். ஆஸ்ரே லியாவுக்கு வந்து உங்களுடைய மிருதங்க இசையால் பலரை மகிழ்வித்திருக்கிறீர்கள். பலமுறை வாசித்திருக்கிறீர்கள்.

எமது தமிழ் முழக்கம் தமிழ் வானொலி கூட பல தடவைகள், உங்கள் கச்சேரிகளை ஒலிபரப்புச் செய்திருக்கின்றது. இந்தப் பின்னணியின் கீழ்...

ஆஸ்திரேலியாவில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்கு நீங்கள் கூற விரும்புவது என்ன?

மணி: சங்கீதம்கிறது எல்லாருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய தில்லை. முதல்ல அது கிடைக்கிறதுக்கு, ஒரு பெரிய பூர்வ ஞானம்னு சொல்றது இருந்தாத்தான் முடியும். அது மாதிரி கேக்றதும்.... ஒரு குடுப்பினை இருந்தாத்தான் கேக்க முடியும். எல்லா சங்கீதத்தையும் கேட்டுடலாம். இந்த சங்கீதத்தை கேக்கிறதுக்கு கொஞ்சம் பொறுமையும் ஞானமும் வேணும். அது வந்து ஏன் அப்படின்னு சொன்னாக்க, கலைங்கறது ஒரு தெய்வீகமான விஷயம். பாக்கி சங்கீதமெல்லாம் நரம்புக்கு வேணும்னா உணர்ச்சியைக் குடுக்குமே தவிர, நம்ம சங்கீதம் வந்து, மனத்துக்கு சாந்தியைக் குடுக்கிறது.

அந்த சங்கீதத்தை எப்படியெல்லாம் கேக்கணும்னாக்க, நல்ல சங்கீதத்தைக் கேக்கணும். நல்ல சங்கீதம்/நல்ல சங்கீதம் இல்லைங்கிறத எப்படி பாசுபடுத்துறது? அப்படின்னு சொல்லும்போது... சங்கீத சம்பந்தமாய் உள்ள புத்தகங்கள் சாதாரணமாய்.... எத்தனையோ புத்தகங்கள் இருக்கு.... Foreign ல் உங்களுக்கு புத்தகம் வாசிக்கிற பழக்கம் உண்டு. அது இந்தியாவில் கிடையவே கிடையாது. அது மாதிரி சங்கீதத் துறையிலே இருக்கிறவங்களைப்பத்தி அவங்க என்ன சாதனை பண்ணியிருக்காங்க... அல்லது சங்கீதத்தினுடைய மும்மூர்த்திகள்... அந்த மாதிரிப் பெரியவங்க எல்லாம் இருக்காங்க .... அந்த மாதிரியெல்லாம் சங்கீதத்தில ஈடுபாடு ஏற்படுத்திவிட்டு நல்லது எது / எது நல்ல சங்கீதம் இல்லைன்னு பாத்துடலாம்.

கர்நாடக சங்கீதத்தில Corruption - அதாவது கலப்படம் வந்துட்டுது. ஏன் அப்படின்னாக்க, ஜனங்கள் வந்து சினிமாவில பாடிட்டா பெரிய பாடகர்னு நினைச்சுடறாங்க. அது

ஒரு மீடியா... அதன் மூலமா சங்கீதம் போய்க்கிட்டே இருக்கே தவிர, சினிமாவில் பாடிட்டதனால் அது கர்நாடக சங்கீதம் ஆகிப் போறதில்லை. அதனால்... இவங்க வந்து நல்ல சங்கீதத்தைக் கேக்கணும். அதுக்கு ஆதரவு கொடுக்கணும். எது நல்லதுங்கறத முதல்ல பாகுபடுத்திக்கணும்.

அதுக்கு, இஞ்சயிருந்து அங்க ஆர்டிஸ்டெல்லாம் இப்ப நிறைய வர்றாங்க. அவங்கள ஒரு Demonstration பண்ணச் சொல்லி கேக்கணும். சங்கீதத்தை வெறும் கச்சேரி மாத்திரம் பண்ணிக் கேட்டுடாம, நுணுக்கங்கள் எல்லாம் என்ன இருக்கு, அதனுடைய விசேஷங்கள் என்ன, அதனுடைய உயிர்த் துடிப்பெல்லாம் எப்படி இருக்கிறது - அப்படிங்கறத எல்லாரும் தெரிஞ்சுண்டு அத நீங்க ரசிக்க ஆரம்பிச்சீங்கன்னாக்க ஒரு பெரிய மனச் சாந்தி கொடுக்கும்.

இது எப்படின்னா... உங்க காலத்தில ஏதாவது ஒரு மனக் கஷ்டமோ வேறு ஏதாவது உங்க வாழ்க்கையிலே நடந்தாக்கூட ஒரு பூஜை அறையில சுவாமி விளக்கை ஏத்தி வைச்சுண்டு உங்களுக்குத் தெரிஞ்ச ஒரு பாட்டை நீங்க பாடினா - எந்த அளவுக்கு உங்க மனச அமைதியடையிறது என்பது அவா அவா அனுபவத்தில தெரியும்.

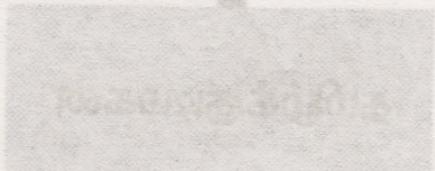
அந்த அனுபவம் உங்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கணும் னாக்க கர்நாடக சங்கீதம் ஒண்ணால மாத்திரம்தான் அந்த அமைதி உங்களுக்கெல்லாம் கிடைக்க முடியும். அதனால் வெளி நாட்டில இருக்கிறவங்கெல்லாம் கர்நாடக சங்கீதத் துக்கு ஆதரவு கொடுத்து - நல்ல சங்கீதத்துக்கு ஆதரவு கொடுத்து - நிறையக் கேட்டு பயனடைய வேணும்னு நான் பிரார்த்தனை பண்ணேன்.

த.மு : நல்லது, மகாவித்துவான் அவர்களே!
உங்கள் நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பொருட்

படுத்தாமல் எத்தனையோ அலுவல்களுக்கு
மத்தியிலும் எமது வானொலி நேயர்களுக்காகவும்,
ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழ் மக்களுக்காகவும் இந்தப்
பேட்டியைத் தந்தமைக்காக ஆஸ்ரேலியா
வானொலியின் சார்பிலும், தமிழ் முழக்கத்தின்
சார்பிலும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மணி : நன்றி, வணக்கம்.

பிரிசுபுலி
சாஸ்திரியியல் பீடம்
புதுச்சேரி கீழ்க்கிராமம்
கீழ்க்கிராமம் சி.பி.டி. பீடம்
தமிழ்நாடு அரசு
நாடுவாசலாய பிரிசுபுலி
சாஸ்திரியியல் பீடம்
புதுச்சேரி கீழ்க்கிராமம்

கலைக்கல்வி இயக்குநரகம்
புதுச்சேரி கீழ்க்கிராமம்
தமிழ்நாடு அரசு
நாடுவாசலாய பிரிசுபுலி
சாஸ்திரியியல் பீடம்
புதுச்சேரி கீழ்க்கிராமம்
தமிழ்நாடு அரசு
நாடுவாசலாய பிரிசுபுலி
சாஸ்திரியியல் பீடம்
புதுச்சேரி கீழ்க்கிராமம்

பேராசிரியர்,
 தமிழ் மயப்படுத்துதலை
 முன்னெடுத்துச் செல்லும்
 தமிழ் ஆட்சி மொழித்
 துறை அமைச்சர்.
 தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகள்
 பற்றிய பிரச்சினைகளிலே
 விழிப்புடன் செயலாற்றுவவர்.

14

தமிழ்க்குடிமகன்

த.மு: சமீப காலங்களில் தமிழ்நாட்டு பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி பயிலும் தமிழ் மாணவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்களுடன் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி தமிழில் உரையாட முற்பட்டபோது அவர்களால் தங்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழை நன்கு எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரியாதவர்களாக இருந்ததை உணர்ந்தேன். இதில் வருந்தத்தக்க விடயம் என்னவென்றால் 'Upper - Middle Class' என்று

கூறப்படும் நடுத்தர மேல்மட்ட குடும்பத்திலிருந்து பல்கலைக்கழகம் புகுந்த மாணவர்களில் பெரும் பாலானோர் என்னுடன் சரளமாக தமிழில் பேச முடியாமல் தத்தளித்ததே. அதற்கு அவர்கள் கூறிய காரணம் தாங்கள் ஆங்கில மொழியிலேயே மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் கல்விகற்றதாகவும் அங்கு தமிழ்மொழிக்கு பதிலாக ஹிந்தியை அல்லது பிரெஞ்சு மொழியைக் கற்றதாகவும் கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் தமிழ் நூல்களை வாசிப்பதும் தமிழில் உரையாடுவதும் ஒரு கௌரவக் குறைவான செயல் என்று எண்ணுவதையும் என்னால் உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

நான் தமிழ் நாட்டில் நின்ற இக்கால கட்டத்தில் தமிழ் நாடு அரசின், தமிழ் ஆட்சிமொழி - பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் திரு. தமிழ்க்குடிமகனை சட்டசபை இடைவேளையின்போது, கோட்டையில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. இளம் சமுதாயத்தினரிடையே ஏற்பட்டுள்ள மேற்கூறிய மாற்றத்தை அவருக்கு எடுத்துக்கூறி 'மெல்ல தமிழ் இனிச் சாகும்' என்ற கூற்று தமிழ் நாட்டில் நனவாகிறதா, என்று கேட்டேன்.

அமைச்சர் தமிழ் குடிமகன்: அப்படியெல்லாம் நீங்கள் கருதுவதுமாதிரி இல்லை. சிலர் பொறுப்பின்மை காரணமாக அப்படி நடந்து கொண்டால் கூட தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான பள்ளிகள் தமிழ் பயிற்று மொழியிலேயே நடைபெறுகின்றன. நீங்கள் கூறுவது போன்ற ஆங்கில பயிற்று மொழியில் இயங்குகின்ற பள்ளிகள் தமிழ்ப் பள்ளிகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு பத்து விழுக்காடுதான் இருக்கும்.

90 விழுக்காடு பள்ளிகள் நகராட்சி பள்ளிகள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள், மாநகராட்சிப் பள்ளிகள் இன்று தனித் தமிழிலேயே நடைபெறுகின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் 35 லட்சம் பேர் படித்துவிட்டு, வேலைக்குப் பதிவு செய்துவிட்டு, காத்துக் கொண்டுக்கிறார்கள். எனவே தமிழில் படித்தால் தமக்கு வேலை கிடைக்கப் போவதில்லை, தமிழில் படித்துவிட்டு என்ன செய்வது என்ற ஒருவகை மனப்பாங்கு மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பது உண்மை. இதனால் அவர்களிடத்தில் ஆங்கில மற்றும் ஹிந்தி மோகம் குடி கொண்டுள்ளது. இந்த நிலைமையை மாற்ற எமது அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

த.மு : இலங்கை இந்திய நாடுகளுடன் மாத்திரம் இருந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தமிழ் பேசும் எல்லைகள் இப்போது உலகின் பல பாகங்களுக்கும் விரிவுப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தொடர்ந்து வாழப்போகும் அடுத்த தலைமுறை, தமிழ் மொழியை கற்பதற்கும், தமிழ் பண்பாட்டை மற்றும் தமிழ் கலாசாரத்தை பின்பற்றுவதற்கும், தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் எத்தகைய உதவிகளை எமக்கு அளிக்க முடியுமென்று கூறமுடியுமா?

அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகன்: இரண்டு மூன்று நிலைகளில் உங்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருக்கிறோம். ஒன்று - இங்கு எளிமையான முறையில் சில நூல்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. நேரடியான அரசு மட்டுமல்ல, தனியார் துறையினரும் நல்ல நூல்களை வெளியிடுகிறார்கள். அந்த நூல்களையெல்லாம் உங்களுக்கு அளிப்பதற்கு முயல்வோம். நீங்கள் அங்கு உங்கள் சூழலுக்கு ஏற்ற முறையில் உருவாக்கிய பாடப்புத்தகங்களுடன் நாம் தரும் புத்தகங்களையும்

பாவிக்கலாம். இரண்டாவது, இங்குள்ள சில தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகங்கள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், மற்றும் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் சில தமிழ்ப் பிரிவுகள் உங்களுக்குத் தேவையான எளிய குழந்தைப் பாடல்களை இசைப் பாடல்களாக ஆக்கி ஒலி நாடாக்களாக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த ஒலி நாடாக்கள் உங்களுக்கு கிடைக்குமானால் உங்கள் குழந்தைகள் அந்தப் பாட்டை இசையோடு கேட்டு மகிழும்போது குழந்தைகளுக்கு இயல்பாகவே தமிழ்க் கல்வி கிடைத்துவிடுகிறது.

மூன்றாவது, இப்போது இருக்கிற அறிவியல் வசதி, கணினி. கணினி மூலம் செய்தி இணைப்பு எனப்படும் Internet வாயிலாக தமிழர் சம்பந்தப்பட்ட செய்தியினை உலக மெங்கும் வாழும் தமிழர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். எனவே முதிர்ந்த செய்திகள் 'செய்தி இணைப்பு' வாயிலாகவும் குழந்தைகளுக்கு குழந்தைப் பாடல்கள் மற்றும் மேலதிக புத்தகங்களை வழங்குவதன் மூலமும் நிச்சயமாக வருங் காலத்தில் அவுஸ்திரேலியா போன்ற எல்லா நாடுகளும், ஒரு அமைச்சின் கீழ் இணைந்து வருவதை விரைவில் நீங்கள் காண முடியும்.

த.மு: தமிழ்மொழி ஆட்சி, தமிழ் பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் தமிழ் முழக்கம் வானொலி வாயிலாக என்ன கூற விரும்புகிறீர்களா?

அமைச்சர் தமிழ்க் குடிமகன்: பொதுவாகவே நம் மக்கள் பிறமொழி மேலோங்கி நிற்கின்ற நாடுகளில்தான் கடுமையான தமிழ் விழிப்போடு இருக்கிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால் இங்கு இருக்கின்ற மக்கள் தமிழ் பற்றி ஒரு அலட்சிய மனப்பாங்கோடு இருப்பதும் உண்மை. ஆனால் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் தமது இனத்துவ தனித்துவ அடையாளங்கள் காப்பற்றப்படவேண்டும் என்ற பொறுப்

புணர்ச்சியோடு வாழ்கிறார்கள். இவ்வாறு தமது பண்பாடு புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும் தொடர்ந்து நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுபவர்களுக்கும் தமிழ்க் கல்வியை, தமிழ் எண்ணங்களை முழுமையாகப் பெறவேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்கும் எம்மாலான சகல உதவிகளையும் செய்யக் காத்திருக்கிறோம் என்று கூறவிரும்புகிறேன். அதற்கான திட்டங்களை நாம் தற்போது உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன் முதல் முயற்சியாக உலக மெங்கும் வியாபித்துள்ள தமிழ் மக்களுக்கென ஒரு செய்தி இதழை விரைவில் வெளியிட உத்தேசித்துள்ளோம்.

பட்டியல் கையொப்பம் கருக்கல்களையும் பாதுகாக்கி
 யுள்ளார். இவருக்கு இவ்வாறுதான் பற்றியுள்ள
 குடும்பம் மனிதரின் மனநிலையை நன்றாக அறியுமாறு
 தீர்மானித்து, உடனடியாக "சுழல்கள்" என்ற பெயரை
 வைக்கவேண்டி அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறு
 மனநிலையை அறியும்படி நன்றாக அறியுமாறு
 "சுழல்கள்" என்ற பெயரை வைக்கவேண்டி அன்புடன்
 கேட்டுக் கொண்டார்.

முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு
 மேலாக ஈழத் தமிழரின் நேசர்;
 மதுரையில் நடந்த
 உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
 மாநாட்டிலே சிறப்பு அமைப்
 பாளராய் பணியாற்றியவர்.
 சென்னையில், சர்வசுதா
 ஈழத் தமிழரின் குரல்.

15

இரா. ஜனார்த்தனன்

கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஈழத்
 தமிழர் வாழ்வுடன் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டவர்
 டாக்டர் இரா. ஜனார்த்தனன் அவர்கள். "உலகத் தமிழர்
 பேரவை" என்ற அமைப்பை நிறுவி உலகமெங்கும் ஈழத்
 தமிழர்களுக்காக குரல் கொடுப்பவர் இவர். இதனால்,
 அரசியல் ரீதியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் பல்வேறு
 இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்தவர். இவரை நான்
 சந்தித்தது ஒரு தற்செயலான சம்பவமாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக, தாவரவியல் பட்டப் பின்படிப்பு கல்வித்துறையின் இயக்குநர் பேராசிரியர் மகாதேவன் அவர்கள், பேராசிரியை லலிதகுமாரியை எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும்போது, “இவருடைய ஆராய்ச்சித் துறைபற்றி நீங்கள் அறிந்திராவிட்டாலும், இவரது கணவரை ஈழத்தமிழர்களாகிய நீங்கள் நிச்சயம் தெரிந்திருப்பீர்கள்... இவர்தான் டாக்டர் ஜனார்த்தனன் அவர்களின் மனைவி...” என்றார். உடனடியாக என் மனக் கண்முன் தோன்றியது, யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுதான். ஸ்ரீலங்கா அரசு விசா வழங்க மறுத்த நிலையிலும், டாக்டர் ஜனார்த்தனன் அரசின் கண்ணில் மண்ணைத் தூவி யாழ்ப்பாணத்திற்குள் நுழைந்ததும், அடுக்குமொழியில் இவரின் செந்தமிழ்ப் பேச்சை கேட்பதற்கு மக்களோடு மக்களாக முற்றவெளி மைதானத்தில் நான் ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருந்ததும், மகாநாட்டு நிகழ்ச்சியை பொலீசார் குழப்பியடித்ததும், இதனால் சிலர் மரணமடைந்ததும் பழைய சங்கதிகள் என்றாலும் இன்னும் மனதில் தழும்பேறிய நிகழ்வுகள். இதுவே இன்றைய ஆயுதப் போராட்டத்தின் ஆரம்பமும் கூட...! ஜனார்த்தனனை சந்திக்கும் ஆவலினால் அவரின் வீட்டிற்கு மறுநாள் சென்றேன். மனைவி, பேராசிரியை லலிதகுமாரி ஜனார்த்தனன் இன்முகத்துடன் வரவேற்றார். கணவர் முழுநேர அரசியலில் ஈடுபட முழு அனுமதி கொடுத்து குடும்பத்தை திறம்பட நிர்வகிப்பவர். சிறந்த ஆராய்ச்சியாளர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இவருக்கு எப்போதும் ஒரு தனிமரியாதையுண்டு. இரண்டு பிள்ளைகள். இருவரும் பல்மருத்துவம் படிப்பவர்கள். மூத்தவள் தமிழ்ச் செல்வி. இரண்டாவது மகன். பெயர் செல்வா. தந்தை செல்வாவின் நினைவாக இப்பெயர் வைக்கப்பட்டதாக திருமதி ஜனார்த்தனன் கூறினார்.

கண்டாவில் நடைபெறவிருந்த ஈழத்தமிழர் மகாநாடு ஒன்றில் கலந்து கொள்ளும் பொருட்டு அன்று மாலையே கனடா செல்லும் அவசரத்தில் இருந்தார், டாக்டர் ஜனார்த்தனன். முறுகச் சட்ட நெய்த்தோசையும் புதினா சட்னியும், பொடியும் கொண்டுவந்து வைத்தார் திருமதி ஜனார்த்தனன். தோசையை பிய்த்து வாய்க்குள் தள்ளிய வாறே டாக்டர் ஜனார்த்தனனுடன் பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

ஈழத் தமிழர்கள் விடயத்தில், தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே தற்போது ஏதாவது மனமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா...?

“தமிழ்நாட்டு மக்கள், இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் இருக்கிறார்களா என்பது கூடத் தெரியாமல் இருந்த ஒருகால முண்டு. ஈழத்தமிழ் மக்களின் அயராத்தியாகத்தினால் தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஈழத்தமிழர்களின் உண்மையான பிரச்சினையை புரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட ஓரிரு சம்பவங்களின் காரணமாகவும், அதைப்பற்றி மிகைப்பட நடந்த பிரச்சாரங்களின் காரணமாகவும் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு குழப்பநிலை இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இருப்பினும் தமிழர்களுக்கு ஒரு தனிநாடு ஈழத்தில்தான் கிடைக்கும் என்ற உண்மையை தமிழ்நாட்டு மக்கள் நன்கு அறிவார்கள். சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஸீலங்கா இராணுவத்தின் கொடுந்தாக்குதல் காரணமாகவும், இதனால் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்த அகதிகளின் காரணமாகவும் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மனதில் இருந்த குழப்பநிலை சிறிது சிறிதாக நீங்கி வருகின்றது. தமிழ் நாட்டு மக்கள் எப்போதும் ஏமாளிகள் அல்ல. அவர்கள் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள். பொய்யான பிரச்சாரம் தோற்று, தமிழ்நாட்டு மக்கள் தற்போது ஈழத்தமிழர் நலனில் மிகுந்த அக்கறையும், ஏதேனும் ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்ற எண்ண விழிப்பாடும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்...” என்று கூறிய அவர், என்னை உற்றுப்பார்த்தவாறே, “எமது உடம்பிலும் தமிழ் இரத்தம் தான் ஓடுகிறது...”

என்றார் அமைதியாக. ஆனால் அதில் ஒரு அழுத்தம் தொனித்தது.

கம கமக்க நரசஸ்க் காப்பி. கொண்டு வந்த தமிழ்ச் செல்விக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, காப்பியைப் பருகியவாறே அடுத்த கேள்விக்குப் போனேன்.

ஈழத்தமிழர் விடுதலையில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர் என்ற முறையில் அவர்களின் விடுதலைக்காக நீங்கள் தற்போது தமிழ்நாட்டில் எடுக்கும் முயற்சிகள் எவை...?

“ஈழத்தமிழர்களின் எதிர்காலம் தமிழ் ஈழத்தில் தான் அடங்கியிருக்கிறது என்பதில் மிகவும் உறுதியானவன் நான். அதை அடைகின்ற முறையில் பல்வேறுபட்ட பாதைகள் இருந்தாலும் அதுதான் இறுதியான முடிவாக இருக்க வேண்டும். அதற்காக கடந்த 25 வருடங்களாக உலக அரங்குகளில் குரல் கொடுத்து வருகின்றேன். முன்பு ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவீஸ் நாடுகளுக்கும் ஏன் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு கூட இந்தவகையில் பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு இருக்கிறேன். அங்கு ஈழத் தமிழ் இளைஞர்களை சந்தித்து அவர்களின் உணர்வில் நானும் பங்கு கொண்டு, முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி வருகின்றேன். ஈழத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றபோதெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் குறைந்தபட்சம் ஒரு அடையாள உண்ணா விரதத்தையோ அல்லது எதிர்ப்புக் கூட்டத்தையோ நடத்தும் முதல் ஆள் நானாகத்தான் இருக்கமுடியும். நேற்றுக்கூட நான் சென்னையில் உள்ள “பாரிஸ் முனையில்” ஒழுங்கு செய்த அடையாள உண்ணாவிரதத்திற்கு கணிசமான ஆதரவு கிடைத்தது. இவையாவும் தமிழ்நாட்டு மக்களின் மனதில் உள்ள குழப்ப நிலையை நீக்கும் என்பது எனது திடமான நம்பிக்கை...!” என்று கூறிய ஜனார்த்தனன் மகன் செல்வாவை அழைத்து தனது பாஸ் போட்டை கைமாறி எங்கோ வைத்து விட்டதாகவும், தேடி எடுக்குமாறும் கேட்டார். அவரை இடை

மறித்து, “இறுதியான ஒரு கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேட்டுவிடுகிறேன்.” என்றேன்.

“ஈழப் போராட்டத்தில் ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?”

“ஆஸ்திரேலியாவில் மட்டுமல்ல இன்று உலகமெங்கும் தமிழர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். கைவீசினால் கைபடுவது ஒரு தமிழன் மேல். உற்று நோக்கினால் கண்ணில் தென்படுவது ஒரு தமிழன் தான். குரலைக் கேட்டால் காதில் விழுவது ஒரு தமிழ்க் குரலாக இருக்கிறது. தடுக்கி விழுந்தால் அது ஒரு தமிழன் மேல் என்று சொல்லும் அளவுக்கு 83ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் காரணமாக பல துன்பங்களிலும் ஒரு நன்மையாக உலகமெங்கும் தமிழர்கள் பரந்து வாழுகிறார்கள். இவ்வாறு பரவிய தமிழர்களை, நான் என்ன கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறேன் என்றால், இவர்கள் எல்லாம் “ஈழத்தமிழ் நாட்டின் தூதுவர்கள்” என்றே. ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் ஈழத்தமிழ் தூதுவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வது, நாளை உங்களது செல்வங்களால் ஈழத்தமிழ் நாட்டுக்கு என்ன பயன் ஏற்படமுடியும் என்ற வகையில் அவர்களை இன்றே தயார்ப்படுத்துங்கள். அங்கே இவர்களை ஒத்த இளைஞர்கள் செத்துமடிகிறார்கள். வெளிநாட்டில் வாழும் நாளை தமிழ்ச் சமுதாயம் குறைந்த பட்சம் இனஉணர்வு உள்ளவர்களாகவும், அடையாளம் தெரிந்தவர்களாகவும் வாழ தயார்படுத்துவீர்களேயானால் அதுவே நீங்கள் தமிழ் ஈழத்திற்கு செய்யக் கூடிய பெரும் காரியமாக இருக்கும். ஸ்ரீலங்கா அரசும், அதனுடன் இணைந்து ஒரு சில வெளிநாட்டு அரசு இயந்திரங்களும் ஈழத்தமிழர் போராட்டத்திற்கெதிராகச் செய்யும் பொய்ப்பிரசாரத்துக்கு உங்கள் வலியுறுத்தலான எதிர்ப்பை தெரிவிப்பதோடு நீங்கள்

உண்மை நிலையை எடுத்து சொல்லுங்கள். ஆயிரம் துன்பங்களுக்கு மத்தியில் ஈழத்தில் வாழும் ஈழத்தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு அதுவே நீங்கள் செய்யக்கூடிய கடுகளவு ஆறுதலாக இருக்கும்....." என்று உணர்ச்சியுடன் கூறியவரை இடைமறித்து, ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு. அது கனடா மகாநாடு சம்பந்தமாக, கனடாவில் இருந்து வந்த தொலைபேசி அழைப்பு. இன்னுமொரு காப்பியை அருந்தி விட்டு அங்கிருந்து வெளியேறும் போது இரவு 11 மணி. தெருவில் 3 சக்கர ஆட்டோவை பிடித்து, நான் போக வேண்டிய இடத்தை கூறினேன். "மீற்றருக்கு மேலே பத்து ரூபா கூடப் போட்டுத் தர்றியா....?" என்றான் ஆட்டோக்காரன், ஏக வசனத்தில்.

"மீற்றர்ப்படிதானே காசு? ஏன் பத்து ரூபா கூட....?" என்றேன் யாழ்ப்பாணத் தமிழில்.

"ஆங்.... சட்டம் பேசிறியா வாத்தியாரே....?"

யாழ்ப்பாணத்தில் இர்ந்து வர்றியா.....?"

நிறைய காசு வைச்சிருப்பியே.....!

வாத்தியாரே.... நன்னா கேட்டுகோ.....

மீற்றருக்கு மேலே இருபது ரூபா கூடப் போட்டு தாற தெண்ணா ஏறு.....! இல்லாட்டி இடத்தை காலி பண்ணு.....!!" என்றான் மிரட்டும் பாவனையில்.

என் தலைவிதியை நொந்தவாறே ஆட்டோவில் ஏறி உட்கார்ந்தேன். நான் தங்குமிடத்தை ஆட்டோ நெருங்கவே சிறிது தெம்பை மனதில் வரவழைத்துக் கொண்டு "இலங்கையிலை தமிழரை "ஆமி" கொல்லுதே... அதுபற்றி உனக்கு தெரியுமா....." என்று கேட்டேன்.

"அது என்னா சார் இலங்கை...."

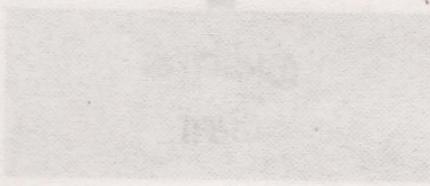
எங்கை இர்க்குது அது....?" என்று ஆட்டோ டிரைவர் கேட்டதும் தூக்கி வாரிப்போட்டது எனக்கு.

"ஸ்ரீலங்கா" என்றேன் நான்.

"அதுவா.....? அவங்க அடிச்சுக்கிட்டு செத்துகிறான் அதுக்கு எனக்கென்னா...? நமக்கு துட்டு தான் முக்கியம். பிழைப்பை கெடுக்காதே...! வாத்தியாரே....! இடம் வந்துட்டுது... துட்டை கறுக்கா வெட்டிட்டு சட்டுண்ணு இறங்கிக்கோ...!" என்றான் ஆட்டோ றைவர்.

காசைக் கொடுத்துவிட்டு அந்த இடத்திலேயே சிறிது நேரம் மலைத்து நின்றேன்.

நாளைக்காலம் நாளாயகனரிதிப்பு
நகரவரி பவசிரூஉ
நாசி பன்னாதி நகரவரி பவ பன்னா
நாளைக்காலம் நாளாயகனரிதிப்பு
யசிரூஉ பவசிரூஉ காரயசிரூஉ
நகரவரி பவசிரூஉ

நாளைக்காலம் நாளாயகனரிதிப்பு நகரவரி பவசிரூஉ யசிரூஉகாரயசிரூஉ
நாளைக்காலம் நாளாயகனரிதிப்பு நகரவரி பவசிரூஉ யசிரூஉகாரயசிரூஉ

நாளுக்குமுன்பு...
ய்யகக்கு...
...பு...
...பு...
...பு...

நுகைச்சுவை நடிசர்,
வழக்கறிஞர், நாடகாசிரியர்,
பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர்,
அரசியல் விமர்சகர்
எனப் பல முகங்கள் கொண்ட சோ
துக்களக் பத்திரிகையின்
ஆசிரியராக அறியப்படுவதையே
பெரிதும் விரும்புகிறார்.

16

**துக்களக்
சோ**

சர்ச்சைக்குரிய அரசியல் விமர்சகர், பத்திரிகையாளர், குதர்க்கவாதி..... இவற்றின் ஒட்டுமொத்த உருவம்தான் “சோ” என்று அழைக்கப்படும் ராமசாமி என்பது பலரது அபிப்பிராயம். பிரபல்யமிக்க “துக்களக்” சஞ்சிகையை நெடுங் காலமாக நடத்திவரும் இவர் ஒரு வழக்கறிஞரும் கூட. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சினிமாப்படங்களில் நடித்தவர். இவர் பேசும் வசனங்கள் இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கக் கூடியவை. ஜெயலலிதாவின் அ.தி.மு.க. அரசின் வீழ்ச்சிக்கு கணிசமான பங்களிப்பை செய்த இவர் அகில இந்திய ரீதியிலும் அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்றவர்.

பல்வேறு விஷயங்களில் இவரது கருத்துக்களை அறியும் பொருட்டு இவரை இவரது துக்ளக் காரியாலயத்தில் பேட்டி கண்டேன்.

த.மு: மற்றவர்களைக் குறைசூறியே நீங்கள் பத்திரிகையையும் அரசியலையும் நடத்துவதாக பலர் குறை சூறுகிறார்களே இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

சோ: "மற்றவர்களைக் குறை சூறியென்றால்" - யாரெல்லாம் குறையில்லாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் குறை சூறியதாக யாரும் நினைக்கக் கூடாது. குறைகள் கண்ட இடத்தில்தான் அதைக் கூறுகிறேன். ஒருவர் ஒரு X ray Institute நடத்துகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கு எடுக்கப்பட்ட X ray படத்தை வைத்து உங்கள் உடலில் உள்ள குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் வைத்தியர். உடனே அவரிடம், எனது உடலில் உள்ள குறையைச் சொல்லி வியாபாரம் நடத்துகிறாயே என்று கோபப்பட்டு X ray படத்தை கிழித்துப் போட்டுவிடுவீர்களா? பத்திரிகையாளன், அரசியல் விமர்சகன் என்ற முறையில் நான் செய்யும் பணியும் அப்படிப்பட்டது தான்.

த.மு: பிராமண சமூகத்தின் அரசியல் நிலைப் பாடுகளைத் தான் உங்கள் பத்திரிகையிலும், பேச்சிலும் வெளிப்படுத்துவதாக ஒரு கருத்து நிலவுகிறதே இதுபற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

சோ: பிராமண சமூகத்தின் அரசியல் நிலைப்பாடு என்ற ஒன்று நிலவுவதாகவே நான் நினைக்கவில்லை. ஜாதியின்படிதான் இந்தியாவில் அரசியல் நடக்கிறது என்று பலர் நினைத்தாலும் கூட ஜாதிகளையும் மீறிய அரசியல்தான் தற்சமயம் நடப்பதாக நான் கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஜெயலலிதாவின் வீழ்ச்சியை எடுத்துக் கொள்வோம்...

பிராமணர்கள் ஜெயலலிதா தொடரட்டும் என்று நினைத்தார்களா? அல்லது, ஈவேராவின் வழித்தோன்றல், திராவிடக் கட்சியின் பொதுச்செயலாளர், பகுத்தறிவுச் செம்மல்(?) வீரமணி, ஜெயலலிதா ஆட்சியில் தொடரவேண்டும் என்று நினைத்தாரா? நான் மட்டுமல்ல - பிராமணர்களால் நடத்தப்படும் பல பத்திரிகைகள் ஜெயலலிதா ஆட்சியில் தொடர்வதை எதிர்த்தன. நானும் கடுமையாக எதிர்த்தேன். மற்றவர்கள் எல்லாம் செய்யாத அளவிற்கு, தி.மு.க.வுடன் பல மனவேற்றுமைகள் இருந்தாலும், தி.மு.க., த.மா.க.வுடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு ரஜனிகாந்தின் ஆதரவுடன் தேர்தலை சந்திக்க வழி செய்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். இதுவெல்லாம் பிராமண சமூகத்தின் நிலைப்பாடு என்றால், பிராமண சமூகத்தின் நிலைப்பாடு பாராட்டுதலுக்குரியது. ஜெயலலிதாவின் வீழ்ச்சிக்கு இதுதான் காரணமென்றால் பிராமண சமூகத்தின் இந்நிலைப்பாட்டை பாராட்டவேண்டும். அத்தகைய இந்த நிலைப்பாட்டை நான் பிரதிபலிக்கிறேன் என்று கூறினால் அதில் நான் அவமானப்பட ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் இதைக் குற்றச்சாட்டு என்று கருதாமல் பாராட்டு என்றே நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

த.மு: இலங்கைத் தமிழர்கள் விடயத்தில் "புலிஎதிர்ப்பு" என்னும் நிலைப்பாட்டையே நீங்கள் கொண்டுள்ளீர்கள். இதேவேளை அரசோ, தமிழ் நாடு மாநில அரசோ எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நீங்கள் இன்னமும் முன்வைக்காதது ஏன்?

சோ: இங்கு பலர் முன்வைத்த கருத்தை நானும் ஆதரித்தேன். நானும் அதை முன்வைத்தவர்களுள் ஒருவன். இந்திய அமைதிப்படை அதற்காகத்தான் அங்கே சென்றது. அப்போது அதற்கு எந்த அளவிற்கு இலங்கைத் தமிழர்

களிடமிருந்து ஒத்துழைப்பு கிடைத்தது என்பது இப்பொழுது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். அமைதிப் படையின் நல்லெண்ண முயற்சிக்கு அந்த மாதிரி ஒரு ஆதரவின்மை ஏற்பட்டபிறகு, அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் மீது பழி சமத்தப்பட்ட பிறகு மீண்டுமொருமுறை இந்தியா இதில் தலையிடும் என்று எதிர்பார்ப்பது மிகவும் கடினமான காரியம். ஏனென்றால் பல அரசியல் கட்சிகள் இதை ஒத்துக் கொள்ளாது. இந்திய இராணுவம் கூட இதை எந்தளவுக்கு ஏற்கும் என்பதும் சந்தேகமே. இருப்பினும், இது எங்களுக்கு சம்பந்தமற்ற பிரச்சினை என்று இந்தியா ஒதுங்கிக் கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினை அல்ல என்பதை, நான் பல முறை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். இந்திய அரசாங்கம் தனது ராஜீகமான முறையில் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் இலங்கை அரசு மீது ஒரு அழுத்தத்தையும் நெருக்குதலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இலங்கை அரசு தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு ஒரு சமஷ்டி அதிகாரம்; மாநில அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று, பலமுறை எழுதியுமிருக்கிறேன்; பேசியுமிருக்கிறேன்.

த.மு : தமிழ் ஈழமே, இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு நிரந்தரத்தீர்வு என்ற கொள்கைப்பிடிப்புடன் களத்தில் நின்று போராடுபவர்கள் விடுதலைப் புலிகள். தமிழ் ஈழ நிலைப்பாட்டில் இந்திய மத்திய அரசின் அணுகுமுறை எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?

சோ: இலங்கை பிளவுபடுவதில் இந்தியா ஆர்வம் காட்டமுடியாது, காட்டவும் கூடாது என்பது என் கருத்து. இந்தியாவிலும் இதேமாதிரியான கொரிலாப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. காஷ்மீர் பிரிவினைவாதிகள் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவின் சில வடகிழக்கு மாநிலங்களிலும் இதே

மாதிரியான பிரச்சினை இருக்கின்றது. இதே பிரச்சினை இந்தியாவில் இருக்க, அண்டைநாட்டில் (இலங்கையில்) பிரிவினை வரட்டும் என்று கூறும் அருகதை, யோக்கியதை, தகுதி... இந்தியாவிற்கு கிடையாது. அப்படி சொல்வது தார்மீக ரீதியாகவும் தவறு, அரசியல் ரீதியாகவும் தவறு.

த.மு : சிங்களவர்கள், தாம் ஆரிய இனம் என்று கூறுகிறார்கள். பிராமணர்களும் ஆரியர்களே என நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்த ஆரிய இன ஒற்றுமை காரணமாகத்தான் நீங்கள் ஈழத்தமிழர்களின் போராட்டத்திற்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்கிறீர்கள் என சிலர் குற்றம் சாட்டுகிறார்களே, இதற்கு என்ன கூறுகிறீர்கள்?

சோ: ஆரியர் என்றால் சமஸ்கிருதத்தில் மரியாதைக்குரிய நடத்தையுள்ளவன் என்று அர்த்தம். அது ஜாதியையோ இனத்தையோ குறிக்கும் சொல்லல்ல. நாம் திராவிடர்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படியென்றால் யாரெல்லாம் இங்கு திராவிடர்கள். தமிழ் நாட்டில் மட்டும் இருப்பவர்களா...? அல்லது கேரளா, ஆந்திரா ஆகிய மாநிலங்களிலும் இருப்பவர்களா...? ஸ்ரீலங்காவை எடுத்தால் அங்கு யார் ஆரியர்...? யார் திராவிடர்...? ஆரியர் என்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்றால் பிரேமதாசா ஆரியர் என்று கூறப்போகிறீர்களா...? அல்லது திராவிடர் என்று கூறப்போகிறீர்களா? அமிர்தலிங்கத்தை நான் கடுமையாக ஆதரித்ததன் காரணம் அவர் ஆரியர் என்பதாலா? அமிர்தலிங்கம் பிராமணரல்லவே...! ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் (EPRLF) அமைப்பை நான் ஆதரித்தேனே... பத்மநாபா ஆரியர் என்றபடியினாலா...? என்ன பைத்தியக்காரத்தனம் இது...? (கோபம்)

த.மு : ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் தமிழர்களுள்

பெரும்பாலானோர் ஈழத் தமிழர்கள். சர்ச்சைக்குரிய பத்திரிகையாளன், அரசியல் விமர்சகன் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்.

சோ: இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளுக்கு, இந்திய மாநிலங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் உள்ளதோ, அதாவது குறைந்த பட்சம் கிடைக்கவேண்டும். இது அமைதியான முறையில் கிட்டுவதற்குத்தான் வழி செய்தல் வேண்டும். கூடுதல் வழி என்ற வன்முறையை இப்போது வளர்த்து விட்டு விட்டால் அதற்கு பெருமளவில் பலியாகிப் போகிறவர்கள் தமிழ் இளைஞர்களாகத்தான் இருக்கமுடியும் என்பது எனது கருத்து. சிங்களவர்களுடன் ஒத்துப்போய் எவ்வளவு உரிமையினை அவர்களிடம் இருந்து பெற முடியுமோ அவ்வளவு பெறலாம். போராட்டம் என்பது வன்முறையின் அடிப்படையில் அமையக்கூடாது. சம உரிமை பெறுவதற்கு தமிழர்கள் வழிவகுத்து கொள்ள வேண்டுமென்பது துவேசத்தையும் குரோதத்தையும் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு வழிவகுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் எல்லோராலும் ஏற்கப்படக் கூடிய கருத்துக்கள் என்ற கனவு எனக்குக் கிடையாது. குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலும் எனது கருத்தை ஏற்காத பலர் இருக்கிறார்கள். ஒரு நிலையில் என் கருத்துக்களை யாருமே ஏற்கவில்லை. நான் ஒருவன் மட்டுமே சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது எனது கருத்துக்கு கொஞ்சம் ஆதரவு இருக்கிறது. இதனால் தமிழ்நாடே எனது கருத்தை ஏற்றுவிட்டது என்றோ, இந்தியாவே எனது கருத்தை ஏற்றுவிட்டதென்றோ நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் என் கருத்துக்கள் நேர்மையானவை; சோரம் போகாதவை. என் மனதில் நான் யோசித்து நியாயம் என்று நினைப்பதைத் தான்

சொல்லுகிறேன்.

த.மு : சாத்வீகமுறை, சாத்தியமில்லை என்று உணர்ந்த பின்பே ஆயுதப்போராட்டம் இலங்கையில் தொடங்கப்பட்டது. இனியும் சிங்களவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ முடியுமென்று கருதுகிறீர்களா?

சோ: ஏன் முடியாது...? அரபாத் இஸ்ரேலுடன் பண்ணிக்கலாம்...! இவங்க பண்ணிக்க முடியாதா? பண்ணிக்க முடியுமென்றுதான் நம்புகிறேன். ஜேர்மனியில் யூதர்களுக்கு என்ன நடந்தது...? இன்றைக்கு அந்த விரோதம் இருக்கா...? இதெல்லாம் நாம் தொடர்ந்து பாராட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல.

பாகம் இரண்டு

(ஜெயலலிதா அடித்த குத்துக்காரணத்தால், இந்திய மத்திய அரசு வீழ்ச்சியுற்றதன் தாக்கம் தமிழகத்தில் எப்படி உள்ளது என அறியும் பொருட்டு, அரசியல் விமர்சகரான சோவிடம் சிலகேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.)

த. மு : டில்லியில் சமீபத்தில் (1999) நடைபெற்ற இந்திய மத்திய அரசின் ஆட்சிக்கலைப்பு தமிழக மக்கள் மத்தியில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது எனக் கருதுகிறீர்கள்?

சோ: பெருவாரியான மக்கள் இந்த ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டு இருக்கக்கூடாது, அநியாயமாக கவிழ்த்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். இந்த விடயத்தில் குறிப்பாக ஜெயலலிதா மீது கோபமும், மூப்பனார் மீது வருத்தமும் மக்களுக்கு இருக்கிறது.

த.மு : “நிலையான ஆட்சி”, “திறமையான பிரதமர்” என்ற கோஷத்துடன் பா.ஜ.க. குடையின் கீழ் வெற்றி பெற்ற ஜெயலலிதா தற்பொழுது தனது சொந்த நலன் கருதி பா.ஜ.க. அரசைக் கவிழ்த்

துள்ளதாக பேசப்படுகிறது. இந்நிலையில் தமிழ் நாட்டு வாக்காளர்கள் எதிர்வரும் தேர்தலில் எவ்வாறு ஜெயலலிதாவின் தலைமையை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

சோ: இம்முறை ஜெயலலிதாவிற்கு பெரும் ஓட்டுச்சரிவு ஏற்படும் என்று தான் நம்பப்படுகிறது. அவருக்கு வோட்டளித்தவர்களில் கணிசமான பகுதியினர் பாரதீய ஜனதா விற்காகவும் வாக்களித்தவர்கள். ஆகையால் ஜெயலலிதாவிற்கு இம்முறை வோட்டுச்சரிவு ஏற்படும். பொதுவாக கடந்த 13 மாதங்களாக ஜெயலலிதா நடத்திவரும் அரசியல், மக்களிடையே பெரும் வெறுப்பை சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அவருடைய மிரட்டல், “பிளாக் மெயில்”, தன் காரியத்தை சாதித்து கொள்வதற்காக 18 எம்பிக்களை பயன்படுத்துவது போன்ற விடயங்கள் மக்களை வெறுப்படையச் செய்துள்ளன.

இதேவேளை நான் பா.ஜ.க. ஆதரவாளனாக இருந்தாலும், மத்தியிலே காங்கிரசும், பா.ஜ.கயும் மாறிமாறி ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாக ஆட்சி அமைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுவன். தற்போது பா.ஜ.க. கலைக்கப்பட்டுவிட்டது. ஜெயலலிதாவிடமிருந்து மீண்டுவிட்ட ஒரு அரசு வந்திருந்தால் நல்லாக இருந்திருக்கும். அது நடக்காமல் போய்விட்டது. இதனால் இந்த அரசின் மீது, குறிப்பாக பிரதமர் வாஜ்பாய் மீது பொதுமக்களுக்கு ஒரு அனுதாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த தேர்தலில் (1999) பா.ஜ.க. வெற்றிபெறுமென்றே எண்ணுகிறேன். ஆனால் தாங்களாகவே தனித்து அரசு அமைக்கும் பலம் வந்துவிடாது. சில கூட்டணிக்கட்சிகளுடன் இணைந்து ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பு உருவாகும் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

கேள்வி: காங்கிரஸ் கட்சியின்மூலம் சோனியா

காந்தி பிரதமராகும் வாய்ப்புண்டு. இத்தாலியில் பிறந்த இத்தாலியரான சோனியா காந்தி இந்தியாவின் பிரதமராவதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயமென்ன? இதை இந்திய மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

சோ: சோனியா காந்தி காங்கிரஸ் தலைமை ஏற்பதால் காங்கிரஸ் கட்சியினரிடையே ஒரு ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நாட்டின் பிரதமர் பதவி என்பது பல பொறுப்புக்களையும் ரகசியங்களையும் காப்பாற்றக்கூடிய தன்மை கொண்டது.

ராணுவரகசியங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பதவியில் "Citizens by birth" ஆக இல்லாத ஒருவர், இங்கே குடியேறி சுமார் 15 வருடங்கள் இத்தாலிய பிரஜையாக வாழ்ந்துவிட்டு சில வருடங்களுக்கு முன்பே இந்தியப் பிரஜா உரிமை எடுத்த சோனியா காந்தி, ராஜீவின் மனைவி என்பதற்காகவுமாக, பிரதமர் பதவியை ஏற்பதா என்ற கேள்வி நிச்சயம் மக்கள் மனதில் தோன்றத்தான் செய்யும்.

இதைவிட முக்கியமானது, சோனியா காந்தியின் திறமை என்ன? இந்த நாட்டின் அரசியல் பற்றியோ, நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள பிரச்சினைகள் பற்றியோ, இந்த நாட்டின் கலாச்சாரம் பற்றியோ, இதன் சரித்திரம் பற்றியோ, சுதந்திர போராட்ட வரலாறு பற்றியோ, இதன் தலைவர்கள் பற்றியோ, இந்தியாவின் கிராமங்கள் பற்றியோ, அங்குவாழும் கிராம மக்கள் பற்றியோ சோனியா காந்திக்கு என்ன தெரியும்...? இவருக்கு என்ன அனுபவம் இருக்கிறது...?

இவருக்கு எதிராக இருக்கும் வாஜ்பாயைப் பார்த்தால் 50வருட பாரளுமன்ற அனுபவம், அதற்கு மேற்பட்ட பொதுவாழ்வு அனுபவம், இவை உள்ளடக்கிய அரசியல் அனுபவம், நிர்வாகத்திறன், எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும்

பிரதமராகவும் செயல்பட்ட அனுபவமும், பாகிஸ்தானுடன் நல்லுறவை ஏற்படுத்த அவர் செய்த முயற்சி, இந்தியாவை அணுவாயுத நாடாக மாற்றிய அவரின் சாதனை, தீராத காவிரிப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு அவர் கையாண்ட நடவடிக்கைகள் - ஆகிய விடயங்கள் எல்லாம் சோனியாவிற்கு எதிராக நிற்கும் வாஜ்பாயிடம் இருக்கின்றன. இவருக்கு எதிராக அயல் நாட்டில் இருந்து வந்து இங்கு ஒரு 20 - 25 வருடம் வாழ்ந்துவிட்டு, இதில் 15 வருடங்கள் இத்தாலியராக வாழ்ந்தவர் சோனியா காந்தி. இப்படிப்பட்டவர் வாஜ்பாயை விட சிறந்தவரா என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் தோன்றத்தான் செய்யும். எந்தவகையிலும், திறமையிலோ, தகுதியிலோ வாஜ்பாயை கிட்ட நெருங்கமுடியாதவர் சோனியா காந்தி. ஆனால் அவர் பிரதமராவதற்கு சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. இந்திய சட்டம் அதை அனுமதிக்கிறது. ஆனால் மக்கள் அவரை அனுமதிப்பார்களா என்பதே பெரிய கேள்வி!

பொதுமக்கள் மத்திய சுகாதார அமைச்சர் மூலமாக
 மருத்துவ கல்வி நிறுவனம் மூலமாக மருத்துவ கல்வி
 நிறுவனம் மூலமாக மருத்துவ கல்வி நிறுவனம் மூலமாக
 மருத்துவ கல்வி நிறுவனம் மூலமாக மருத்துவ கல்வி
 நிறுவனம் மூலமாக மருத்துவ கல்வி நிறுவனம் மூலமாக

தமிழ் இலக்கியத்திலே
 தனித்துவ முத்திரை
 பதித்த பெண் எழுத்தாளருள்
 இவர் முக்கியமானவர்.
 பெண்களின் சுதந்திரக்
 குரலாய் அவர் எழுத்து
 ஒலிக்கின்றது.

17

அம்பை

த.மு : வணக்கம். உங்கள் ஊழியத்துக்கு
 ஆதர்ஷமாய் இருந்த எழுத்தாளர்கள் யாராவது
 இருக்கிறார்களா?

அ : ஆதர்ஷமென்று சொல்ல முடியாது. அதாவது, ஒரு
 குறிப்பிட்ட எழுத்தாளரின் எழுத்தினால் நான் ஊக்குவிக்கப்
 பட்டேனென்று கூற முடியாது. வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட
 அனுபவங்கள் நம்மை எழுத வைக்கின்றன என்றுதான்
 நினைக்கிறேன்.

த.மு : உங்கள் சிறுகதை மற்றும் நாவல்களில்
 எந்தப் பெண் எழுத்தாளருமே எழுதாத, எழுத
 முனையாத, துணிவான கருத்துக்களை எழுதி

யிருக்கிறீர்கள். அத்தகைய துணிவு உங்களிடம் இயற்கையாக ஏற்பட்டதா அல்லது சமூக நெருக்குதல்கள்தான் எழுத வைத்ததா?

அ : மற்றவர்கள் எழுத முடியாததை நான் எழுதிவிட்டதாக நான் நினைக்கவில்லை. நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால்... நிறையப் பேர் எழுதி இருக்கிறார்கள்... நாம் எழுதும் பாணியில் மாறுபாடு இருக்கிறது. ஆனால் யாரும் எழுதத் துணியாததை நான் எழுதிவிட்டேனென்று கூறமுடியாது. ஏனென்றால், எனக்கு முன்னோடியாக பல எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பல வித்தியாசமான விஷயங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் மட்டுமே அதை எழுதினெனென்று கூற முடியாது. அதை எழுதுவதற்கு எனக்கு குறிப்பிட்ட துணிவு வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால்... எனக்கு அப்படித்தான் எழுத முடிந்தது. வேறெப்படியும் எழுத முடியவில்லை அதை.

த.மு : முக்கியமாக பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுத விழையாத கருத்துக்களை - பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்களையெல்லாம் நீங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது பற்றிதான் நான் கேட்டேன்.

அ : என் கதைகளில் குறிப்பாக பெண்ணியத்தைப் பற்றிமட்டுமே நான் எழுதினெனென்று கூறமுடியாது. பல உறவுகளின் சிக்கல்கள் பற்றியெல்லாம் கூட எழுதியிருக்கிறேன். குறிப்பாக நீங்கள் பெண் எழுத்தாளர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். ஆண் எழுத்தாளர்களும் எத்தனையோ பேர் வித்தியாசமாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

எழுத்தாளர்களை இந்த மாதிரி பெண் - ஆண் என்று வகைப்படுத்துவதை நான் விரும்புவதில்லை. நான் ஒரு

பெண்ணியவாதியாக வாழ்கிறேன் என்பது உண்மை. அது என் எழுத்துக்களில் வருகிறது என்பது உண்மை. ஆனால் பெண்ணியமென்ற கருத்தில் - அதில்மட்டுமே - நான் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறேனென்று கூற முடியாது.

த.மு : பெண்ணியத்தில் நீங்கள் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளதை நாம் அறிவோம். அந்த இயக்கத்தில் உங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அதுபற்றி உங்கள் படைப்புகளில் எழுதியிருக்கிறீர்கள். இதற்கு ஏதாவது பின்னணிக் காரணம் இருக்கிறதா?

அ : ஒரு பெண்ணிலைவாதியாக மாறுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காரணம் இருப்பதாகக் கூற முடியாது. காரணம், பல வகையான வாழ்க்கை அனுபவங்கள் - ஒரு பெண் எப்படி ஒரு பெண்ணாக வாழ்வது என்பதை அறிந்து கொள்கிறோமல்லவா - ஒரு குழந்தையாக இருக்கும்போது - வளரும் பொழுது - வித்தியாசப்படுத்திப் பார்க்கும்பொழுது - வேலை செய்யும் பொழுது - படிக்கும்பொழுது என்று பல தரப்பட்ட நிலைகளில் பெண் மாறுபட்ட நிலைகளில் வளர்க்கப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். அதனால் நான் எழுதத் துவங்கி இருக்கலாம். ஆனால், இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் நான் எழுதத் துவங்கினேன் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தை காட்ட முடியவில்லை என்னால். தொடர்ந்து நான் அப்படியே இயங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

த.மு : நாங்கள் சந்தித்த பல பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் அநேகமாக ஆண்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டோ, கணவரால் / சமூகத்திலுள்ள ஆண்களால் கொடுமைப்படுத்தப் பட்டவராகவோ இருப்பர். அந்த அனுபவத்தின் பின்னணியிலேயே அவர்கள் பெண்ணிய இயக்கங்களைச் சேர்ந்த

வர்களாக இருக்கிறீர்கள். எனவேதான், உங்களுக்கு ஏதாவது அனுபவங்கள் இருக்கின்றதா அல்லது பெண்ணியத்தில் உங்கள் ஈடுபாடு காரணமாக அவற்றில் வேலை செய்கிறீர்களா என்று கேட்டேன்.

அ : ஒரு பெண்ணிலைவாதியாக இருப்பதற்கு நான் சுயமாக கொடுமைகளையோ அடக்குமுறைகளையோ அனுபவித்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால், அந்தச் சமுத்திரத்தில் நாம் ஒரு துளியாக இருக்கிறோமல்லவா? அதனால், நமக்கு எல்லா அனுபவங்களும் ஏற்படவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை.

த.மு: இன்னொரு விஷயத்துக்கு வருவோம். நீங்கள் பல கதைகளை எழுதியிருக்கிறீர்கள். சில நாவல்களும் எழுதியிருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் கதை எழுதும் முறை, கதையமைப்பில் மாற்றங்கள், சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் உங்களுடைய கதையை எவ்வாறு வடிவமைத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதை இளம் எழுத்தாளர்களுக்குக் கூறமுடியுமா? அதற்குரிய கருக்கள் எப்படிப் பெறப்படுகின்றன?

அ : கதைக்கான கருக்களை எப்போதுமே வாழ்க்கையிலிருந்துதான் எடுக்கிறேன். ஆனால், சாதாரணமாக ஒரு கதையை எழுத வேண்டுமென்று நான் நினைக்கும் போது உடனேயே உட்கார்ந்து எழுதிவிடுவதில்லை. கதை என்மனத்தில் ஊறிக் கொண்டேயிருக்கிறது. இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் அதை உடனே எழுதி... அதை உடனே பிரசுரித்து .... உடனே அதில் நான் புகழ்பெறவேண்டுமென்ற ஏக்கங்களோ எனக்கில்லை. எழுதவேண்டும், எழுதும்போது அதை நான் அனுபவிக்க வேண்டும், எனக்குத் தெரிந்த சில

நெருங்கிய நண்பர்கள் அதை வாசிக்க விரும்பவேண்டும்... என்று அவ்வளவுதான். நான் விரும்புகிறேனே தவிர இதை எழுதி, இது உலகப் புகழ் பெறவேண்டும் என்பது மாதிரியான ஏக்கங்கள் என்றும் எனக்கில்லை.

ஒரு இளம் எழுத்தாளருக்கு என்ன கூறமுடியும் என்றால், உடனே எல்லாவற்றையும் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நம் நினைவில் ஊறப்போட்டுக்கொண்டிருந்தால் பிறகு அது நல்ல வடிவில் அமையும். நான் ஒரு கதையை இந்தவிதமாக அமைவேண்டுமென்று சிந்திப்பதில்லை. நீண்டகாலம் அதைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் அது தானாகவே தன்னை வடிவமைத்துக் கொள்கிறது.

த.மு : நீங்கள் தற்போது பம்பாயில் வசிக்கின்றீர்கள். இதேபோல் ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் புலம் பெயர்ந்து வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் எல்லைக்கப்பால் வசிக்கும் எழுத்தாளர் என்ற முறையிலே சில அசௌகரியங்களை நீங்கள் அனுபவிக்ககூடும். அப்படியான ஒரு அனுபவம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டதா?

அ : அதில்... மிகப் பெரிய அசௌகரியம் என்னவென்றால் நம் மொழியைப் பேசுவதற்கு யாருமில்லை. ஏனென்றால், நான் தமிழரல்லாத ஒருவரைத்தான் திருமணமும் செய்திருக்கிறேன். அதனால் தமிழில் பேச வாய்ப்பில்லை.

இரண்டாவது, நான் எழுதும் பத்திரிகைகள் இங்கு பம்பாயில் அதிகமாக வரவேற்கப்படுவதில்லை. அதனால் யாரும் அந்த பத்திரிகைகளைப் படிப்பதுமில்லை. என் வீட்டிலேயே எல்லாரும் - என் பிள்ளைகள் யாருக்கும் தமிழ் தெரியாது... அதனால் தமிழ் காதில் ஒலிப்பதேயில்லை. அது சில வகைகளில் மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. ஆனால்,

என்னைச் சுற்றி தமிழ்ப் புத்தகங்கள் இருப்பதால் ஒரு வகையில் அது எனக்கு அவ்வளவு பெரிய குறையாகத் தெரியவில்லை.

ஏனென்றால், இந்தப் புத்தகங்கள் நிறைய நண்பர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் ..... எல்லா எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களும் யார் எழுதியதானாலும் படித்துவிடுவேன். அதில் எனக்கொரு ஆனந்தம் இருக்கிறது. மொழி..... எனக்குள்ளே இருப்பதாகவே நான் நினைக்கிறேன்.

த.மு : சுற்பொழுது புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே பல இளம் எழுத்தாளர்கள் - முக்கியமாக தமிழ் ஈழத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் - உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதே வேளையில் எஸ்.பொ. ஒரு கோஷமாக இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள்தான் தமிழலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள் என்று கூறி வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இது சிங்கப்பூரிலும் ஒரு சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் நாட்டிலும் ஒரு சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. இதுபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயமென்ன?

அ : இந்தக் கோஷத்திலுள்ள ஆதங்கம் எனக்குப் புரிகிறது. புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஏதாவகையில் வேறுவகையான இலக்கியத்தை உருவாக்குவார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயே அது... தமிழ் மொழிக்குள்ளேயே சுற்றிக் கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கிடையே உள்ள நெருக்கடிகள் அவர்களுக்கு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால், அவர்களால் மட்டும்தான் தமிழலக்கியம் வளரப்படுகிறது என்பதை ஏற்பது எனக்கு கடினமாகவே இருக்கிறது.

ஏனென்றால், எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் தமிழ்

நாட்டிலும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைவிட்டு, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மட்டும்தான் எழுதமுடியுமென்று எப்படிச் கூறமுடியும்? புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் மிகவும் சிறந்த முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் நான் பங்கும்பெறுகிறேன். அதை நான் இல்லையென்று கூறவேயில்லை. ஆனால், எதிர்காலத்தில் அவர்கள் மட்டும்தான் தமிழலக்கியம் படைக்கமுடியும் என்று எப்படிச் கூறமுடியும்? காரணம்.... அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்களது குழந்தைகள் தமிழ் பேசப்போகிறார்களா என்பதே தெரியவில்லை.எமக்கு. அதனால் இந்தக் கோஷத்தை ஏற்பது எனக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

த.மு : நீங்கள் பல புலம்பெயர்ந்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பதாக எனக்குக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அவர்களது இலக்கிய பங்களிப்புப் பற்றிய உங்கள் கணப்பீடு என்னவென்று கூறமுடியுமா?

அ : அவர்களுடைய பங்களிப்பு மிகவும் பெரிய பங்களிப்பு. உதாரணமாக, லண்டனிலிருந்து ஆண்டு மலர் அடிக்கிறார்கள் அல்லவா? அதில் பலவகையான கதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் கொண்டுவருகிறார்கள். பிறகு பிரான்சிலிருந்து வரும் உயிர்நிழல், எக்ஸில் போன்ற பத்திரிகைகள். இதற்கு முன்னால் ஜெர்மனியிலிருந்து எல்லாம் பத்திரிகைகள் வந்துக்கொண்டிருந்தன. அவர்கள் தொடர்ந்து யார், யார் எழுத விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் புத்தகத்தையெல்லாம் கொண்டுவர முயற்சி செய்தார்கள். அதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் உற்சாகம் அளிக்கிறார்கள்.

ஏனென்றால் நான் பாரிஸ் சென்றிருந்தபோது நான் ஈழத்து நேயர்களைச் சந்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள்

சூறிய முதல் விஷயம் உங்களுக்கு ஏதாவது புத்தகங்கள் எழுத வேண்டுமா? நாங்கள் பண உதவி செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம். அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உழைக்கிறார்கள் என்பதே எனக்குத் தெரியும். அதனால், நான் சொன்னேன். இல்லை, இப்பொழுது எனக்கு பணம் தேவையில்லை, ஏனென்றால் என்னுடைய புத்தகம் போட்டால் உங்களுக்கு பணம் திரும்பி வருமோ என்னவோ தெரியாது; அதற்கு கலைச்செல்வன் சொன்னார், பரவாயில்லை; சிலர் குமுந்தைபெற்றுக் கொள்கிறார்கள். சிலர் புத்தகங்கள் வெளியிடுகிறார்கள் என்று. இப்படி யாரும் என்னிடம் தமிழ்நாட்டில் சொன்னது கிடையாது. எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான நண்பரைச் சந்தித்த உணர்வு ஏற்பட்டது அப்போது.

த.மு: ஈழத்திலிருந்து வெளியிலே சென்றவர்கள் தமிழன் என்ற காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அந்த வேதனையோடு புலம்பெயர்ந்த அவனுக்கு தமிழ் உணர்ச்சி - தமிழ் உணர்ச்சி - கூடுதலாக இருப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. அதில் ஒரு விளைவாகத் தான் அந்த நெருக்கமென்று எண்ணுகிறேன்.

இன்னொரு கேள்வி, எழுத்தினைத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் பணத் துக்காக அதிகம் எழுத வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு - கட்டாயத்துக்கு - தள்ளப் படுகிறார்கள். அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் நீர்த்துப் போய் விடுகின்றன என்ற ஒரு எண்ணம் - விமர்சனம் - உண்டு. அதாவது ஜெயகாந்தன், பாலகுமாரன் ஆகியோருடைய எழுத்துக்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறுகிறார்கள். உங்களுடைய அனுபவம் எப்படியென்று கூற முடியுமா?

அ : நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். ஒரு ஜன ரஞ்சகமான பத்திரிக்கைக்கு எழுத முற்படும்பொழுது அதற்கான பல நெருக்கடிகள் உண்டு. அந்த நெருக்கடிகளுக்குள் தன்னை ஒரு முழுநேர எழுத்தாளன் புகுத்திக் கொள்ளும் போது, கண்டிப்பாக அவனுடைய எழுத்து நீர்த்துத்தான் போகிறது. அது எல்லா எழுத்தாளர்கள், பெண்கள் - ஆண்கள் இருவருமே பிரபல பத்திரிக்கைகளில் தொடரோ எதுவோ எழுத முற்படும்போது, கண்டிப்பாக அந்த நீர்த்துப்போன தன்மை மிகவும் தெளிவாகத் தெரியும்.

த.மு : பிரபல எழுத்தாளர் என்ற வகையிலே ஆஸ்ரேலியா வாழ் தமிழர்களுக்கு நீங்கள் ஏதாவது கூற விரும்புகிறீர்களா?

ஆஸ்ரேலியாவிலிருக்கும் தமிழர்களை சந்திக்க மிகவும் ஆவலாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வந்த தமிழர்களை அண்மையில் சந்தித்தபொழுது ஏற்பட்ட உற்சாகம், ஆஸ்ரேலியாவில் வாழும் தமிழர்களைச் சந்திக்கும் போதும் ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன்.

த.மு: நன்றி!

காண்க... கவிஞர்... கதைஞர்... நாடகாசிரியர்... ஒலிபரப்பாளர்... கல்வியாளர்... எனப் பல முகங்கள் கொண்ட இவர் சிறாரின் இலக்கியச் சுவைப்புக்கும் தமிழ்க் கல்விக்கும் ஆற்றும் சேவை அளிப்பரியது.

18

கவிஞர் அம்பி

த.மு: புதிய மிலேனியத்தில் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்தான் தமிழ் மொழி, மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்வார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இது பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

அம்பி: தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம் ஆகியனவற்றின் வளர்ச்சிக்கு புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்தான் பாரிய பங்களிப்புச் செய்வர் என்று கூறுபவர்கள் எவர்? எந்த அடிப்படையிற் கூறுகின்றனர்? அவர்கள் கூற்றுக்குச்

சான்றுகள் என்ன? இவற்றை மேலோட்டமாகப் பார்த்துத்தான் அபிப்பிராயம் கூறலாம்.

சொந்த நாடான ஈழத்திலிருந்து லட்சக் கணக்கில் பெயர்ந்து கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக 'புதிய யூமி' களில் வாழ்பவர்களுள் 'ஓரளவு' அனுபவம் பெற்ற 'எழுத்தாளர்' கள் உள்ளனர். அத்தகையோர் ஆற்றும் பணிகளால், அவுஸ்திரேலியா, கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகள் போன்ற சிலவற்றிலே பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், ஆக்க இலக்கியங்கள் ஆகியன தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் இன்று பாரிய பங்களிப்புச் செய்வது உண்மைதான். அந்த அடிப்படையிலேதான் நீங்கள் கூறிய கருத்து 'முளை' கொள்கிறது. ஆனால் --

புதிய மிலேனியத்தின் 'முதலிரு' தசாப்தங்களுக்குப் பின் என்ன நிகழும் எனத் தீர்க்கதரிசனம் கூறவோ, அபிப்பிராயங் கூறவோ, வேறு சில நிகழ்வுகளையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளல் அவசியம். உதாரணமாக, அன்னிய மண்ணிலே வாழ்ந்து வளரும் தமிழ்ச் சிறார்தான் எதிர்கால எழுத்தாளர்களாவர். அவர்களின் பங்களிப்பு என்னவாக இருக்கும் என்பதைப் பொறுத்துத்தான், தமிழ் மொழி வளர்ச்சியோ, இலக்கிய வளர்ச்சியோ எதிர்காலத்தில் அமையும். இன்று நிகழும் கோலங்களையும் தமிழ் வளர்ச்சிப் பாங்குக்கு இளைய சமுதாயம் அளிக்கும் பங்களையும் நான் கூறமாட்டேன். இன்று நாம் காணும் பங்களிப்பு, மண்ணிலே பக்குவம் பெற்றும் சொந்த நாட்டு இலக்கியப் பண்ணைகளில் முளை கொண்டும் பெயர்ந்த 'முதல் சந்ததி'யினரின் பங்களிப்பல்லவா? 'புதிய' யூமியிலே, 'இளைய' சந்ததி, புலம் பெயர்ந்த 'இரண்டாவது' சந்ததி என்ன செய்கிறது?

தமிழ்ப் பள்ளிகளில் உற்சாகத்துடன் படித்து, சரிவர தமிழ் பேசி வளர்கின்றதா? பெற்றோர் யாவரும் முழுமனதுடன்

ஆதரவு தருகின்றார்களா? பேச்சுப் போட்டிகளில் எமது பிள்ளை பரிசு பெற வேண்டும் என்ற அவாவுடன் (ஆங்கில எழுத்தில் தமிழ்ப் பேச்சை எழுதி) 'பெறியோர்களே, உங்களுக்கு வணக்கம்' என்று பேசிப் பரிசு பெறும் பிள்ளைகளை பல நாடுகளிலே காண முடிகிறது. இந்த அழகில், அடுத்து வரவுள்ள இரண்டாவது மூன்றாவது சந்ததியினரின் தமிழ்ப்பணி பற்றி இன்று உறுதியாக எதையும் கூற முடிய வில்லை. காரணம் மொழித்திறன்கள் நான்கில், எழுத்துத் திறனுக்கான சொற்களஞ்சிய அறிவே மிகக் குறைந்தது. அதாவது கேட்டுப் பொருள் தெளியும் எல்லாச் சொற்களையும் அல்லது வாசித்துப் பொருள் தெளியும் எல்லாச் சொற்களையும் நாம் எழுதும் போது பயன்படுத்துவதில்லை; அத்துணை திறன் எமக்கில்லை; எவருக்கும் இல்லை. ஆகவே, பழையவர் அகன்றபின் புதியவர் ஏது செய்வரோ, என்னவோ? பிரித்தானியாவில் இருந்துதான் ஆங்கிலேயர் அவுஸ்திரேலியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் சென்றனர். 100, 200 ஆண்டுகளின் பின், இன்று, ஆங்கிலேயரை விட அவுஸ்திரேலியரும் அமெரிக்கரும் தான் ஆங்கில மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் பாரிய பங்களிப்புச் செய்கின்றனர் என்று கூற முடியுமா? உணர்ச்சி வசப்படாமல் சிந்தித்தால், காலம் தான் பதில் சொல்லும். என் கருத்து இது.

த.மு: புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தற்பொழுது கடைப்பிடிக்கப்படும் பல இன மொழி கல்விக் கொள்கையில் மாற்றங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மொழியியலாளர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்கள். தமிழ் மொழியைப் பொறுத்த வரை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய மாற்றங்கள் என்ன?

அம்பி: புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இன்றைய காலத்திலே கடைப்பிடிக்கப்படும் பல இன மொழிக் கொள்கையில்

மாற்றங்கள் வேண்டும் என்று எந்த அடிப்படையில் கூறுகின்றனர்? உண்மையில், அக்கொள்கை இன்று செவ்வனே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா? ஏற்ற நூல்களும் 'பொருத்தமான' பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுமா தேவை? அல்லது கொள்கையில் மாற்றம் தேவையா?

எமது தமிழ்ப்பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்வோம். எத்தனை பள்ளிகளில் 'மொழியியலாளர்' கருத்து ஏற்கப் படுகின்றது? சொந்த விருப்பு வெறுப்பு அல்லவா 'கொள்கை' வகுத்து, மாணாக்கரையே பலி செய்கிறது! நாட்டை விட்டுவிடுவோம்; ஒரு மாநிலத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அரசு வகுத்த திட்டத்தை அமுல் செய்ய 'ஒருமித்து' மாநிலத் தமிழர் செயற்படுகின்றனரா? எந்த நாட்டிலும் இதே நிலைதான். அதிகம் கூறவில்லை. முதலில், நடைமுறையில் உள்ள கொள்கையை, சரிவர நடைமுறைப்படுத்துவோம். அஃதின்றி, பேசிப் பயனில்லை.

த.மு: அவுஸ்திரேலியாவில் (மெல்பேன், சிட்னி) பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்புக்குத் தமிழ் ஒரு பாடமாக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்கால சந்ததியினரிடையே இது எத்தகைய வரவேற்பைப் பெறும் என எண்ணுகிறார்கள்?

அம்பி: பல்கலைக்கழகப் புகுமுக (HSC) பரீட்சைக்கு தமிழை ஒரு பாடமாக்கி இருத்தல். வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒரு மாற்றம். எதிர்காலச் சந்ததியினரிடையே இது எத்தகைய வரவேற்பைப் பெறும் என்பது சற்று சிக்கலான ஒன்று, ஏனெனில், தமிழரின் வருங்காலச் சந்ததியினர் தமிழறிவு பெற்றுத் தமிழ் பேசி வாழ வேண்டும் என்பதே பெயர்ந்த முதல் சந்ததியினரின் அவா. இளைய தலைமுறையினர் தமிழைப் படிக்க இது ஒரு தூண்டலாக அமையும். ஆனால் தேவையான மாற்றத்தை அரசு செய்து தந்த போதும், ஓரளவு தமிழறிவுடன்

வந்த பிள்ளைகள் மேற்படிப்புக்குத் துணைப்பாடமாகத் தமிழையும் படித்தபின் பெறும் அனுபவம் இனிமையானதா? சென்ற ஆண்டு விக்டோரியாவில் நடைபெற்ற பரீட்சையின் பெறுபேறுகளை ஆய்வு செய்யும்போது, முக்கின் மேல் விரலை வைக்கச் செய்கிறது. தமிழ் மாணவருக்கு நேர்ந்த 'கதி' என்ன? ஆசிரியரின் சதியா அல்லது பரீட்சித்த அதிகாரிகளின் சதியா? தமிழ்மொழிப் பெறுபேறுகளையும் சிங்கள மொழி பெறுபேறுகளையும் பெற்று ஒப்பு நோக்குங்கள். (Do it Kants, if you can get, it was in உதயம்.)

எதிர்காலத்தில் எத்தனை பிள்ளைகள் நம்பிக்கையுடன் தமிழைப் படிக்குமோ, நான் அறியேன். இலகுவாக இருந்தபடியால்தான் இத்தாலிய மொழியை HSC பரீட்சைக்கு எழுதி நல்ல சித்தி பெற்றதாக ஒரு இத்தாலிய இளைஞன் கூறினான். நம் இளைஞர் அப்படிச் கூறும் நாள் வரவேண்டும்.

த.மு: தமிழ்ச் சிறார்கள், பெற்றோர் உறவில் தலைமுறை இடைவெளியும் சிக்கலும் வெளி நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. இதற்கான அடிப் படைக் காரணம் என்ன?

அம்பி: தமிழ்ச் சிறார் - பெற்றோர் உறவில்ல; சிறார் - பெற்றோர் உறவுச் சிக்கல்கள் எல்லா இன மக்களிடையேயும் உண்டு. புலம்பெயர்ந்த நம் மக்களும் பிள்ளைகளும் பல் கலாசார சூழலில் வாழ்கின்றனர். ஆண்டாண்டு காலம் வாழ்ந்து உறவாடிய சொந்தமும் சூழலும் கனவாகிப்போக, புதியதோர் உலகில் பெற்றோர் தொல்லைகளை எதிர் நோக்கியுள்ளனர். சிறாரும் அப்படியே. ஆனால் புதிய சூழலுடன் அவர்கள் இலகுவில் இணங்குவர்; இணங்கி வாழ முயல்வர். அங்கேதான் முரண் முளை கொள்கிறது - பேசும் மொழியால் (குறிப்பாகச் சொற்பிரயோகத்தால்) உண்ணும் உணவால், அணியும் உடையால், இன்னும் பலவற்றால் முரண்கள் தலைதூக்கும்.

பெரியோரின் பழைய 'அளவுகோல்' கொண்டு அளவிடும் போது எமக்குச் சொந்தமென இருந்து வந்த பல கூறுகள் சிக்கலை ஏற்படுத்தும். பெற்றோர் அல்லது முதியோர் ஏற்காத சொற்களைப் பிள்ளைகள் பிரயோகிப்பர்; பழைய அளவுகோலுக்கு அமையும் மரியாதைச் சொற்களை கைவிடுவர். பழையவர்கள் ஏற்காத உடைகளையும், சிகை அலங்காரங்களையும் தமதாக்குவர். நண்பர், கவிஞர், மாணவர், மாவை நித்தி தமது 'வாலிப மக'னில் எழுதியது போல

“காதிலே ஒரு கடுக்கன் பூட்டினான்
கழுத்திலே கருங் கல்லை மாட்டினான்
பாதி மயிரில் சிவப்புத் தீட்டினான்—
மீதியை அடியோடு வெட்டினான்
கோதியே ஒரு குடுமியும் கட்டினான்...”

அதே போல இளமை பூத்துக் குலுங்கும் இளையவள்,

“ஆடையிற் பல வண்ணம் இயற்றினாள்
கோடையில் அதிற் சிக்கனம் காட்டினாள்!”

இவை போல எத்தனை எத்தனை! இருவேறு உலகங்களில் வாழும், இருவேறு அளவுகோல்களைப் பயன்படுத்தும் சமுதாயம் இணைந்து வாழும்போது இத்தகைய சிக்கல்கள் சர்வசாதாரணம். நிலைமையைச் சமாளிக்க, எமது சிந்தனை உண்மை நிலைச் சிந்தனையாக வேண்டும். உதாரணமாக -

(அ) தனக்கு ஒரு சட்டை தெரிவு செய்வதற்கு முயன்ற பத்து வயதுச் சிறுமிக்கு 'அம்மா' உதவமுயன்ற வேளையிலே, “Let me alone, let me decide” (என்னை விடுங்கள்; நான் தீர்மானிக்கிறேன்) என்றாள் மகள்!

(ஆ) “எனக்குக் கல்யாணம் பேசவேண்டாம்; நீங்கள் கொண்டுவருபவனுக்கு நான் கழுத்தை நீட்டுவதா?” என்றாள்

நண்பர்கள் உனக்கு அவனை எவ்வளவு காலமாகத் தெரியும் என்பர்! நான் என்ன பதில் கூறுவேன்? புதியவன் என்றால், அவர்கள் சிரிப்பார்களே --

(இ) பெற்றோர் மட்டும் பார்க்கவென (A) அமெரிக்காவில் ஒரு படம் திரையிடப்பட்டது. மகள் தானும் பார்க்கவேண்டும் என்றாள். ஏன்? “தனது சக மாணவிகள் பார்க்க அவர்களின் பெற்றோர் சம்மதித்து விட்டனர். நான் மட்டும் பார்க்காமல் பள்ளி சென்று, அவர்கள் அப்படம் பற்றிப் பேசும்போது அவமானப்பட வேண்டும்” என்ற மனநிலை.

இவ்வாறே, பலப்பல நெருக்கடிகளும் முரண்களும் பெற்றோர் - பிள்ளைகளுக்கிடையே ஏற்படுதல் இயல்பு. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம், பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் “இருவேறு உலகங்களில்” வாழ்கின்ற சூழல்களின் தாக்கங்களாலும் இடைத் தாக்கங்களாலும் ஏற்படுகின்ற - விளைவேயாம். வளர்ந்தோரின் அளவுகோல்கள் வேறு. இளைஞரின் அளவு கோல்கள் வேறு. இரு தலைமுறையினரையும் அவரவர் சூழல், அனுபவங்கள், சம வயதுச் சமுதாயம் ஆகியன வழிப்படுத்துகின்றன. கிடுகு வேலியின் பின்னால் நின்று ஓட்டைகளுடாகப் பார்த்து வெளியுலகை அறிந்த சமுதாயமா இன்றைய தலைமுறை? “தந்தை சொல் மிக்கதோர் மந்திரம் இல்லை” என்றால், இன்றைய தலைமுறை ஏற்குமா? சூழலின் நெரிசல், இரட்டைக் கலாசார வாழ்வு, சுருக்கமாக, சூழலுடன் இணங்கி வாழ்ந்து, சமவயதினரிடையே தமது சுயத்தை நிலை நிறுத்தித் தலைநிமிர்ந்து வாழ முனையும் இளைய சமுதாயத்தின் நடத்தையை நாம் புரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும், “நாமே தீர்மானம் செய்பவர்” என்ற மனப்பாங்கைப் 'பழைய' வர்கள் கைவிட வேண்டும். புதிய சூழலில், புதிய உலகின் ஓட்டத்தில், இளைய தலைமுறையினர் எதிர் நீச்சலிட வேண்டிய தேவையை

ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். முரண்களை ஆய்ந்தோய்ந்து பார்க்கும் உள்பாங்கு வேண்டும்.

த.மு: ஓர் இனம் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள மொழி அவசியமா? தமிழரைப் பொறுத்த மட்டில் இது எவ்வாறு மாறுபடும்?

அம்பி: எந்த ஓர் இனமும், தனக்கென உள்ள சொந்த 'மண்ணிலே' வாழும்போது, தனித்துவ அடையாளமொன்றைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. மொழி, கலை, கலாசாரம், வாழ்க்கை முறை, மதம், உணவு, உடை, இலட்சியம், விழுமியம்... இப்படிப் பல கூறுகள் அந்தத் தனித்துவத்தின் சின்னங்களாக அமைகின்றன. சொந்த மண்ணிலே வாழும்போது, இவை இணைந்து கூர்ப்படைந்து வெளிப்படும் ஒரு சால்புதான் இன அடையாளம். ஆக, தமிழர் இன அடையாளம் தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்ல; பல கூறுகளில் அமைந்தது. எனினும் மொழியின் அடிப்படையில் அமைந்த கலை கலாசாரக் கூறுகள் 'மொழி'யை அடிப்படையான கூறாக நிலைநிறுத்துகின்றன. சொந்த மண்ணிலே வாழுகின்றவர்களுக்கு இது பற்றிய கருத்து வேறுபாடு இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. இன அடையாளத்தின் முக்கிய கூறு "மொழி"தான்.

இந்த நூற்றாண்டிலே, ஊர் பெயர்தலும் நாடு பெயர்தலும்! சமூகப் பெயர்வு - ஒரு "மாற்றம்". மாற்றம் என்பது நிகழ்காலம். இன்றைய நிலை! எதிர்காலம் நாளைய சங்கதி. இன்றைய நிலை நாளைய மாறும். வளர்ச்சியின் ஒரு கோலமும் மாற்றமே ஆகும். எனவே, புலம் பெயர்ந்தும் மனிதன் 'மாற்றத்துக்கு' உள்ளாவான்; புலம் பெயரலாமலும் 'மாற்றத்துக்கு' உள்ளாவான். சுருக்கமாக, 'மாற்றம்' காலத்தின் கோலம்; இயல்பு. மாற்றத்தினூடும் மனிதன் தொடர்ச்சி ஒன்றை பேணி வந்துள்ளான். எனவே, தொடர்ச்சி இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் ஆகியன பற்றியது. மாற்றத்தூடும் தொடர்ச்சியைப் பேண

ஆகியன பற்றியது. மாற்றத்தாடும் தொடர்ச்சியைப் பேண உதவும் கூறுகளே இன அடையாளமாகத் தொடரும். அவற்றுள் மொழி முக்கியம்; அவசியம். ஆனால், அத்தி யாவசியமா? அங்குதான், தமிழரைப் பொறுத்தமட்டில் மொழி அவசியம் என்ற நிலை எவ்வாறு மாறுபடுகிறது என்ற வினாவையும் நீங்கள் எழுப்புகிறீர்கள் போலும்.

முன்பு நான் கூறியது போல, சொந்த மண்ணில் நாம் தொடர்பு கொள்ளும் மொழி தமிழே! பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளிலேயே தமிழரும் தொடர்பு கொள்கின்றனர். இரு நூற்றாண்டுகள் பெயர்ந்து வாழ்ந்த மொரிசியஸ் தமிழரின் வீட்டு மொழி 'கிறியோல்'. இரு தசாப்தங்கள் பெயர்ந்து வாழ்ந்த தமிழ் அவுஸ்ரேலியரின் வீட்டு மொழி ஆங்கிலம். புத்தளத்தில் 'முந்தல்' என்ற கிராமத்தில் வானொலி நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு செய்யச் சென்றபோது (1978இல்) தகப்பன் தமிழில் கேள்வி கேட்டார்; மகள் சிங்களத்தில் பதில் கூறினாள். மகள் தமிழில் கேள்வி கேட்டாள்; தகப்பன் சிங்களத்தில் பதில் கூறினார்! இதை எல்லாம் ஏன் கூறுகிறேன்?

சொந்த மண்ணை விட்டு, புதிய 'சூழலில்' வாழ நேரிடும்போது, புதிய சூழலின் கூறுகள் சிலவற்றை ஏற்றும் பழையனவற்றுள் சிலவற்றை கைவிட்டும் வாழ வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இது தவிர்க்க முடியாத ஒரு மாற்றம். மொழியும் — இன அடையாளத்தின் அடிப்படைக் கூறான மொழியும் — இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

த.மு: தமிழ் மொழிக்கல்வி பற்றிப் புலம் பெயர்ந்த பெற்றோருக்கு கல்விமான் என்ற முறையில் நீங்கள் என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்?

அம்பி: தமிழ் மொழிக்கல்வி பற்றிப் புலம் பெயர்ந்த பெற்றோருக்கு என்ன கூறலாம்?

எல்லாம் இழந்து ஏதிலிகளாகி அன்னிய நாடுகளிலே தஞ்சம் புகுந்த மக்கள் பல பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலை. ஒருவித நெருக்கடி நிலை. தஞ்சமடைந்த நாடுகளிலே வளரும் குழந்தைகளின் நலனைக் கவனித்தல் வேண்டும்; அது தலையாய கடன். இன்று பெயர்ந்த முதலாவது தலைமுறை ஏதோ புதிய சூழலில் இருக்கிறது'. ஆனால் இளைய தலைமுறை தாம் உள்ள சூழலிலே 'வாழ வேண்டும்'. எதிர்காலம் அவர்களுடையது. அதே வேளை, தமிழன் என்ற அடையாளத்தை எதிர்காலச் சந்ததிக்கு கையளித்தல் வேண்டும், ஏன்?

ஒரிரு தலைமுறையின் பின், என் வேர் - என் அடி - என்னவர் என்று அறியாத பிள்ளை, உலக அரங்கிலே, யார்? வாழும் சூழல் இவ்வினாவை எழுப்பும். ஈழத்தமிழர் எத்தனை நூறு ஆண்டு காலம் ஈழத்தமிழ் மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள்? இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இருக்கலாம். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் சங்கிலி மன்னனை கைது செய்யும் வரை ஈழத்தமிழ் மண்ணைத் தமிழர் ஆட்சி செய்தார்கள். ஆனால், இன்று "தமிழர் யார்? வந்தேறு குடிகள்!" என்று கூறும் சமுதாயம் ஈழத்திலேயே தோன்றி விட்டதே! ஆக -

இன அடையாளம் ஒன்று புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தை இணைக்கும் பாலமாகத் தேவை. அது என்ன? உணவா, உடையா? தொழிலா, பதவியா? இல்லை. கலை, கலாசாரம், விழுமியம் ஆகியனவா? இல்லை. சூழலால் இவை மாறும். ஏன், பேசும் மொழியும் மாறும், ஆம்.

சூழல் மொழியே வாழும் மொழியாய்

சுவை பட வளர்கிறது

வாழும் மொழியாய் வளரும் மொழியாய்

வாயில் தவழ்கிறது.

மொழியைப் பேசுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. சூழல் மொழி தமிழ் அல்ல என்பதையும் அறிவோம். அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் 'மெல்லத் தமிழ் சாகும்' நிலை ஏற்படலாம். வார இறுதிப் பள்ளிகள் செய்யும் 'பணி' பெரும் பணிதான். தொடர்பு கொள்ளவும் கருத்துப் பரிமாறவும் வீட்டிலே என்றாலும் தமிழை 'ஓரளவு' பயன்படுத்தாவிட்டால், அன்றாட வாழ்வில் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் தேவையற்றதென்ற மனப் பாங்கு வளரும். அந்நிய சூழலில், அந்தந்த நாட்டு மொழிகளே தேவை என்று தமிழை அலட்சியப்படுத்த முடியாது. ஏனெனில், இந்த நிலையில் — எதிர்காலத்தில், பல்வேறு நாடுகளிலும் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் தமிழர் சமுதாயத்தை இணைறக்கும் பாலமாக நிலைபெறக் கூடியது தமிழ் மொழியே. எனவே,

“ஓடிடும் தமிழா நில்நீ
ஒரு கணம் மனசைத் தட்டு
வீடு நின் ஊர் நின் சொந்தம்
விளைநிலம் நாடு விட்டாய்
தேடியது எல்லாம் விட்டுத்
திசை பல செல்லும் வேளை
பாடிய தமிழை மட்டும்
பாதையில் விட்டிடாதே!”

என்றோ ஒரு நாள் உலகளாவிய தமிழர் 'நாம் ஓர் இனம்' என்று சேரவேண்டிய நிலை ஏற்படும், யூதர்கள் கதையையும், 'கேடிஷ்' கதையையும் அறிவோம். பாடிய தமிழை பாதையில் விடாமல் பாதுகாக்க வழி என்ன? ஆம் - அடுத்து வரும் தலைமுறையினர் தமிழர் என்று இணைவதற்கு தமிழ் மொழியே சாட்சி பகரும்.

“சாட்சியாய் அமையும் சொந்தச்
செந்தமிழ் மொழியை முன்னோர்

ஈட்டிய செல்வமெங்கள்
 இனவழிச் சீட்டு என்று எந்த
 நாட்டிலே வாழ்ந்த போதும்
 நாவிலே தமிழாள் ஆட
 வீட்டிலே தமிழைப் பேணும்
 விதிசெய்தல் கடமை, ஐய!"

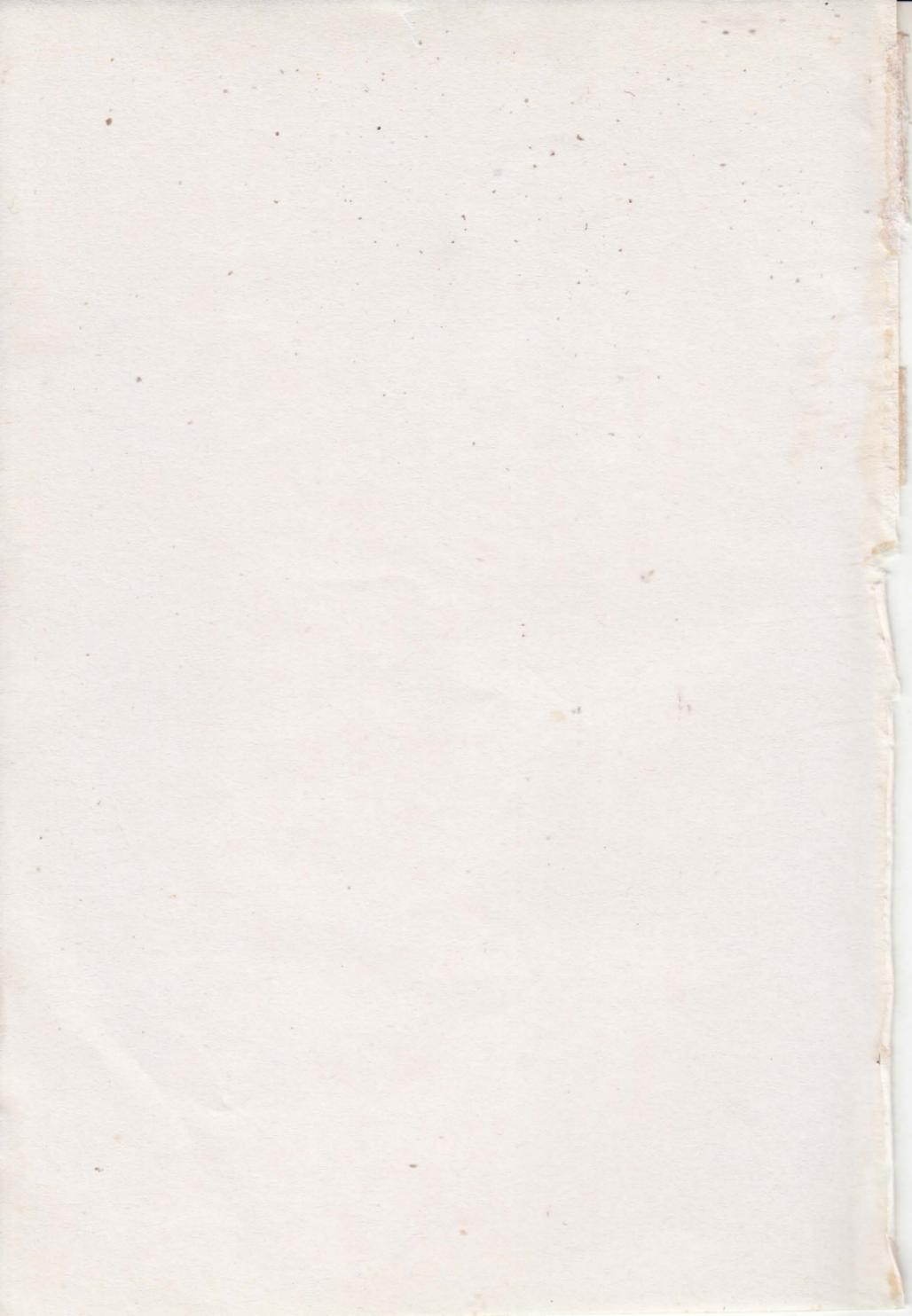
இந்திய நூல்கள்

இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்

இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்

இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்
 இந்திய நூல்கள்

கலாநிதி கந்தராஜா
உயிரியல் தொழில்நுட்பத் துறையில்
பேராசான். அவர் ஞானம்
உலக அரங்கில்
ஏற்கப்பட்டுள்ளது...
அவுஸ்ரேலியாவிலே, தமிழர்
கலாசாரம் பேணும் தலைமை
ஊழியன். வானொலியில்
முதலாவது தமிழ் முழுக்கம்
நிகழ்த்தியவர். நாடகக் கலைஞராய்-
நடிகராய்-கதைஞராய்-
சமூக சேவகராய் மட்டுமல்லாமல்,
தமிழ்ச் சிறாரின் தமிழ்கற்பித்தலுக்கு
அவர் ஆற்றும் சேவை அளப்பரியது...

-எஸ்பொ

